

Stručné zprávy.

Pondělí 21. května

NATO spustilo protiraketový štít na ochranu Evropy před Blízkým východem

Trichet má plán na záchranu eurozóny: protektorát nad státy porušujícími pravidla

Česko plánuje podílet se i po válce na obnově afghánské armády, řekl Klaus

Středočeští zastupitelé si odhlasovali, že ze svých funkcí odstoupovat nemusí

Rath podal ústavní stížnost proti stíhání, manželka žádá jeho převoz do Prahy

Radní Středočeského kraje zrušili Rathův model ovládání stř. nemocnic

Vznikající strana vicepremiérky Peake LIDEM požádala o registraci

Dirigent Jiří Bělohlávek dostal Řád britského impéria

Počasí v Praze: oblačno, 27 stupňů

pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Nedávno jsem zaslechl na jednom mítinku velmi zajímavé mudrování přívrženců zelených. Hovořili o tom, že když labor party prodala elektřinu, že udělala moc a moc dobře - a to nejen, že si tím zvedla příjmy, ale i tím, že cena elektřiny bude tak vysoká, že si ji většina důchodců a nezaměstnaných nebude moci dovolit a přestanou ji tudíž používat a tím se ušetří nejen potřeba energie, ale sníží se i takzvané emise. (To že většina Australanů se tím, že bude bez elektriny, dostane na úroveň křováků a obyvatel zemí třetího světa, jim spíše vyhovovala.)

Napadá mi k tomu mudrování mého patnáctiletého syna Maxmiliána: "Když vláda zamezí všechen CO² a technicky se jí podaří aby CO² do Austrálie ze zahraničí nepronikal, co se stane? Chcípnou všechny rostliny! A copak se stane všem Australanům, když zde nebude ani jedna rostlinka, chcípnou také!.. Teď je tedy otázka, proč labor party chce zabít všechny Australany? Kdo je za to zaplatil?"

Chcěl bychom si pomáhat .

Zašlý lesk svobody a bída lidských práv

Autor: David Vorovka |

Čím méně svobody máme, tím vehementněji se vytrubují tzv. lidská práva a naopak. Tento vztah nepřímé úměry mezi skutečnou svobodou a gumovými lidskými právy lze zřetelně vystopovat. Souvisí to s agendou moderního humanismu, kterou nastolily samozvané živly Francouzskou revolucí.

Odvrácená tvář humanismu

Jako spousta dalších idejí, která sladce znějí, ale hořce chutnají, se humanismus odívá do vzletných slov o právech člověka a lidí obecně, zatímco jeho skutečný cíl spočívá v nastolení nesvobody. Nikdo se bez reptání nenechá zbavit svobody, avšak při pozvolném procesu, navíc kamuflovaném propagandou humanismu a lidských práv, to akceptuje

snáze. Nehovořím nyní o příležitostných humanistech, kteří se za ně považují proto, že se prostě zastávají *humánního* jednání. V tomto případě si pouze málokdy uvědomujeme, že módní pojem „humánnost či humanita“ nahradil odedávnu *etiku*. Hovořím o humanistech- ideolozích, jimž jde jen o šíření jimi navzájem uznaného „dobra“.

Pravý cíl humanismu spočívá v nahrazení Boha. Ať už jsem věřící nebo ateista, není špatné si to uvědomit. Už nad námi nemá stát transcendentální morálka zakazující zabíjet či krást, protože to stravuje naši duši a staví bariéru k duchovnímu osvobození. Už nad námi dlí jen lidský zákon a mezinárodní soudy. Reprezentuje-li státní i mezinárodní legalitu banda zkorumpovaných šašků, stojí logicky zákaz zlodějny na dost vratkých základech. Dekadence v mezilidských vztazích nastala díky odvržení víry, ať už si to přiznáme nebo ne. A upadá-li morálka, upadá i svoboda. Největší lží humanismu je tvrzení, že víra nás činí nesvobodnými, kdežto humanistické ideály nás osvobozují. Klást si nelehké nároky na sebe není otroctví, ale neklást si nic mimo materiální svět je úpadek.

Prvními průkopníky a zakladateli moderního humanismu jakožto kategorické soustavy idejí a programu byli svobodní zednáři a tajná organizace iluminátů pod vedením Adama Weishaupta. Jedním z ideových předchůdců Francouzské revoluce se stal Voltaire, jenž vstoupil kolem roku 1726 do zednářské lóže během svého pobytu v Anglii. Po svém návratu do Francie začal zuřivě vystupovat proti křesťanství a církvi. Přestože figuroval jako jeden z encyklopedistů, jeho vztah k pravdě a faktům ilustruje svým mottem: „*Musíme lhát jako ďábel, ne s obavami, ne pro chvíli, ale směle a neustále...*“ Krátce před svou smrtí své role trpce litoval a žádal dokonce o kněze ke smrtelné posteli. Jeho zednářští kumpáni tomu však zabránili.

Deklarace práv člověka a občana došla vyhlášení na pozadí běsnění zednářů vyhecované a vyzbrojené lůzy, kterou smyšlenými příběhy o králi a cizích vojskách obrátili proti monarchii. Vůdci revoluce jako Robespierre plánovali vyvraždit miliony Francouzů, což se podařilo jen zčásti. Tohoto osvědčeného a hrůzného způsobu jak zdecimovat národ a tradice se chytili později bolševici v Rusku. Povstání, která spontánně vznikla proti teroru zakladatelů „demokracie a lidských práv“, byla brutálně potlačena. Nově ustavený sněm např. schválil „úplné zničení kraje Vendée a vyhubení jeho obyvatel“. Revoluční oddíly přezdívané „pekelné“ pobily v odbojném kraji Vendée přes 100.000 obyvatel včetně žen a dětí. Pařížští radikálové a nositelé „pokroku“ uvažovali dokonce o zplynování obyvatel, kteří nesouhlasí s revolucí. Takto vypadal zrod dnes adorovaných ideálů humanismu a lidských práv. Není divu, že až dodnes naleznou otevřené oči zparchantělé symptomy humanismu, když jeho otcem se stal vyprovokovaný teror a nikoliv upřímná myšlenka.

Současné vedoucí humanisty nalezneme mezi pravými teroristy dneška- jako Bill

Clinton, který nechal s Madeleine Albrightovou vybombardovat Srbsko na základě zfalšovaných údajů o jednostranné vině Srbů, a který nařídil FBI povraždit celou „náboženskou menšinu“ v texaském Waco včetně dětí. Patřil k nim i „humanitární bombardér“ Václav Havel, jenž plédovali každému obsazení suverénního státu považoval zřejmě za své poslání posvěcené Římským klubem.

Strom se pozná podle jeho ovoce. Ovocem humanistů a demokratů jsou války o ropu a zničené země jako Irák, kde se rodí deformované děti, Afghánistán, kde se produkce drog pod patronací NATO 4. zetřicetinasobila (to samé očekáváme v Kosovu) nebo Libye, kde se rozmohlo mučení nevinných civilistů a beznaděj, dokonale zakrytá za nezájem onehdy angažovaných médií. Tyto shnilé plody humanismu vydal bez ohledu na to, jak šlechtetnými myšlenkami se zaštiťuje. Nejde však jen o tyto plody. Ten nejrafinovanější se skrývá pod označením „lidská práva“. Právě koncept lidských práv se zdánlivě absurdně skrývá za novodobým kolonialismem a ničením individuálních svobod.

Bída lidských práv

Humanistický koncept lidských práv postuluje, že existují speciální požadavky na práva menšin, práva žen, dětí atd. Práva menšin pak dále třídí na práva národnostních, sexuálních, náboženských minorit apod. Ačkoliv bezesporu zahrnují i pokroková ustanovení politických či sociálních práv, fatální chyba dle mého spočívá v jejich čistě kolektivním vymezení, které svádí k další sortifikaci na různé druhy subkolektivů. Takové vyumělkované dělení a škatulkování lidí na „diskriminované menšiny a neustále podezřelou většinu“ vede k následujícím důsledkům:

Práva národnostních menšin ospravedlňují chimérický a nefunkční multikulturalismus, který vytváří zdání, že zahlcení států velkým počtem cizinců znamená obohacení a nulová rizika. Generují neutuchající pokřik o diskriminaci té či oné minority zlou národní většinou za neustálého vměšování „nezávíslych“ a různými Sorosí financovaných nevládních organizací do zájmů zemí. Vedou k pochybné pozitivní diskriminaci, jejímž pravým pojmenováním nemůže být nic jiného než více práv menšiny na úkor většiny.

Práva homosexuálů vyvěrají z falešného pocitu, že osoba hendikepovaná svou orientací si může nárokovat vše, co požívá jinak přirozeně se chovající jedinec. Tato agenda lže o tom, že pokud homosexuálové tato práva nemají, tak jde o diskriminaci. Heterosexuálové nezakázali homosexuálům zakládat rodiny, to jejich odchylka jim to znemožňuje. Můžeme snad obvinít přírodu, že nás diskriminuje? Fikce o menšinových sexuálních právech naopak diskriminuje majoritu, protože nelze popřít, že funkční, chráněná rodina a svazek muže a ženy je v zájmu společnosti, nikoliv její redukování na papírový svazek kohokoliv s kýmkoliv.

Práva žen (feminismus) vede k nepřirozenému vzájemnému postavení

mužů a žen a prohlubuje dysfunkci rodin. Produkuje směšné požadavky na kvóty pro ženy nejen v politice, ale i v soukromých firmách, čímž ignoruje právo zaměstnavatele na svobodný výběr. Praxe navíc ukazuje, že ženy nekultivují politiku ani o milimetr, což se stalo oblíbeným argumentem obhájců kvót. Nejzvrácenějším, uměle vytvořeným právem ženy, které ve skutečnosti ženu fatálně defeminizuje a odmateřšťuje, se stalo právo na sériové potraty. Individuální právo každého na život od početí se podřídlilo sobeckému zájmu některých žen.

Práva dětí. Naoplátku získaly děti (k jejich další škodě) „právo“ na úřednickou ochranu před „nebezpečnými“ hračkami jako balónky či prak, protože by si mohly ublížit. Autonomie rodiny a právo rodičů svobodně vychovávat své děti je pošlapávána i v řadě dalších oblastí. Perverze systému už dokonce zavádí praxi, kdy potomci mohou zažalovat své rodiče za to, že jim údajně neposkytli vhodné podmínky pro kariéru a rozvoj, zatímco rodiče mohou zažalovat zlobivé děti. Zestátnění soukromých vztahů tak dostává šílené kontury.

Ideologie lidských práv kolektivizuje zájmy a potřeby jedinců, čímž je může i formovat. V duchu Orwella se zavádějí dříve zcela nemyslitelná opatření na sledování soukromí, pohybu a celkově chování lidí pod záminkou bezpečí pro všechny. Právo na soukromí každého člověka a svobodné nešmírované jednání ustoupilo do pozadí a každý, kdo se chce vzepřít této zvůli, se stává podezřelým. Někde už stačí, když člověk chce jen platit v hotovosti, aby se stal možnou hrozbou veřejného bezpečnostního blaha. Politici a média pracující v zájmu světovládných „humanistických“ oligarchií nám budou permanentně připomínat hrozbu terorismu, přičemž slova bývalého amerického prezidenta Jamese Madisona se už stala realitou: "*Jestli do této země přijde tyranie a útlak, pak to bude pod záminkou války proti vnějšímu nepříteli.*"

Lesk svobody

Reálná svoboda vyžaduje stejně individuální vymezení práv pro všechny jakožto atribut suverénního jedince a nikoliv příslušníka jakési skupiny; *člověka, pro kterého a z jehož vůle je stát řízen a ne naopak*. Žádná kolektivní práva nezajistí a ani nemají zajistit všem rovnou míru svobody. Neexistuje žádná menšina národnostní nebo sexuální z hlediska vymezení svobody. Homosexuál musí mít stejná práva jako heterosexuál, především proto, že oba jsou lidmi. Žena musí požívat stejnou společenskou svobodu jako muž, protože oba jsou primárně *lidmi*, namísto příslušníky různých pohlaví. Ale všichni mají sdílet zároveň stejnou odpovědnost. Svoboda bez odpovědnosti se stává zvůli. Právě díky nerovnosti v odpovědnosti se ničí i pozitivní vymezení svobody.

Co je odpovědnost? Je to např. rozhodnutí uzavřít manželství a založit rodinu, vychovat děti. Svobodu k založení rodiny má KAŽDÝ a každý si může zvolit, zda za ni přijme zodpovědnost tím, že ji založí. Volání homosexuálů **rače otočit list**

Úterý 22. května

K ISS odstartovala první komerční raketa společnosti SpaceX Podle Klause čelí Evropa fundamentální systémové krizi Fiala zastavil reformu financování škol podle naplněnosti tříd **Mandátový a imunitní výbor doporučil vydat Ratha soudu** Někteří střč. radní by mohli přijít o funkce, komunisti je nepodpoří Rath se poslaneckého mandátu nevzdá, ve sněmovně vystoupit chce Prahou se prošly čtyři stovky odborářských demonstrantů Odboráři říkají, že budou chystat vlastní **volební** program(!?) Počasí v Praze: skoro jasno, 27°C

Středa 23. května

Europarlament chce daň z finančních transakcí Klaus v Chicagu představil osmero k záchraně Unie Odchod Řecka z eurozóny je reálný, připustil Nečas Vláda kývla na DPH 15 a 21 % i na zrušení zelené nafty Úředník obvinil Dotační úřad ROP Severozápad z korupce Výbor PS chce finanční limity pro prezidentské kampaně Při přistání v Čáslavi havaroval ruský vojenský letoun **Velebova kolchozní lobby** blokovala silnice v ČR Počasí v Praze: oblačno, 30 °C

Čtvrtek 24. května

Evropští lídři chtějí, aby Řecko zůstalo v eurozóně Maďarský parlament zmírnil části sporného mediálního zákona Kalousek je přesvědčen, že odchod Řecka z eurozóny Česko ustojí Němcová prohlásila, že nechce, aby Rath překročil práh Sněmovny Zaorálek říká, že Rath by měl v PS promluvit, hledá se jen způsob Rath prohrál spor s Reflexem, který jej zobrazil jako Hitlera Plzeňská práva už nebudou moci přijmout nové studenty Nejvyšší soud přerušil výkon trestu řidiče Smetany Počasí v Praze: oblačno, 26°C

Pátek 25. května

Německo a Francie začínají pociťovat dopady dluhové krize Klaus varoval před státními zásahy do energetického trhu EU tvrdí, že upravujeme audity, podle MF je nezkreslujeme Policisté prohledávají úřad Region soudržnosti Střední Čechy Senátoři ČSSD a ODS(!) chtějí zákázat těžbu břidlicových plynů Na Hodonínsku bojují hasiči s rozsáhlým lesním požárem Učitelé se dohodli, že do prázdnin stávkovat nebudou Soukromá vesmírná loď Dragon se připojila k ISS Počasí v Praze: oblačno, 23 °C

Víkend 26. – 27. května

Írán chystá nový jaderný blok v jihozápadním Búšeuru Šéfka MMF si dělá větší starosti o děti v Africe než o Řeky Předák Sudetoněmeckého landsmanšaftu kritizoval Klause Atentát na Heydricha si připomněla pražská Libeň i centrum města Bývalí političti vězni varovali v Jáchymově před návratem komunistů Zemřela Zita Kabátová, poslední hvězda prvorepublikového filmu Kvůli Rathově aféře ztratila ČSSD čtvrtinu voličů, tvrdí průzkum Policie konečně vyhnala tzv. aktivisty z Klárova Počasí v Praze: oblačno, 24°C

Pondělí 28. května

Řecké vládě by mohly dojít peníze už příští měsíc V prezidentské volbě v Egyptě postupují Šafík a Mursí Nečas odmítl odborářské blokády ministerstev jako nepřijatelné **Správní rada VZP rozhodla o ukončení projektu IZIP** Policie obvinila exministra Kocourka z poškozování věřitele Rekonstrukce zámku Buštěhrad nebude, rozhodl Střč. kraj SSO nabídl kandidaturu na prezidenta Ladislavu Jaklovi Tojcool.cz končí jako web, žaloba na Lupa.cz běží dál Počasí v Praze: přeháňky, 23°C

Úterý 29. května

Kvůli masakru v Húle vyhošťují země diplomaty Sýrie Severovýchodní Itálii zasáhlo opět zemětřesení, 15 mrtvých Kvůli dotacím z EU by měl Kalousek rezignovat, hlásá Zaorálek Emmerová má být volebním lídrem zemanovců - a zůstat v ČSSD VV chtějí z majetkového vyrovnání s církvemi vyškrtnout 59 GKč ODS exministra Kocourka k přerušení členství nevyzve Do Řecka je vhodné si vzít nejen euro, varují CK Ministerstvo vnitra zaregistrovalo stranu LIDEM Počasí v Praze: oblačno, přeháňka, 26°C

Středa 30. května

Liberijský exprezident Taylor dostal 50 let vězení Japonský premiér se chce kvůli letní špičce rychle vrátit k jádru EK kritizuje plánovanou penzijní reformu v ČR jako

nedostatečnou

Vláda schválila konec anonymních akcí, budou se muset zapisovat

ČSSD nepovolila Emmerové kandidovat za SPOZ a zůstat ve straně Důchodci protestovali proti snížení tempa růstu důchodů Praha přišla kvůli úpravám územního plánu o 2,7 GKč Vláda povolila všem řidičům kmetrovská čísla Počasí v Praze: oblačno, 25°C

Čtvrtek 31. května

Irové v referendu hlasovali o fiskálním paktu EU KLDR se v nové ústavě poprvé prohlašuje za jadernou velmoc Hašek i Zaorálek prohlašují, že změny ve střč. ČSSD jsou nutné Závady na letadlech CASA byly podle obrany odstraněny v termínu Emmerovou vyhodí z ČSSD i klubu, bude-li kandidovat za zemanovce Doktoři pořád nechápou, že peníze jim mají zvýšit kraje, nikoliv vláda Zeman se v kandidátech na prezidenta dotáhl na Švejnara S členstvím v EU už je nespokojeno 60% lidí, říká průzkum STEM Počasí v Praze: oblačno, 24 °C

Pátek 1. června

Irové v referendu schválili evropský fiskální pakt Obama se omluvil za výrok o "polských táborech smrti" Putin říká, že Rusko nepodporuje žádnou ze stran syrského konfliktu Ústečtí žalobci předali kauzu Rath středočeskému státnímu zastupitelství Rampula o dva roky zbrzdil vyšetřování pronájmu gripenů, tvrdí Pospíšil Hašek žádá MF a MK, aby prověřily rekonstrukci jízďáren v Lednici Na pražském Spořilově sníží rychlost, zákaz kamionů se nekoná Exministr Chmiel byl obviněn kvůli podezřelým zakázkám Počasí v Praze: postupně vyjasnění, 18°C

Víkend 2. června – 3. června

Celý Commonwealth slaví 60 let panování Alžběty II. Egyptská prokuratura se odvolá proti Mubarakovu doživotí Němcová i Hašek nesouhlasí s vystoupením Rathových advokátů v PS Vedení ČSSD by se mělo podle Haška razantně postavit ke střč. ČSSD Počet programů dotací EU by se měl snížit z 24 na 5 až 7, říká Dobeš Na železnici si rozdělují zakázky spřátelené firmy, tvrdí Bárta Přemysl Sobotka upevnil své vedení v primárkách ODS Okamura chce kandidovat jako nezávislý do Senátu Počasí v Praze: oblačno, přeháňky, 20°C

Kvůli zakázkám obvinili ministra Fischerovy vlády

2.6.2012 Detektivové z protikorupční policie podle zjištění Práva v uplynulých dnech ***obvinili bývalého ministra pro evropské záležitosti Juraje Chmiela***. Funkci "pana Evropy" vykonával v nestranické vládě Jana Fischera v letech 2009 až 2010, ***stíhání ale souvisí s jeho dřívějším podivného působením coby velvyslance v Austrálii***. Právu to potvrdil dobře informovaný zdroj blízký vyšetřování. Mluvíci protikorupční policie Jaroslav Ibehej pouze konstatoval, že stíhaný je bývalý český velvyslanec, bližší podrobnosti ale neuvedl.

Právo zjistilo, že Chmiel je obviněn ze dvou trestných činů a měl způsobit škodu ve výši zhruba půl druhého miliónu korun.

Jako velvyslanec v Austrálii se Chmiel v roce 2008 podepsal pod některé smlouvy za statisíce korun, které generální inspekce ministerstva zahraničních věcí následně označila za netransparentní. Úřad tehdy konstatoval, že při zadávání zakázek mohly být porušeny zákony o rozpočtových pravidlech a finanční kontrole.

Ekoturismus a odpady

Sám Chmiel jakékoli pochybení vždy odmítal s tím, že smlouvy byly v pořádku. Ještě za jeho působení ve Fischerově kabinetu se jimi ale začala zabývat policie. Ta po více než dvou letech začala bývalého ministra stíhat. Podle dřívějších informací médií podepsal Chmiel dva projekty. Prvním z nich byla studie o stavu a rozvoji cestovního ruchu a zejména ekoturismu v oblasti jižního Pacifiku a stála 470 tisíc korun. Druhá se týkala analýzy možného nakládání s odpady a jejich zpracování ve státech Cookovy ostrovy, Samoa a Fidži a stála 495 tisíc korun. Chmiel v této souvislosti již dříve uvedl, že projekty zahrnovaly jak prezentaci České republiky v oblasti, tak studie o rozvoji a dopadu ekoturistiky.

Chmiela do Fischerova kabinetu nominovala na konci roku 2009 ODS, jejímž byl až do té chvíle členem. Ze strany tehdy vystoupil kvůli podmínce nestranickosti celé vlády a vrátil se do ní v roce 2011. Od července 2010 do loňského prosince pak Chmiel vykonával funkci náměstka ministerstva zemědělství, kde měl na starost společnou zemědělskou a rybářskou politiku Evropské unie. Jakub Troníček, Právo

Zašlý lesk svobody a bída lidských práv

Dokončení z první strany

Volání homosexuálů (nebo spíše internacionálních zájmových skupin) po právu uzavírat sňatky není voláním po osobní ani společenské odpovědnosti, ale po bezúčelném rozvrácení role manželství a rodiny.

Myšlenka individuálních svobod spočívá ve zcela prostých a transparentních principech, řekl bych časem neměnných, přirozeně konstantních. Jsem gay nebo lesba? Pak mohu naprosto vše jako ostatní- jako člověk; jen z povahy věci nemohu založit rodinu a nepřísluší mi tedy ani žádná forma manželství. Lidskoprávní koncept toto perverzně obrací a v jednu chvíli vyhlásí práva homosexuálů jako smyšlené menšiny na registrované svazky a výchovu dětí, zatímco v další etapě se zastane „práv pedofilů“ (a vsaďte se, že to tak bude). Individuální práva nepodléhají momentálním náladám socioinženýringu elit, ale svou povahou zakotvují jistotu a transparentnost, jinými slovy obecnou spravedlnost a odpovědnost.

Osobní svoboda vyvěrá ze samé podstaty jednotlivce- každý z nás je suverénem, který svou vůli spolu s ostatními legitimizuje státní moc a může ji i odejmout. Místo toho nám systém přirkl jakási lidská práva a pak nás nechal na každém kroku sledovat, protože všechny nás považuje za potenciální teroristy. Vládl-li by primát individuálních svobod, nic z toho by si nemohl dovolit, protože by nepřežil jediné hlasování o zavedení těchto opatření. Jedinec budiž svrchovaným občanem, a tudíž bez jeho vůle nesmí být o něm pořizovány žádné neautorizované záznamy a zacházet s ním ze strany úřadů a policie ponižujícím způsobem.

Neexistují žádná specifická práva národnostních menšin. Rómové, jsou-li občany státu, mají mít stejné postavení jako kterýkoliv jiný Čech- občan. Róm není menšina a Čech většina, zato všichni jsou občany a jako takoví mají práva a povinnosti. Fikce minoritních práv dovoluje nekonečné svévolné vytváření iluze „diskriminace“, přestože Rómové mohou volit, kandidovat, studovat, pracovat a čerpat sociální výhody. Jak si pak oni naloží se svým životem tvoří výsledek jejich rozhodnutí jako občanů. K žádné diskriminaci ze strany většiny však nedochází.

Naopak by šlo jmenovat četné příklady pozitivní diskriminace, kterou čerpají, aniž by cokoliv „navíc“ společnosti za to recipročně přinesli. A došlo-li by k soukromoprávní nespravedlnosti vůči některému z Rómů, lze nápravu vynutit na principu jeho svrchovaných občanských práv a není třeba začít harašit rasismem a stigmatizovat jím každého, kdo nečůrá s Kocábem.

Neexistuje žádný dnes ospravedlnitelný požadavek na zvláštní práva žen. Necht’ se žena považuje za jedince jako muž se stejnými právy i odpovědností a pak se celá agenda feminismu ničící přirozené vztahy mezi pohlavími zhroutí jako domeček z karet. Zakotvila-li společnost stejná práva pro všechny jednotlivce, ženy přestávají být specifickou skupinou vyžadující zvláštní ohledy. Toto umělé dělení, ne zájmy lidí, přineslo amorální požadavek na potraty. Chimérické vydělení žen z přirozeného společenského kontextu učinilo z nich údajné oběti a z mužů „pachatele nespravedlnosti“. Ostatně na půdorysu této lži se obhazuje právo na zabíjení nenarozených dětí („No a co když nějaká zrůda znásilní dívku? Tehdy je přece potrat oprávněný“). Snaha rozvrátit morální hodnoty člověka se vždy zaobalují do extrémních zámínek- stejně jako množící se nápady na čipování dětí, protože to přece zamezí jejich zneužívání…

Ukončeme umělé dělení lidí na různé skupiny, menšiny, pravici či levici a začněme pohlížet na svět bez ideologických brýlí, které nám neustále nasazují jiní. Koncept lidských práv nevyvrhel zdola, z vůle obyčejných lidí, ale byl instalován podvodným způsobem v duchu falešné demokracie a humanismu, aby lidé uvěřili, že mají svobodu, zatímco reálně žijí jenom v karikatuře svobody a permanentní manipulaci jejich zájmů.

David Vorovka

Gorilu nevyšetria

Bezpečnostný analytik Milan Žitný tvrdí, že kauza Gorila pôjde po voľbách do stratena

Spis Gorila je v posledných dňoch politickou témou číslo jeden. Okrem klasických politických prestreliek si už vynútil aj prvé obete - vláda odvolala šéfk u Fondu národného majetku (FNM) Annu Bubeníkovú, zo svojho postu odstúpil poradca ministra vnútra Milan Krajniak i Stanislav Janota, riaditeľ Nemocnice svätého Michala. Čo je na Gorile pravdivé, čo podozrivé a ako s ňou nakladala polícia a tajná služba? S bezpečnostným analytikom a novinárom MILANOM ŽITNÝM (59) sa zhovárал MICHAL HLAVÁČ.

Žiaden článok o Gorile sa dnes nedá napísať bez desiatok slov „údajne“. Čo však o Gorile už vieme naisto?

Vieme, že Slovenská informačná služba (SIS) požiadala súd o odpočúvanie, z ktorého Gorila vychádza, a súd jej opakovane tento súhlas dal. Môžeme povedať, že dve súhrnné informácie dorazili z SIS na ministerstvo vnútra, lebo sú o tom záznamy. Môžeme teda naisto povedať aj to, že polícia v tejto kauze takmer nič neurobila.

Môžeme naisto vyhlásiť, že SIS odpočúvala nejaký konšpiračný byt a o výsledkoch svojej práce informovala tak, ako mala?

Presne tak. SIS si v tejto veci na sto percent splnila povinnosti uložené zákonom.

Pribeh opisujúci okolnosti odpočúvania však znie veľmi neuveriteľne. Príslušník SIS si údajne zo svojho bytu všimol, že v jeho okolí parkujú vládne limuzíny a ľudia z Penty, a potom sa zrazu zistilo, že sa stretávajú priamo v susednom byte. Nie je to príliš veľká náhoda, aby to bolo uveriteľné?

Domnievam sa, že pomohla náhoda. SIS monitorovala, ako sa uvádza v dokumente, osobu Zoltána Vargu a sledovaním a odpočúvaním zistila, kam chodí. Musela pritom preveriť všetky byty v bezprostrednom okolí toho „konšpiračného“, a vtedy zistila, že v jednom z nich býva jej pracovník. Je síce neštandardné, aby sa analytik tajnej služby zaoberal takouto činnosťou, ale išlo o mimoriadnu situáciu, a tak to využili. V Gorile sa uvádza, že takýchto konšpiračných bytov bolo šesť. Prečo tajná služba nevyužila zvyšných päť? Jednoducho preto, že tam sa takáto náhoda asi neobjavila. Ale bolo by veľmi zaujímavé vedieť, kto chodil do tých ostatných bytov. Keby sme to vedeli, dnes by sme tu zrejme nemali len Gorilu, ale rovno celú zoo.

Finančné skupiny vynakladajú veľké prostriedky na to, aby práve v takýchto situáciách zaistili svoju bezpečnosť. Ako je možné, že nezistili odpočúvanie bytu, ktorý využívali práve na účely konspirácie?

Oni tam dva- alebo trikrát urobili kontrolu. Dôvodov, prečo to nezistili, môže byť viacero. Ak napríklad kontrola prebieha analógovým systémom, ale odpočúvacie zariadenie je už digitálne, tak sa to jednoducho minie účinku. Alebo ak v zariadení nie je vyslaedka, ale je napojené káblikom z druhého bytu, tak ako v tomto prípade, nedá sa zistiť silné elektromagnetické pole okolo odpočúvacieho zariadenia. Treba byť veľmi dôsledný pri takejto kontrole, využiť viacereé metódy na rôzne typy techniky. A to sa asi nestalo.

Prečo podľa vás Gorilu niekto pred Vianocami vystavil na internete? Z politických dôvodov?

Jednoznačne. A robil to skôr amatér, pretože vyvesiť politickú bombu v čase pred Vianocami, keď nastáva mediálny útlm, je chyba. V tomto prípade však brizancia informácií spôsobila, že záujem médií prišiel aj po sviatkoch. Celá kauza je politická, až teraz sa z toho zásluhou ministra vnútra stala aj trestnoprávna kauza.

Očakávate, že sa do volieb objaví na verejnosti aj nahrávka, ktorá by celé odpočúvanie potvrdzovala?

Toľko ľudí už hovorí o tom, že tá nahrávka sa môže objaviť, že sa to hádam aj stane. Vylúčiť sa to určite nedá.

Je možný aj taký dôvod vystavenia, aby dokument slúžil ako argument na vydieranie konkrétnych ľudí práve zatiaľ neobjavenými nahrávkami?

Myslím si, že nie. Tento materiál už tak rozvíril hladinu, že či sa už nahrávky objavia, alebo nie, nie je to podstatné, i keď by tomu isto ešte dodali váhu.

Čo je podľa vás príčinou, že polícia vo vyšetrovaní tohto prípadu roky nikam nepokročila?

To, že je nesvojprávna, čiže skorumpovaná. Nehovorím finančne, ale politicky, pretože ak mi môj nadriadený až po úroveň ministra povie - nerobte to, tomu sa venovať nebudeme, pretože, povedzme, idú voľby, vtedy sa polícia prestáva riadiť príslušnými zákonmi a začne zohľadňovať všeobecnú politickú situáciu. Všimnime si vyhlásenie ministra vnútra: „Dal som polícii voľné ruky.“ Takže logicky, inokedy ich voľné nemajú.

Kto všetko z polície sa mohol týmto materiálom zaoberať?

Dostal ho podľa dokumentu minister vnútra Martin Pado, ten to posunul na príslušné zložky. Dostala to inšpekcia, policajný prezident, odtiaľ sa to presunulo nižšie na príslušné útvary a tam sa to začalo „zašmodrchávať“. Nakoniec, v poslednej fáze, keď už to Tom Nicholson podával opakovane, na Úrade boja proti korupcii to dali preverovať iba operatívne, čo je v hrubom rozpore so zákonom. Operatívec nemôže rozhodnúť, či je prípad na trestné stíhanie, alebo nie, to môže len vyšetrovateľ alebo prokurátor.

Za posledné týždne sa občania dozvedeli, že prípadom sa budú nanovo zaoberať až dva špeciálne tímy - jeden na polícii, druhý na prokuratúre. Aký to má zmysel?

Myslím si, že žiadny. Ja tam vidím skôr politikum, lebo Generálna prokuratúra sa do toho veľmi nemala a prvý výrok od Dobroslava Trnku to aj celé spochybnil. Až s odstupom niekoľkých dní, keď bolo vidno, že médiá túto tému z rúk nepustia, zrazu sa prokuratúra rozhybala a začala dávať dohromady svoj tím. A v tom momente vstúpil do hry minister vnútra a vypálil im rybník. Keďže ide o trestné skutky, ktoré patria do pôsobnosti špeciálnej prokuratúry, vytvoril tím, ktorý dozoruje špeciálna prokuratúra. Tím z Generálnej prokuratúry tam teda už nemá čo hľadať, pretože nie je možné, aby jednu a tú istú trestnú vec vyšetrovali dve nezávislé vyšetrovacie jednotky. To budú potom aj dva rôzne trestné senáty? Absurdné.

Ak by polícia chcela prípad skutočne dôsledne vyšetriť, na čo by sa mala zamerať a čo by mala predovšetkým preveriť? Čo dnes s odstupom niekoľkých rokov môže ešte vyšetriť?

Záchytných bodov je tam pomerne dosť. Jedna vývojová línia bude vypočuť všetkých, ktorí to dostali z SIS, a zistiť, čo s tým urobili. Druhou líniou budú príslušníci SIS, ktorí to vtedy vykonávali. Tretia línia - dožiadanie SIS o zvukové záznamy. Na rozdiel od iných ľudí, ja sa nedomnievam, že už neexistujú. Nepoznáam zákon hovoriaci o tom, že po piatich rokoch by mali byť zničené. A ďalšia línia, policajní operatívci by mali zisťovať, či tie záznamy niekde neputujú. Ďalej treba okamžite začať vypočúvať hlavných aktérov - Haščáka, Bubeníkovú, Malchárka. Samozrejme, na základe uchopiteľných faktov. Teda, či je tu nejaká firma Elementa, či tam prišli peniaze, či za ne bola vykonaná nejaká skutočná práca a tak ďalej.

Je reálne očakávať, že slovenskí vyšetrovatelia so svojim materiálnym, technickým a mentálnym zázemím sú schopní odkryť finančné toky ľubovoľnej finančnej skupiny, ktorá si na ich dokonalom ovládaní postavila živnosť a existenciu?

To už je otázka pre naše politické kruhy, prokuratúru, vedenie ministerstva vnútra a polície. Oni by povedali, že, samozrejme, áno, máme na to. Povedia to najmä preto, že sa blížia voľby. A ja hovorím bez ohľadu na to, či sú voľby pred dverami - nemajú na to.

Prečo?

Zaznamenal som jeden jediný pokus, a to obdobie rokov 2002 až 2005, keď tu naozaj bola snaha takéto skutky odkrývať. Bolo to obdobie, keď Úradu boja proti korupcii šéfoval Jozef Šátek. A keď narazil na aktérov z prípadu Gorila, keď viedli trestné stíhania v desiatkach prípadov s obrovskými škodami, keď mali začať trestné stíhanie aj proti osobe blízkej ministrovi vnútra, tak minister Vladimír Palko ho v polovici januára 2005 odvolal z funkcie - s neakceptovateľným odôvodnením, že Šátek intrigoval v polícii. Jeho snaženie tak zastavil reprezentant vládnej koalície, ktorá mala predstavovať ten lepší výber v slovenskom prostredí - reformy, vládu zákona, právny štát. A oni všetkým odkázali - nie, my to nechceme, pretože nás to ohrozuje. To politické prostredie sa aj dnes správa darebácky, nezodpovedne a kšeftársky. Pokiaľ sa nezmenia zákony, ktoré by toto prostredie zlepšili, nemôžeme čakať, že vyšetrovanie sa dostane až na súd. A tu je potom ďalšia kapitola, nakoľko je spofahlivá justícia. Vidíme, že nie je.

Tušíme už dnes, odkiaľ analytické informácie tajnej služby unikli? Z SIS, z polície alebo odinakiaľ?

Unikli aj z prostredia polície, zjavne aj z SIS. Je to skôr otázka na Toma Nicholsona, ale on musí svoje zdroje chrániť.

Je Gorila napísaná spôsobom charakteristickým pre SIS?

Je to analytický materiál, ktorý evidentne pochádza z SIS. Je spracovaný ich jazykom, sú tam citáty pre presnejšiu ilustráciu a toho analytického, komentatívneho obsahu tam veľa nie je. Ľudia, ktorí na tomto materiáli pracovali, boli odbornre veľmi gramotní a nedávali tam zbytočne svoje úvahy, ale len doplňujúce informácie k menám alebo firmám, o ktorých sa hovorilo, aby mal adresát kontext. Slušná robota.

Hovorí sa, že lož sprevádzajú veľmi presné details. Nie je možné, aby niekto už hotový materiál ex post „vylepšil“ a vsunul tam aj údaje či rozhovory, ktoré v ňom pôvodne neboli?

Samozrejme, to je možné vždy, ale tento text podľa mňa zodpovedá realite. Ak sú tam nejaké chyby alebo nepresnosti, nie sú spôsobené lajdáctvom pracovníkov SIS, ale nepresnosťami vo vyjadreniach aktérov. V dialógoch medzi Jaroslavom Haščákom a Jirkom Malchárkom sú nepresnosti, kto sedí v akej dozornej rade, ale to nebola chyba spravodajcov. Tí len zaznamenali, čo počuli. Kvalita ich práce bola podľa mňa stopercentná.

SIS je povinná o svojich zisteniach informovať troch najvyšších ústavných činiteľov. Dá sa predpokladať, že o tomto prípade boli informovaní?

Predseda vlády Mikuláš Dzurinda bol informovaný. Adresát bol vybraný správne, veď išlo o FNM a člena vlády Jirka Malchárka, takže práve predseda vlády to mal dostať a aj dostal. Oficiálne, písomne. A dostalo to aj vnútro, lebo obsah sa priamo týkal vysokého funkcionára prezídia zboru.

Keď nastúpila do funkcie premiérka Iveta Radičová, komentovala prvú správu SIS, ktorú dostala, že sa z nej nič nedozvedela, lebo to boli všeobecne známe veci. Nemôže byť problém v tom, že informácie, ktoré SIS podáva najvyšším ústavným činiteľom, nemajú pre nich dostatočnú relevanciu?

Služba bola predsa po nástupe vlády Roberta Fica „vyčistená“. Všetci príslušníci 56. odboru kontrarozviedky museli odísť, a práve tento odbor na ochranu ekonomiky a boja proti organizovanému zločinu vypracoval Gorilu. Čiže namiesto kvalitných pracovníkov služby mala premiérka službu servilnú voči bývalej vláde. Problém je však aj v našich ústavných činiteľoch. Tajné služby nemôžu pracovať tak, že majú zákon, ktorý im len všeobecne definuje nejaké úlohy. Oni musia dostávať konkrétne zadania, o ktorých rozhodne Bezpečnostná rada štátu. Správny vypracované na konkrétne zadanie už nemôžu byť všeobecné, naopak, výstup musí byť veľmi jasný a k danej úlohe. Toto sa u nás, bohužiaľ, nedeje dostatočne, pretože naši ústavní činitelia sú v tejto oblasti neskúsení.

Potrebuje vôbec štát za takýchto okolností tajnú službu?

Najprv sa musí urobiť audit, ako je krytá bezpečnosť štátu - aké sú na to nástroje a prostriedky, aká je ich efektivita a kvalita. To za dvadsaťdva rokov neurobil nikto. A potom môžeme povedať my občania, že chceme dôslednú a efektívnu kontrolu týchto služieb, pretože ak nie sú kontrolované, narušajú naše súkromie. Mechanizmus účinnej kontroly však nesmie byť politický a parlamentný ako napríklad návrh poslanca Martina Fedora, aby jeden poslanec za koalíciu a jeden za opozíciu z príslušného výboru na kontrolu SIS mohli zisťovať, kto všetko je odpočúvaný. Politici tak získajú možnosť zistiť, koho služba „rozpracovala“, a ak pôjde, povedzme, o ich pochybných sponzorov a obchodných partnerov, tak legalizáciu špinavých peňazí „ošetria“ dôkladnejšie. Na kauze Gorila vidíme, že naše politické strany sú en bloc skorumpované, riadia ich nejaké finančné skupiny a bohvie ešte akí klienti - a možno aj klienti zo zahraničia, ktoré nemusí byť naším priateľom. Toto všetko ohrozuje našu bezpečnosť, nielen štátu, ale aj nás, občanov.

Pri účinnej kontrole teda existencia tajného monštra má svoju opodstatnenosť?

Gorila ukázala, že SIS vie byť efektívna. Obdobie rokov 2005 až 2006 ukazuje, že v službe sa naozaj vyskytli šikovní a kvalifikovaní ľudia. Odviedli dobrú prácu a za to ich vtedy nové vedenie SIS povyhadzovalo. Do prípravy takých ľudí pritom investujeme čas a prostriedky. Výchova a výcvik spravodajského dôstojníka trvá zhruba desať rokov, minimálne sedem. To isté platí pre operatívca a vyšetrovateľa v polícii. Práve keď ľudia dospejú do štádia zrelosti a spoločnosť by mala už len zužitkovať ich kvalitu, my ich vyhodíme. Naše bezpečnostné prostredie je najväčším rizikom našej bezpečnosti. A najmä preto, že politici sú nezodpovední.

Znamená to, že ak príslušníci služby nemajú záruku kariérneho vývoja nezávisle od momentálnej politickej situácie, sú oveľa náchylnejší na to, aby vyvíjali nezákonné aktivity?

Presne tak. Ak im nedáme istotu kariérneho postupu, začnú si kariéru riešiť iným spôsobom.

Z vašich slov však vyplýva, že ak sme dvadsaťdva rokov nevedeli zaistiť správne „úkolovanie“ tajnej služby a nevedeli sme zaistiť jej optimálnu kontrolu, potom dvadsaťdva rokov tu tajná služba predstavaovala akýsi štát v štáte približne s miliardovým rozpočtom a tisíckami ľudí, ktorí pracujú, nikto nevie na čom.

Áno, potom sú tie výstupy také rozpačité, ako opísala premiérka, a ja viem, že nie je prvá, ktorá k takémuto konštatovaniu dospela. V období Vladimíra Mečiara bolo pochopiteľné, že služba nebola službou štátu, bolo tu vtedy gangsterské prostredie, kde im politický gangsterizmus umožnil páchať excesy až mafiánskeho typu. V roku 1998 pri nástupe prvej Dzurindovej vlády sme sa domnievali, že sa to zmení. Lenže politici prišli ako tabula rasa, nevedeli, čo s tým, nerozumeli tomu a nenaučili sa to dodnes. A možno to ani nechceli riešiť.

Bude mať kauza Gorila definitívny koniec po parlamentných voľbách?

Domnievam sa, že po voľbách pôjde v tichosti do stratena. Nemáme nezávislých vyšetrovateľov a zodpovednú prokuratúru. Tom Nicholson uvádza, že ho vypočúval aj šéf špeciálnej prokuratúry Dušan Kováčik, ale vyšetrovateľ a ani Kováčika nezaujímal až tak obsah Gorily ako to, ako sa k nemu Nicholson dostal. To je signál, aby sme nemali dôveru ani v špeciálnu prokuratúru, pretože sa evidentne nespráva tak, ako jej ukladá zákon. Tiež išla chrániť nejakého klienta.

Nezlyhali aj médiá, ak dnes novinári priznávajú, že o týchto materiáloch vedeli už dávno? Je v poriadku, že po tom, čo to niekto zavesí na internet, začínajú robiť prácu, ktorá mala byť hotová pred troma rokmi?

Rozumiem tým novinárom, pretože ak nemám dôkazy, nahrávky, tak je to naozaj veľmi ťažké. Na druhej strane - áno, mali sme urobiť tú preverovaciu a rešeršovaciu činnosť, poslať ľudí do terénu a skúsiť niečo zistiť. Lenže Slovensko je malé a všetci majú, obrazne povedané, svojich klientov a svoje hypotéky. Ak tu máme finančné skupiny mocnejšie ako všetky naše vlády, prečo by nejaký chudák novinár alebo vydavateľ, ktorý je takisto od nich do istej miery závislý, mal riskovať krk? Keď je to vyvesené na internete, je to iné - nemusíme nikomu vysvetľovať, kde sme to vzali a, navyše, je čas blízko pred voľbami, takže zrejme bude nakoniec ochota aj u kompetentných orgánov urobiť aspoň nejaké kroky.

Pozor, abychom si v roce 2013 nezvolili za prezidenta druhého „Václava Klause“!

Již se hlásí celá řada pochybných kandidátů. Nemají žádný program pro tento úřad a jejich jediným cílem není blaho národa, nýbrž výhradně zlaté koryto. Poznáte je snadno. Budou žvanit otřepané fráze a pomlouvat jeden druhého. Naučili se tomu v Parlamentě a v dalších vládních institucích. Přenesou to i do úřadu prezidenta. Stěžejní otázka tedy zní: Koho za prezidenta a koho ne?

Základní plat nejvyšší hlavy státu zvaného Česká republika je 204 700 Kč měsíčně. K tomu přijdou diety na osobní výdaje v částce 173 300 Kč, rovněž měsíčně. Český prezident si za zhruba 30 dnů tedy přivlastní příjem v souhrnné částce **378 000 Kč**, tzn. denně 12 600 Kč. Ačkoli se tím stává každý třetí měsíc milionářem, přesto nikdo neví, co by se od něho mělo za již zmíněnou astronomickou peněžitou částku očekávat.

Tím se onen neprůhledný gigantický příjem stává neodolatelným magnetem všech mazaných a bezcharakterních příživníků. Koho ovšem volit, abychom mohli být jisti, že jsme si zvolili opravdového prezidenta, a nikoli bezohledného zloděje?

V případě Václava Klause se kauzalita ještě více komplikuje. Tento zásadně neprůhledný politik (dodnes o něm neexistuje žádná erudovaná monografie) se dožil dne 19. 6. 2002 důchodového věku. Prezidentem byl zvolen 28. 2. 2003. Jedná se tedy o penzistu, který si prezidentstvím pouze důkladně přivydělává.

Výše důchodu Václava Klause se utajuje tak důkladně jako atomové zbrojení bývalého Sovětského svazu. Můžeme však vycházet z toho, že se bude jednat o částku převyšující 100 000 Kč. Jako prezident v důchodu má tím pádem ještě nárok na paušál 50 000 Kč měsíčně pro potřeby své kanceláře a plat asistenta.

Není-li toto místo obsazeno nějakou osobou z příbuzenstva a jedná se například o „asistentku“, je celkem běžnou praxí, že ona dáma je jakousi „druhou manželkou“ (viz k tomu bývalý francouzský prezident François Mitterrand). Pakliže „asistentem“ je muž, jenž se doposud nikde politicky ani společensky neprofiloval, není vyloučeno, že dotyčný pan prezident je buzerant.

V každém případě se nám částka příjmů důchodce a prezidenta ČR Václava Klause vyhoupla z 378 000 na **528 000 Kč** za měsíc. Nevím, co si myslíte vy, ale podle mého názoru při takovéto finanční podestýlce nemá přece dotyčný subjekt zapotřebí krást v Jižní Americe plnicí pera! Asi jde o nějakou duševní poruchu.

Nechal jsem si nabulíkovat, že pan prezident Klaus pracuje od 8.00 hod. od rána do půlnoci. Co však během těchto 16 hodin denně dělá, mi nikdy nebyl schopen vysvětlit. Jediné, co bylo prokazatelné, že dotyčná osoba je prostě vzhůru a nespí. Pro výkon úřadu prezidenta republiky za 528 000 Kč měsíčně to patrně stačí

. Na rozdíl od svého předchůdce Václav Klaus nevede žádný dialog s národem. Hovory z Lán přestaly existovat. Čtete-li knihy, které tento politik v pracovní době ve svém úřadě píše (patrně, aby překlenul nudu a zabil čas), máte dojem, že autor vede samomluvu. Rozhled a lidovou osvětu v dílech Václava Havla, T. G. Masaryka a memoárech válečného hrdiny armádního generála Ludvíka Svobody (Cestami života) byste u Klause marně hledali.

Abychom měli jistotu, že jsme zvolili prezidenta, a nikoli příživnického zloděje, bylo by nutno učinit některá základní opatření. Jakmile začne prezident dostávat plat, přestává být prezidentem svého lidu a stává se dobře placeným státním úředníkem. Jeho funkce osvětového vůdce tím automaticky zaniká. Není to prezident, nýbrž sluha státu.

Zásadně by měl být úřad prezidenta republiky obecně prospěšnou institucí. Tedy bezplatný. Placeny by měly být pouze výdaje na reprezentaci státu, a to ve zcela průhledné formě. Soukromý majetek je nedotknutelný. K soukromému majetku přináleží i peníze. Pakliže vyplatíme prezidentovi mzdu, okradli jsme o majetek daňového poplatníka. To je protiústavní, a tím protizákonné!

Prezidentská funkce musí být obecně prospěšnou činností. Kandidát na tuto funkci musí věrohodně doložit, pakliže se stane prezidentem, z jakého příjmu hodlá žít! Jestliže to prokázat nemůže, nemá v této funkci co pohledávat

. Tím se jedná o zcela zaručenou jistotu, že koryto vyschlo. Nastane konec stranických intrik a příživnických pokusů bývalých politiků. Výkon prezidentské funkce musí znamenat oběť národu, a nikoli zlegalizované loupežnictví! Je tedy nutné učinit vše pro to, abychom si nezvolili druhého „Václava Klause“, prezidenta, jenž ožebračuje majetek daňového poplatníka o 528 000 Kč měsíčně, a ještě navíc krade plnicí pera. Jan Berwid-Buquoy Reflex

SPOLEČNOST: Jak z toho ven?

Zdá se být čím dál tím jasnější, že Česko je prolezlé korupcí jak mršina červy.

A to tak, že odzdola nahoru. Od nejnižších úřadů po politické špičky. Od policie po soudy. Není asi dneska v Česku pozice moci, kde by se to nehemžilo korupčními bacily.

Situaci výborně vystihuje následující anglický vtip.

Syn: "Tati, přemýšlím o kariéře v organizovaném zločinu."

Otec: "Ve vládě, anebo v soukromém sektoru?"

Bylo by to k smíchu, kdyby to nebylo k pláči.

Co je toho příčina a jak z toho ven?

Pokusím se odpovědět na obě otázky.

1) Příčina

Většina lidí se mylně domnívá, že příčina je v politických stranách a jejich zkorumpovaných politicích. Něco jako – zkorumpovaná ODS (ČSSD atd.) dosazuje zkorumpované politiky k penězovodům a ti tam kradou a kradou, jako straky.

Omyl, vážení. To není příčina, to jsou důsledky.

Pravá příčina dnes už systematické korupce v Česku se skládá z několika částí. A to:

a) Korupční kultura vypěstovaná za komunistické nadvlády

V době komunismu byla téměř uzákoněná nivelizace (krom soudruhů z nomenklatury, umělců a sportovců). Zbytek národa měl oficiálně stejnej přístup k nedostatkovým zdrojům. Tak se vžilo, že kdokoliv chtěl něco, co nebylo (a to chtěli všichni), anebo nadstandardní péči, tak musel dát "všimné". Správné slovo je "úplatek" a uplácet někoho je korupce. V podstatě jsme všichni upláceli, kdykoliv nám na něčem záleželo. A to zůstalo v krvi a v kultuře. Lidem ale, zdá se, nevadí korupce v malém, co jim vadí, když si někdo korupcí obstará miliony. A nebo, nedej bože, miliardy. To se jim otvírá kudla v kapse. Právem, samozřejmě. Oni to nakonec zaplatí. Ale, pamatujete: "Kdo jsi bez viny, hod' kamenem."

b) Špatně napsané zákony

Zákony nemají jasné definice korupce a jasný předpis trestů. Je víc a víc evidentní, že zákony slouží víc tomu, aby se za ně jejich porušovatelé schovávali, než aby s jejich pomocí byli dopadeni. V současné době to vypadá, že na to, aby byl někdo z korupce usvědčen, je zapotřebí jeho osobního (a nejlépe kajícího) přiznání. Jinak stačí hrát blbého a soud pomůže.

c) Kritické množství korupce plodí další korupci

V zemi, kde zavládne systematická korupce, to začne být tak provázané, že lidé, kteří by ve své pozici mohli korupci zabránit, radši zavrou obě oči a ještě se otočí zády – buď proto, že jsou sami zkorumpovaní, anebo proto, že si nejsou jistí, jestli nebudou někdy potřebovat reciproční službu. A nebo se možná docela obyčejně bojí. Za takové situace je nutné operovat s předpokladem, že korupce je všude, od shora dolů, od vlády přes policii, včetně té protikorupční, až k justici.

Stručné shrnutí:

Česko zažívá tuto nebyvalou míru korupce, protože systém je nastavený tak, že korupci umožňuje, kryje a podporuje. Klasický případ přísloví "Příležitost dělá zloděje".

A nemá to vůbec co dělat s ideologií jakékoliv strany. Krade se absolutně bez vazby na politickou příslušnost. A v současné době neexistuje mechanismus, který by lidem (kteří to nakonec všechno zaplatí) umožnil na ty zloděje šlápnout.

A teď ta hlavní otázka:

2) Jak z toho ven?

Spoléhat na justici? Na policii? Na politiky? Znova a znova se přesvědčujeme, že nic z toho nepracuje. Zkorumpovaní politici se drze šklebí a když jsou přichyceni při činu, tak klidně nabídnou to nejslabomyslnější vysvětlení a jede se dál. Někteří dokonce činí zázraky – pan poslanec Rath například mění víno na peníze.

Začíná to být tak kritické, že může dojít k nějaké lidové vzpouře a to není dobré, protože to otvírá prostor různým extremistickým ideologiím. Znovu chci varovat – nespojujte korupci v Česku s politickými stranami, nemá to nic

společného. Krade se napříč politickým spektrem. Politika je jenom způsob jak se dostat k lizu.

Porotní systém

Podle mého názoru by jedním fungujícím řešením bylo zavedení porotního systému na souzení korupčních případů. Náhodně vylosovaných dvanáct porotců je velice těžké podplatit, zastrašit či jinak zkorumpovat. (Není to nemožné, ale velice těžké.) Pokud dojdou porotci k názoru, že ke korupci došlo, nepotřebují "nezvratné" důkazy či přiznání obviněného. Stačí, když budou hlasovat "vinen podle obžaloby". Je příliš mnoho případů, kdy ve veřejnosti převládá názor, že ke korupci došlo, a přitom nikdo nebyl potrestán. Stačí vzpomenout na "pět českých na stole", zázračné zbohatnutí Stanislava Grosse, zázrak v trezoru pana Kavana atd. atd. Jsem přesvědčen, že kdyby tyto případy přišly před porotu, nebyl by to pro zmíněné protagonisty takový klídek. Spíš by byl výsledek "chládek". Bylo by hezké, kdyby některá politická strana toto řešení začala prosazovat, ale moc iluzí si nedělám. Já osobně bych takovou politickou stranu hned volil. (Krom komunistů, pro ně by to byl jen trojský kůň.)

Předpokládám, že by měla vzniknout nějaká občanská iniciativa, která by začala bojovat za změnu zákonů a systému. Anebo přímo nějaká nová politická strana, která by tuto problematiku vzala vážně (ne jako prapor, pod kterým proklouznout ke korytům).

Návrh a prosazování porotního systému pro soudní případy korupce bych považoval za silný znak důvěryhodnosti.

Petr Kolář, Vancouver

Úryvek se vzpomínek.

Nepřipravený průjezd Kambodžou a okolními zeměmi

Další den ráno jsem nasedl na autobus do Bangkoku a s Kambodžou se rozloučil. Průvodci i internet jsou plní historek a podvodů na turisty při přejezdu thajsko-kambodžské hranice. Experimentálně jsem ověřil, že přejezd ve směru z Kambodže do Thajska je bezproblémový. V autobuse jsem se dal do řeči se sousedem, ze kterého se vyklubal Čech žijící dlouhá léta v Austrálii. Takže jsem celou cestu hlтал informace o Austrálii. Mé popříští destinaci.

Líčil mi ji jako ráj. Ráj, co se týká výdělků. Zcela nekvalifikovaní lidé tam dosahují astronomických výdělků. Lidé z celého světa tam prý utíkají. Hlavně Britové a Irové. Doma mají obrovskou nezaměstnanost a Austrálie se finanční krize vůbec nedotkla. On sám tam jezdí s kamionem. A to nemá ani řidičák na nákladák. Jednou si hledal práci a jeho současný zaměstnavatel se zeptal, zda umí jezdit s kamionem. Když přikývl, nikdo neověřoval, zda má řidičák.

V posledním roce však australská vláda přitvrdila. Když si jako obvykle požádal o prodloužení víza, překvapili ho. Vízum mu neprodloužili. Musel Austrálii opustit. Teď musí rok strávit mimo ni, než si bude moct požádat o nové. Nejradši by se hned oženil. S nějakou Australankou. Je jedno, jak by vypadala. Hlavně aby měl po starostech s vízem. Povídal mi o případech českých holek, co se kvůli australskému občanství naoko provdaly za horníky z dolů v centru Austrálie. Ti vedou velmi specifický život. Vydělávají obrovské peníze a do práce jezdí na čtrnáctidenní pobyty. V neděli večer odletí do Alice Springs, v pondělí ráno dojedou do dolů a dva týdny tam pracují. Do města se pak vždycky vrací na víkend.

Českým holkám, co chtěly získat australské občanství, se tento styl života zamlouval. Virtuální manžel totiž pořád nebyl doma. Jenže když pak přijel na víkend, něco po nich chtěl. Sex. S tím nepočítaly. Před příštím příjezdem manžela se jedna vybavila. Nakoupila prý krabici Rohypnolu a namíchala mu ho do kafe. Unavený horník přijel v pátek večer domů a česká kráska už ho vítala:

- "Pojď Vávro, pojď si dát kávu."

- "Oh, that's nice! Thank you Maryša! Ale má takovou divná příchuť. Jak já bych spal ..."

Prospal celý víkend a v neděli odpoledne ho manželka budila, aby stihl letadlo do práce. Tak to šlo několik víkendů. Než mu to začalo být divné ...

Byl to zajímavý rozhovor a já se začal trochu děsit, když mi přibližoval některé ceny v australských obchodech. Autobus nám zastavil u Khao San road a já mu dal pár rad, týkajících se Bangkoku. Na Khao San road by si mohl nechat udělat australský řidičák na nákladák pro případ, že by ho někdy přece jen potřeboval. Zastavil jsem se tam taky a nechal

s si udělat kupu falešných dokladů. Pro legraci. A pro strýčka Příhodu. A jeden pro mámu. Šel jsem s Thajci do jejich falšovatelské dílny a podíval se, jak doklady vyrábějí. Zajímavé. A jednoduché.

Autor neznámy Franta, ale nafocený . , (27.4.-5.5.2011)

Pod záštitou prezidenta České republiky Václava Klause

Češi ve světě
OSLAVY DNE ČESKÉ STÁTNOSTI 2012

Popis projektu

Projekt „Češi ve světě – oslavy Dne české státnosti 2012“ proběhne na různých místech v Praze v týdnu od 24. do 30. září 2012 pod záštitou prezidenta České republiky. Program koordinovaný Ministerstvem zahraničních věcí ČR zahrnuje slavnostní večer uspořádaný Národním muzeem v památníku na Vítkově, Mezinárodní krajauský festival, Konferenci Mezinárodního koordinačního výboru zahraničních Čechů, předání ceny „Významná česká žena ve světě“ v Senátu Parlamentu ČR, přednášky v Náprstkově muzeu, účast krajanů na Národní svatováclavské pouti do Staré Boleslavi a mnoho dalších. Akce završí 28. září slavnostní večer „Vzkazy domů“ v historické budově Národního divadla za účasti významných osobností z veřejného života a Čechů ze zahraničí organizovaný obecně prospěšnou společností Dny české státnosti.

Cíl projektu

Cílem projektu je přiblížit příběhy Čechů ve světě v kontextu témat spojených s českou státností a národní identitou. Přípravované akce jsou zároveň poděkováním Čechům v zahraničí za jejich přínos na šíření českých tradic, kultury a povědomí o českém národě. Snahou je prohloubit vzájemné vazby mezi Čechy žijícími v České republice a Čechy žijícími ve světě. Češi jak uvnitř, tak vně hranic jsou jedním národem usilujícím společně o stejné ideály a myšlenky. Národem, který se již nemá rozdělovat ať už pod vlivem cílené propagandy politických režimů či politováníhodných předsudků.

Projekt chce představit široké české veřejnosti nejen Čechy, kteří odešli před mnoha desetiletími, ale i mladé lidi a často uznávané odborníky pracující na různých místech světa. Ti se v zahraničí usadili teprve v porevoluční době a mnozí z nich prožili napínavé osudy a dosáhli velkých profesních úspěchů.

O Čěších ve světě

Dle odhadů žijí v zahraničí asi 2 miliony lidí, hlásících se k českému původu. To znamená, že každý šestý Čech žije mimo hranice České republiky.

Češi v zahraničí sehráli zásadní roli při vzniku československého státu v roce 1918 (podpora Masarykovy politické akce v zahraničí) i v boji s autoritářskými režimy – s fašismem (československá exilová vláda, čeští letci v RAF, československá zahraniční armáda atd.) a komunismem (exiloví spisovatelé a vědci). Češi v zahraničí mají svou jedinečnou roli i v současnosti při podpoře českých kulturních a politických zájmů v zahraničí. Krajauské komunity ve východní Evropě mají velký význam při zachovávání českých tradic a zvyků, krajané v západních zemích a především ve Spojených státech amerických pomáhají při prosazování priorit české zahraniční politiky.

Novým fenoménem jsou i Češi odcházející svobodně do zahraničí po roce 1989. Již tak nečiní proto, že by byli politicky nuceni. Odcházejí s vědomím, že se mohou kdykoliv vrátit. Jedná se často o velmi úspěšné osobnosti, které se v zahraničí usazují z profesních důvodů. V posledních letech se jedná především o země, jako jsou Velká Británie, Austrálie, Nový Zéland, Spojené státy americké a Belgie. Ke své vlasti mají většinou velmi kladný

vztah a chtějí, aby jejich děti mluvily českým jazykem. O jejich úspěších a životních osudech se v České republice ví jen málo.

Spolupracující subjekty

Dny české státnosti, o.p.s., Mezinárodní koordinační výbor zahraničních Čechů, Mezinárodní krajauský festival, Národní divadlo, Národní muzeum, Česká centra, Náprstkovo muzeum, Arcibiskupství pražské, Rumunský kulturní institut v Praze, Senát Parlamentu České republiky, Národní filmový archiv a další.

Předpokládaná mediální podpora

Česká televize, Český rozhlas, Lidové noviny, Respekt

Kontakty

Projekt Češi ve světě – oslavy Dne české státnosti 2012

Pracoviště pro krajauské záležitosti
Toskánský palác, Hradčanské nám. 5
118 00 - Praha 1, Tel.: 224182714
e-mail: zkz@mzv.cz, www.mzv.cz/krajane

Nezkoumejte, jestli chtěl krást, když je u mě v domě a já ho nezval.

Musíte mít u nás opravdu velikou a téměř náhodnou kliku, aby Vás po obraně svého života, zdraví, nebo majetku, pustila policie domů bez obvinění a nežili jste v nejistotě, zda Vás nezavrou.

Zatím poslední případ je ten s šípem v hlavě. Média jsou plná „šli krást“, „hledali jen šrot“, „byli to cikáni“, „popravil ho“, „rasismus“, „neadekvátní reakce“, nebo „těžké ublížení na zdraví“. Všem těm komentářům ale uniká to základní. Je totiž úplně jedno, jestli do nějakého objektu vlezl Rom, Čech, Rumun, Němec, Američan, nebo třeba Brazilec. Je jedno, jestli byl bílý, černý, hnědý, nebo žlutý. Je úplně jedno, jestli tam chtěl krást nebo nechtěl. On tam prostě neměl co dělat. Dle mého nejhlubšího přesvědčení se následné výsledky na policii měly odvíjet asi takto:

Výslech občana, který střílel

Policista: „Jste majitelem objektu?“

Občan: „Ano.“

Policista: „Pozval jste ty, kteří k Vám do objektu vnikli?“

Občan: „Ne.“

Policista: „Vyzval jste k odchodu z Vašeho objektu?“

Občan: „Ano.“

Policista: „Uposlechlí Vás?“

Občan: „Ne.“

Policista: „Co jste udělal po neuposlechnutí výzvy?“

Občan: „Vystřelil jsem po prvním z nich. Pak jsem zavolal záchrannou službu a policii.“

Policista: „Děkuji, zde máte doklady, přečtěte si a podepište protokol a můžete jít domů. Zbraň si vezměte s sebou.“

Výslech občana, který vnikl do objektu

Policista: „Jste majitelem objektu?“

Občan: „Ne.“

Policista: „Pozval Vás majitel objektu k sobě?“

Občan: „Ne.“

Policista: „Vyzval Vás k odchodu z objektu?“

Občan: „Ano.“

Policista: „Uposlechl jste?“

Občan: „Ne.“

Policista: „Porušil jste ústavní právo majitele objektu, založené Listinou základních práv a svobod, Hlava druhá, Oddíl první, Článek 12, bod (1) - Obydlí je nedotknutelné. Není dovoleno do něj vstoupit bez souhlasu toho, kdo v něm bydlí. Budete obviněn, máte právo na advokáta. Služba! Odved'te ho co cely předběžného zadržení.“

Pokud to takto nemohlo proběhnout, protože současné platné zákony a dosavadní praxe nařizují jiný postup, pak je takové zákony a postupy nutné co nejdříve změnit. Do té doby budou mít vždy navrch ti, kteří první poruší práva jiného. A to má se skutečnou spravedlností pramálo společného. *František Matějka|sobota 28. duben 2012*

Miliónová pokuta.

Rudolf Výborný

Milión je ohromně velká částka téměř v každé měně, v dolarech, librách, euro i v českých korunách. Dokonce i film byl natočen na téma “miliónová bankovka”. Milión je prostě moc velký v každém směru, tak velký, že miliónová pokuta je zvrácenost. Jsou ovšem výjimky, když někdo způsobí milónové škody, je přiměřené, že musí zaplatit miliónové pokuty. Je však těžko uvěřit, že by někdo mohl

být pokutován milióny jen proto, že něco napsal nebo řekl. Zejména problematické by bylo, kdyby pokuta byla uvalena za výrok, který byl jen částečně nesprávný nebo nepřesný. To však je přesně to co na nás chystá Labouristická vláda. Cituji z oběžníku jednoho Body Corporate: “The Committee will advice owners of any changes in price, keeping in mind that the Body Corporate could be fined up to \$1.1 Million dollars for attributing the price increase in power to Carbon Tax without adequate proof.” Několik věcí stojí za všimnutí. Kdo bude rozhodovat o tom zda důkaz je “adequate”? Socialistický aparátčík? Předpokládám, že v případě sporu by se celá věc nakonec projednávala soudem ale i to by tak jak tak bylo neštěstí, cena procesu a ostatní právní výlohy by byly zničující. A kdo by vlastně pokutu musel zaplatit? Body Corporate? To nemá jiné peníze než peníze nájemníků! Tak raději držet hubu a platit! Situace je o to horší, že drastická pokuta hrozí nejenom nájemníkům, ale i obchodníkům, řemeslníkům, vůbec každému kdo má co dělat s energií a jejím použitím nebo distribucí. ***Jen se odvaž kritizovat “carbon tax”.*** My Ti zasolíme. ***Mně se na tom nejvíce nelíbí to, že nejde o potrestání za lež, ale o pomstu a zastrašování politických protivníků.*** Vláda začala třídní válku, hrr na milionáře. Je to do jisté míry známka toho, že je na konci, nemá žádné platné argumenty pro ospravedlnění své existence a své činnosti, a tak dělá vše možné i nemravné, aby se udržela u moci. Třídní válka mi připomněla komunistickou ideologii z Československa. Lenin kdysi kdesi prohlásil:”Právo je vůle (z vůle?) vládnoucí třídy povýšená na zákon,” Miliónová pokuta je přesně podle Leninova výroku. Jediná naděje jsou příští volby.

Současná finanční situace

1. Kdysi v Indii do jedné vesnice přijel muž a oznámil vesničanům, že vykupuje opice a za každou dá tři dolary
2. Vesničané věděli, že v okolí je mnoho opic, a tak přestali hospodařit na své půdě a všichni šli chytat opice.
3. Muž opravdu koupil stovky opic za dohodnutou cenu. Ale počet opicv přírodě se brutálně snížil. Tím vesničané polevili v úsilí a vrátili se k farmaření. Nato muž oznámil, že bude kupovat opice po sedmi dolarech. Toto znovu vyburcovalo vesničany a opět začali chytat opice.
4. Ale počty opic se zase snížily a lidé se vrátili na svoje farmy. Muž zvýšil nabídku na deset dolarů, ale již bylo velmi těžké chytit nějakou opici
5. Muž tedy oznámil, že bude kupovat opice za padesát dolarů za kus a protože musí na čas odjet do města, bude ho zastupovat jeho asistent, který bude v jeho jménu opice vykupovat.
6. Jakmile muž odjel, asistent svolal vesničany a řekl: "Podívejte se, v těchto klecích je 5000 opic, které můj šéf už od vás koupil. Každá tahle opice má teď cenu 50 dolarů. Já vám je prodám za 30 dolarů a až se šéf vrátí z města, vy mu je můžete prodat po 50 dolarech."
7. Vesničané dali dohromady všechny úspory a opice koupili zpět.
8. Od té doby už nikdy neviděli šéfa ani jeho asistenta. Pouze opic bylo všude okolo jako na začátku - a jejich peníze zmizely. Pokud jste trik pochopili - vítějte na Wall Streetu a v MMF!

Recept No.336 Meruňkový chlebiček.

3/4 hrnku mléka,
3/4 hrnku sušených meruňek (jemně pokrájených),
3/4 hrnku hnědého cukru,
3 PL oleje,
1 vejce,
1 1/2 hrnku mouky,
1 KL kypřícího prášku,
½ KL sody.

Všechny přísady dobře smícháme a dáme do nádoby vhodné pro mikrovlnku. Nepoužijeme li silikonovou, vymažeme a vysypeme (můžeme i kokosem). Vlníme asi 6 minut.

Dobrou chuť přeje Radka

Zemřel vynálezce dálkového televizního ovladače

Ve Spojených státech zemřel muž, jemuž miliardy lidí po celém světě vděčí za to, že nemusejí věčně vstávat a ručně měnit program svého televizoru. Vynálezce dálkového televizního ovladače Eugene Polley zemřel v nemocnici na předměstí Chicaga. Bylo mu 96 let.

Polley byl v době svého objevu zaměstnancem firmy Zenith Electronics, která existuje dodnes. Ovladač vynalezl v roce 1955 a jeho první model nesl jméno Flash-Matic. Ovladač vyslal paprsek na obrazovku, do níž Polley umístil světelná čidla. Svým vynálezem na dálku ovládal kvalitu obrazu i sílu zvuku a přepínal i mezi kanály.

Za svůj převratný objev, jenž se od té doby stal neodmyslitelnou pomůckou velké většiny domácností, dostal Polley spolu se svým kolegou Robertem Adlerem v roce 1997 prestižní cenu Emmy. Tyden

Ve Philadelphii si tisknou vlastní peníze – takzvané "rovné dolary"

Philadelphia - V některých částech Philadelphie se dá platit zvláštními dolary. Před 15 lety tu začali tisknout svou vlastní měnu, kterou se dá platit téměř vše. Jenže jen v omezeném regionu. Za hranicemi čtvrti jsou to už bezcenné papírky. Přesto se takzvané "rovné dolary" ujaly jako paralelní měna.

"Rovné dolary" jsou paralelní měna, kterou se dá platit v některých částech Philadelphie. Systém úspěšně běží už léta a přitahuje čím dál víc lidí. Vedle bankovek s černobílým lícem a zeleným rubem tu v peněženkách nosí ještě jinou měnu. Vytvořili si ji sami a má fungovat tam, kde oficiální peníze nestačí.

Za patnáct let kolem "rovných dolarů" vznikl celý systém. Vyplácí je tady třeba jako odměnu za práci. Dá se tu za ně zajít k holiči, zaplatit řemeslníky, v lékárně nebo na trhu.

Projekt zatím běží v jednom z nejvíc zkoušených předměstí Philadelphie. Z továren tu zbyly jenom prázdné haly, ze života místních vzpomínky na zlaté časy. Jejich nadějí tak jsou rovné dolary, kolem kterých vznikla paralelní společnost a systém. CT24

Průměrná mzda je sen. Většina lidí o ní stále může jen snít

Bohužel stále platí, že dvě třetiny obyvatel Česka nedosáhne na průměrnou mzdu, která v tuto chvíli přesahuje 24 tisíc korun. Zaměstnanci soukromých firem mívají i o pět tisíc méně, na opačném pólu pak stojí vedoucí pracovníci a manažeři, kterým v loňském roce rostly platy nejrychleji.

Údaje ministerstva práce a sociálních věcí ukazují, že průměrná mzda sice přesahuje 24 tisíc korun, což na první pohled vypadá jako slušný výdělek, ovšem detailnější pohled ukazuje, že 67 procent obyvatel na ni nedosáhne. Ze zaměstnanců k ní mají nejbližší ti, kteří pracují ve státní správě, zaměstnanci v soukromém sektoru o ní mohou jen snít. Informuje o tom dnešní Právo.

Reálný pokles platů

„Rozdíl mezi průměrným výdělkem a tzv. mediánem, jenž vyjadřuje hodnotu, kolem níž se mzdy pohybují nejčastěji, dosáhl loni 4359 korun. Ve veřejné sféře byl 1621 Kč a v soukromé 5162 Kč. Tak velký rozdíl byl dán výplatou odměn a podílů manažerům firem,“ uvedlo ve zprávě pro vládu ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV).

Relativně vysokou hladinu průměrné mzdy udržují především vedoucí pracovníci a manažeři, kterým rostly platy až o 4 procenta rychleji než jiným zaměstnancům. Ačkoli mzdy rostly např. také pracovníkům v oboru informačních technologií, u řady jiných profesí došlo k reálnému poklesu platů, neboť inflace rostla rychleji než reálné mzdy. Z tohoto hlediska vzrostla řada platů jen o 0,3 procenta, což je nejméně od roku 2000.

Otloukaná střední třída

Nejvíc na vládu doplácí střední třída a to bez ohledu na to, zda vládne levice či pravice. Myslí si to alespoň analytik Raiffeisenbank Aleš Michl, který připomíná, že za své vlády levice nejvíc šetřila nejchudší spoluobčany, zatímco současná pravicová vláda zohledňuje zájmy nejbohatších.

„Řekl bych, že střední třída nechce nějaké nové dotace, ale aby jí stát pořád nepodrážel nohy. Poslední roky však dostává tato skupina zabrat. Střední třída jako celek přitom odvádí na daních nejvíce. Hrajeme vůči ní tedy značně nefér. Pamatuji si, jak levice snížila daně nízkopříjmovým lidem. Z rozhodnutí pravice pak zase ušetřili nejvíce ti nejmajetnější. A teď se střední třídě naděluje vyšší DPH,“ kritizuje analytik Raiffeisenbank Aleš Michl.

Sluší se dodat, že zaměstnané ženy na tom jsou pohříchu platové ještě mnohem hůře než muži. Ty v Česku vydělávají podle údajů Evropské komise o 25,9 procenta méně peněz než muži. Parlamentní listy.

Hrozivá masa nezaměstnaných: na světě nemůže najít práci 75 miliónů mladých

Téměř 75 miliónů mladých lidí ve věku od 15 do 24 let na celém světě, což odpovídá 13 procentům, je bez práce. Navíc není příliš pravděpodobné, že by se jejich situace během příštích minimálně čtyř let nějak výrazně zlepšila. Vyplývá to ze zprávy Mezinárodní organizace práce (ILO) **poznámka Novin** = International Labour Organisation, www.ilo.org, údajně je agenturou OSN / UN ; Austrálie je členem této agentury, nevím nakolik je napojená na mezinárodní dělnické hnutí a

Mnozí vystudovaní mladí lidé jsou proto nuceni brát zaměstnání na částečný úvazek, případně pracovat jako nekvalifikovaná síla. ILO proto apeluje na jednotlivé vlády, aby se na vytváření pracovních míst více zaměřily. Mělo by se tak dít pomocí vzdělávacích programů pro nastartování kariéry. Další možností jsou pak daňové úlevy a další pobídky pro zaměstnavatele.

Jak ILO připomíná, od roku 2007 stoupl počet mladých lidí bez práce celosvětově o čtyři milióny. Například v Evropské unii hledá zaměstnání každý pátý mladý člověk.

Problémy se zvětšily i v severní Africe, kde po loňském takzvaném arabském jaru vzrostl počet mladých lidí bez práce oproti roku 2010 o pět procentních bodů na téměř 28 procent. Na Blízkém východě hodnota dosahuje 26,5 procenta.

„Dokonce i ve východní Asii, snad nejvíce ekonomicky dynamickém regionu, byla míra nezaměstnanosti u mladých lidí 2,8krát vyšší než v případě dospělých,“ uvádí se ve zprávě.

Mnozí už hledání vzdali

Právě z obavy před nemožností sehnat práci si mnoho mladých lidí záměrně prodlužuje svá vysokoškolská studia. ILO informovala, že už přes šest miliónů mladých lidí na celém světě se vzdalo hledání práce, čímž se ještě více vyčleňují z „normální“ společnosti.

„Krize v souvislosti s nezaměstnaností mezi mladými lidmi může být porážena, ale pouze v případě vytváření pracovních míst právě pro tyto lidi. To se musí stát klíčovou prioritou politiky i soukromého sektoru,“ je přesvědčen José Manuel Salazar-Xirinachs, výkonný ředitel úseku zaměstnanosti ILO. pit, Novinky

Vědci našli nejstarší hudební nástroje. Jsou staré 43 tisíc let

LONDÝN - Vědci objevili údajně nejstarší známé hudební nástroje na světě. Flétny vyrobené z kosti ptáka a z mamutího klu pocházejí z jeskyně Geißenklösterle na jihu Německa, kde se nacházejí rané důkazy přítomnosti Homo sapiens, tedy člověka moderního typu, v Evropě. Výzkumníci prostřednictvím takzvané uhlíkové metody určili jejich stáří na 42 000 až 43 000 let. LN

S vitamíny opatrně, mohou vás zabít, varují vědci

Londýn - Užíváte vitamíny? Pak nejenže vyhazujete peníze, ale dokonce si tím můžete uškodit. Tvrdí to alespoň britští vědci, podle nichž potravinové doplňky nefungují tak, jak se snaží kupujícím namluvit jejich výrobci. Zejména prý neplatí teze o téměř zázračném vlivu antioxidantů.

Podvod se zdravím

Dosud se mělo za to, že antioxidanty omezují vliv volných radikálů, které (ne všechny) mají na lidské tělo patologický vliv a mohou přispět k rozvoji rakoviny, různých srdečních neduhů či Alzheimerovy choroby.

Volné radikály se do lidského těla dostávají z okolí, vznikají ale i při dýchání. Jednoduše řečeno: jsou zodpovědné za to, že stárneme. A antioxidanty měly s tím spojené procesy zpomalovat.

Farmaceuti Aidan Goggins a Glen Matten ovšem v nové knize "Podvod se zdravím" tvrdí, že domněnka bezmezně prospěšnosti antioxidantů pramení ze mylné interpretace procesů, jichž se tyto látky účastní.

Studie o prospěšnosti vitamínů a dalších antioxidantů totiž pracovaly s přirozenými zdroji těchto látek v ovoci a zelenině. Nezabývaly se ale už působením umělých doplňků a jejich nadměrného příjmu.

Jako příklad lze uvést vitamín E. Zatímco v těle se běžně vyskytuje v devíti formách, tablety obsahují pouze jednu z nich.

S teorií o škodlivosti volných radikálů přišel v 50. letech minulého století jako první americký vědec Denham Harman. Pomocí antioxidantů pak prodloužil život myši.

Mezi zdravou stravou a prášky je rozdíl

"Uplynulo půl století a z radikálů se stal nepřítel číslo jedna, z antioxidantů naopak všeobecná spása. Tak to ale není," vysvětlují Goggins a Matten.

Za propagaci zbytečného užívání nejrůznějších doplňků podle nich mohou farmaceutické firmy. Autoři výzkumu ale kritizují i lékaře a výzkumníky, protože neumí laické veřejnosti dostatečně vysvětlit, že zdravý člověk s vyváženou stravou žádné vitamínové tablety nepotřebuje.

"Ať už je zodpovědný kdokoliv, nastal čas to zastavit. Hazardujeme tady se zdravím lidí. Je jasné, že trh s antioxidanty, který nabyl obldných rozměrů, už neřídí věda, ale marketing farmaceutických společností," cituje britský deník Daily Mail Goggins.

Škodí i oblíbené "céčko"

Za pravdu mu dávají i američtí kolegové. Zatím poslední studie na toto téma neprokázala, že by užívání vitamínových doplňků jakkoliv snižovalo riziko propuknutí rakoviny.

Vysoké dávky některých doplňků, například tolik propagovaného a nejužívanějšího vitamínu C, zřejmě mohou její rozvoj naopak podpořit, konstatovali vědci z Kalifornské univerzity.

Studie s podobnými závěry nejsou žádnou novinkou. Že není dobré to s doplňky stravy přehánět, varovali už autoři studie z roku 1994. Ti tehdy došli k závěru, že pravidelné užívání betakaroténu (při dávce 20 mg a více denně) zvyšuje riziko vzniku rakoviny plic o osm procent.

Smrtonosný vitamín E

V roce 2002 zase vědci varovali, že užívání vysokých dávek vitamínu C (u dávek nad 1 gram denně) a vitamínu E může u žen po menopauze až trojnásobně zvýšit riziko předčasného úmrtí.

Poměrně nová studie z roku 2010 pro změnu naznačila, že koktejl vitamínů A, C a E může u mužů i žen zvýšit riziko rakoviny močového měchýře.

Někteří vědci jsou navíc toho názoru, že volné radikály naopak lidskému zdraví prospívají. Například tím, že přispívají k funkci imunitního systému a tedy i hubení rakovinových buněk. "Je to tak, že radikály potřebujeme, nesmí jich ale být moc," vysvětlují farmaceuti. Aktuality.cz

Šéfka MMF rozčílila Řeky, kteří by podle ní měli začít platit daně

Lagardeová v interview prohlásila, že jí v současnosti dělají starosti spíše chudobou zasažené děti v subsaharské Africe než Řekové, kteří by se měli soustředit hlavně na to, aby platili daně, a tím si pomáhali kolektivně. Podle ní se mnoho Řeků snaží placení daní vyhnout. Lídr socialistické strany PASOK Evangelos Venizelos to považuje za urážku řeckého lidu.

Lagardeová se musela omluvit.

Poslanec za mřížemi

"Jsme v pr..., je tu URNA!" zní na nahrávce ze zatčení

Sněmovní mandátový a imunitní výbor doporučil podle očekávání sněmovně, aby potvrdila stíhání poslance Davida Ratha (dříve ČSSD). Poslanci s Rathem hovořili přes dvě hodiny na statku ministerstva vnitra Spiritka v Praze-Břevnově. K policejnímu vozu vyšel někdejší středočeský hejtman na dvůr statku rychlým krokem v doprovodu trojice maskovaných mužů zákona. Nastoupil a kolona tvořená dalším, tentokrát označeným policejním vozem a policejním motocyklem odjela branou a špalírem fotografů a kameramanů zpět do vazební věznice. Rath se do televizních kamer ani nepodíval.

Byl v civilu a neměl pouta. Kromě členů výboru a obviněného byli přítomni ještě dva Rathovi advokáti a dva policisté.

"On tam řekl, že zažívá něco, co by nepřál ani svému největšímu nepříteli, že jeho život v podstatě skončil, jeho kariéra skončila a ve zbytku života bude mít problém se z toho zbráborat," řekl člen výboru a šéf Věcí veřejných Radek John a doplnil: "Ten zážitek pádu musel být skutečně děsivý. Já jsem nikdy neviděl doktora Ratha tak pokorného. Tím neříkám, že nebude silným soupeřem policie a že neudělá maximum pro to, aby zlehčil důkazy, které policie má."

Hlavně ale podle Johna v pondělí přišly do sněmovny odposlechy Ratha a exfeditelky kladenské nemocnice Kateřiny Pancové. Podle šéfa VV jsou otřesné. "Tam je nahráno, jak si roční nad sedmi miliony, jak o tom žertují, jak šustí peníze a jak je to baví. Je to novodobá pohádka Alibaba a čtyřicet loupežníků, tentokrát z veřejných peněz," popsal nahrávku John, podle něhož členové výboru zažili emocionální šok.

Podle další členky výboru Jany Kaslové (TOP 09) bylo na Rathovi vidět, že se z událostí posledních dnů stále probírá a je v šoku. Poslanci se však shodovali v tom, že je silný a že psychicky zlomený člověk vypadá jinak. "Samozřejmě si je vědom toho, že se mu zásadně změnil život. Ale na druhou stranu, on je velký hráč a trochu jsem z toho cítil, že tuto roli, velmi těžkou, ale roli, si tak trochu užije," poznamenal Jiří Dolejš (KSČM).

Kott ztratil nervy

Trio obžalovaných David Rath, Kateřina Pancová a Petr Kott na zázanmu mapujícím průběh sledování a samo zatýkání údajně vesele žertuje o sedmi milionech korun v

krabici od vína. O rozdělování úplatků ve výši 24 milionů korun se v osudný den bavili v domě Kateřiny Pancové. "Když Kott uvnitř domu uviděl, že policie venku zatýká Davida Ratha, s hrůzou v hlase vykřikl: URNA, jsme v prdeli," popsal Lidovým novinám zatýkání člen výboru, který si nepřál být jmenován.

Pancová, šéfka kladenské nemocnice, se prý svého partnera Kotta snažila uklidnit, že policie si určitě nejde pro ně. Marně, za chvíli už policie oba odváděla v poutech.

Rath prý zopakoval, že nevěděl, co je v krabici, a že celá akce je umělá past. "Řekl, že kdyby se na kteréhokoli politika nasadily odposlechy na půl roku - do ložnice a do všech prostor, že by se na každého jistě také něco našlo, což jsou věci, se kterými nelze souhlasit," uvedl John.

Rath se podle něj obává, že obvinění budou rozšířena, protože sledování bylo masivní. Mezi úředníky ve Středočeském kraji se údajně říká, že bude další zatýkání. "Nic nenaznačuje tomu, že by pan poslanec Rath chtěl spolupracovat s policií," dodal John. Podle šéfa výboru Bohuslava Sobotky jednání splnilo svůj účel. Předseda ČSSD přitom soudí, že Rath by měl mít právo vykonávat svůj mandát až do rozhodnutí sněmovny o jeho vydání.

Rath se přitom zatím nechce vzdát mandátu; má naopak zájem vystoupit před sněmovnou, která bude jeho stíhání pro podezření z přijetí úplatku potvrzovat.

Ratha policisté zadrželi minulé pondělí s krabicí, v níž bylo sedm milionů korun. Policie tvrdí, že šlo o úplatek za

zmanipulovanou zakázku týkající se opravy buštěhradského zámku. Rath ale podle členů výboru opakoval, že nevěděl, co v krabici je. "Tvrdí, že to je osobní msta, že to byla uměle nalíčená past," uvedl John.

Další poslanci líčili, že Rath nevidí za kauzou nějakou politickou stranu. Mluvil prý o státních orgánech, o současném ministru vnitra a o jeho lidech. Rath a jeho dva přítomní advokáti si prý také stěžovali na údajné procesní chyby v případě.

Už v úterý dopoledne členové výboru zhlédli videozáznam z Rathova zadržení. Věci Rath údajně vydal bez problémů včetně igelitové tašky, v níž byla krabice. Krabice prý byla zalepená páskou. Policisté ji na místě rozlepili a

otevřeli - byly v ní peníze.

Foto: Jakub Stadler, ČTK , Lucie Pařízková Tyden.

Klaus v Chicagu řekl, jak napravit Evropu v osmi bodech

.Autor: Jan Langervětší »

Chicago - Prezident Václav Klaus v úterý v Chicagu představil osmero pro nápravu Evropy. Starý kontinent je podle něj zasažen hlubokou systémovou krizí, kterou způsobuje oslabení národních států a nevhodná měnová unie. Změnu by podle prezidenta přineslo například opuštění "neproduktivního a paternalistického" sociálně tržního hospodářství či ucelený program redukce mandatorních vládních výdajů.

Klaus na konferenci pořádané organizací Chicago Council on Global Affairs (Chicagská rada pro globální záležitosti) ve svém - jak řekl - "skromném návrhu" také vyzval k tomu, aby se Evropa zbavila nadměrné centralizace, která stejně jako pohodlný způsob života jejich obyvatel zvyklých na sociální výhody oslabuje její rozvoj. Odmítl rovněž ekologickou legislativu, která je podle něj brzdou rozvoje. "Zeleným musí být zabráněno v tom, aby přebírali stále více ekonomiky pod prapor tak chybných myšlenek, jako je doktrína globálního oteplování," řekl prezident.

Klaus na konferenci v Chicagu promluvil na závěr svého pobytu ve městě, kde vedl českou delegaci na dvoudenním summitu Severoatlantické aliance. Před svým projevem dostal jako pozornost dres místního hokejového klubu Chicago Hawks se svým jménem a číslem jedna.

Klausových osm bodů pro nápravu Evropy:

(v neoficiálním překladu ČTK z anglicky proneseného projevu)

I) Evropa se musí zbavit své neproduktivní a paternalistické sociálně tržní ekonomiky, kterou ještě více podkopává rostoucí role zelené ideologie.

II) Evropa se musí smířit se skutečností, že proces ekonomické adaptace nějakou dobu trvá a že netrpěliví politici a vlády obvykle věci zhoršují. Politici by se neměli snažit organizovat trhy, snažit se detailně řídit ekonomiku či vytvářet růst pomocí vládních stimulů a pobídek.

III) Evropa by měla začít připravovat ucelený program redukce vládních výdajů a zapomenout na flirtování s řešeními založenými na zvyšování daní. Redukce výdajů se musí převážně týkat mandatorních výdajů, protože škrty nemandatorních výdajů jsou kvantitativně jako dlouhodobé řešení nevýznamné.

IV) Evropa by měla zastavit plíživou a neustále rostoucí zelenou legislativu. Zeleným musí být zabráněno v tom, aby přebírali stále více ekonomiky pod prapor tak chybných myšlenek, jako je doktrína globálního oteplování.

V) Evropa by se měla zbavit nadměrné centralizace, harmonizace a standardizace celého kontinentu a po půlstoletí takových opatření zahájit decentralizaci a deregulaci společnosti a ekonomiky a odstranit subvence.

VI) Evropa by měla umožnit zemím, jež jsou obětmi evropské monetární unie, aby ji opustily a vrátily se k vlastnímu monetárnímu uspořádání.

VII) Evropa by měla zapomenout na plány, jako je fiskální unie. Nemluvě o protidemokratických ambicích, jako je politické sjednocení celého kontinentu.

VIII) Evropa by se měla vrátit k demokracii, která může existovat jenom na úrovni národních států, ne na úrovni celého kontinentu. Znamená to návrat od nadnárodního uspořádání k uspořádání založenému na vztazích jednotlivých vlád.

ČTK

V dětství musela šlapat, pak ji proslavil boj proti bordelům

Kambodžanka Somaly Mam, kterou prodali do veřejného domu už jako dítě, se stala jednou z nejznámějších tváří mezinárodního boje proti sexuálnímu otroctví. Její metody se však zdaleka nesetkávají s jednomyslným souhlasem.

Naposledy nechala svého "starého přítele", novináře z The New York Times Nicholase Kristofa na twitteru přímo ukázat, jak do bordelu Anlong Veng na severu Kambodže pronikla policie spolu s aktivisty jejího sdružení.

Somaly Mam k zaujala striktní, byť i kontroverzní postoj: všechny sexuální pracovnice jsou podle ní oběti, ať už obchodu nebo okolností, protože nikdo si prostituci nezvolí dobrovolně. Vůbec všechny ženy provozují sex s muži proti své vůli. To že občas tvrdí, že se jim sex údajně líbí je nesmysl a lež.

"Někdy se stává, že mi některá žena řekne, že si prostituci zvolila sama. Zeptám se jí, zda by chtěla, aby byla prostitutkou i její nezletilá dcera. Pak odpovídá: Ne, ne, ne.

Říkám jí: Vidíte, ty dívky žádnou volbu neměly," říká Somaly Mam..

Její postoj, jímž ospravedlňuje razie ve veřejných domech, pobuřuje ostatní aktivisty, jako je Sdružení sexuálních pracovnic Asie a Tichomoří, podle něhož se dospělé ženy prostituují z vlastní vůle a potřebují práva, nikoli to, aby je někdo zachraňoval.

Záchranné operace a policejní razie jsou podle expertů neúčinné. Vedou k systematickému porušování práv sexuálních pracovnic,

soudí organizace Human Rights Watch (HRW) ve zprávě zveřejněné v roce 2010. Podle HRW vedou tyto razie k svévolnému zatýkání nevinných lidí.

Tyden

Mladou Němku osm let zotročovali v Bosně, musela jíst žrádlo pro prasata

Devatenáctiletou Němku osm let věznil a různými způsoby trýznil manželský pár v Bosně. Dívka byla nalezena před deseti dny v lese nedaleko města Kalesija na severovýchodě Bosny a Hercegoviny. Podle státní zástupkyně z Tuzly měla mladá žena mnoho zranění po celém těle a vážila jen 40 kilogramů, informovala dnes agentura DPA. Matka dívky se v minulosti vdala za muže z Bosny, ačkoli ten již měl bosenskou manželku. Němka svoji dceru, které se pravděpodobně jmenuje Karla, přenechala jejímu bosenskému otčímovi.

Bosenský pár dívku údajně osm let nutil k nejtěžší práci na poli, uvedlo státní zastupitelství. Její matka, která prý o všem věděla, ze strachu mlčela. Celou dobu žila v Německu a v Rakousku.

Sousedé tvrdí, že dívka jedla krmivo pro prasata, aby nezemřela hladu. Její otčím proti ní prý štvál psy. Údajně ji také vícero mužů pravidelně sexuálně. Na její případ už dříve upozornil úřady jeden ze sousedů, dítě schované ve sklepě se ale nepodařilo najít. Teprve když se mu Karlu podařilo vyfotografovat, úřady zasáhly. Mladá žena byla nalezena v lese, kde se skryla před svým otčímem..

Dívka se nyní zotavuje v jednom domově pro ženy v Tuzle, její trýznitelé byli podle místních médií zatčeni.

Novinky, ČTK

DIRECTORY pro předplatitele, 6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

„ **LA BOHEME** " 332 Darling Street, Balmain
Restaurace: 02/ 9810 0829
On-line rezervace:reservation@laboheme.net.au
Výtečná česká i evropská kuchyně se širokou nabídkou točených i láhvových piv nejen z Čech. Každý den na Vás čeká speciální nabídka, pro více info prosím navštivte www.laboheme.net.au
Otevírací doba:
Po a Ut, **ZAVŘENO**;
St, Ct od 18.00 do 23.00 Řízečky za \$ 19.90 s přílohou
Pa od 18.00 do půlnoci - Živa Muzika
So od 12.00 do půlnoci - podáváme obědy, večeře
Ne od 12.00 do 22.00 - Nedělní vepřová pečeně a dezert \$ 25.00
Přijďte k nám na výtečný oběd v sobotu či neděli. Speciální nabídka - hlavní chod a dezert za \$ 29.90 Snadné parkování. 09/VII/12

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe
Reservace Tel: 933 100 22
29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
Po--**Čt** 17 - 24 , Pá + So 12-24 , Ned. 12 - 22 hod.
Tradiční česko-slovenská jídla jako je pečená kachna, svíčková, vepřový nebo kuřecí řízek, moravský vrabec, guláš, smažený sýr, uzená krkovička., atd. K piti Budějovický Budvar, Kozel, Krušovice, Plzeň, Zlatý Bažant, Zlatopramen, a točené pivo Krušovice. Samozřejmě také Becherovka, Slivovice, Borovička, Fernet, Absinth ap.. 31/IX/12

Chlebiček, Káfirna, take-away, obložené chlebičky, ruská vejce, české saláty.
372 Bourke, Street, Surry Hills, 9361 6061
Josef Usela, 0401 155 907
Otevřeno Pon.-Pát, 6,30 – 16.00, Sob.od 7,30. 20/IV/13

Tommy's beer café
"Slovenska reštaurácia s bohatým výberom točených pív – Pilsner Urquel, Budvar, Gambrinus, Zlatý Bazant, Bernard a mnoho iných. K tomu pečené prasiatka, guláš, bryndzové a kapustové halušky, kačice, rezne a podobne pochutiny. Otvorene: Pon-Stv 4pm – 12am Pia – Ned 12pm – 12am
123-125 Glebe Point Rd, Glebe , Tel: 9660 6870
Email: tommy@tommysbeercafe.com.au 1/IV/13

Druha lokacia
Tommy's beer café Restaurant
42 Kellett Street, Potts Point NSW 2011
telefon/rezervace: 02-9368 0898
Otvaracia doba: Tuesday – Sunday from 5pm till late 1/IV/13

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!
183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
vynikající telecí pácky, tlačěnka, moravské uzené tvaroh,mletý mák, zelí,kostkový cukr, ryby v láku,brynzna, české a slovenské ,speciality, karlovarské oplatky, mouka atd. 17/IV/13

Heart Of Europe 114 Bronte road Bondi Junction, 93871677
Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00
Domace kvalitne kolace, zaviny, strudle, chutne jedla, szegedinsky gulas, paprikas, svieckova, brynzove halusky., Denne cerstvy kminovy chlebicek a obvzlast dobre vypecene rohliky.Vsetky produkty su pripravené v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace vajicka a pridavame cit 24.III.2013

Czeeky Czech
124 King St., Newtown,
telefon : 0421 335 835
Otevřeno denně od 9am do 9pm
Snídaně od \$4,00 Obědy od \$10,00
Tradiční česká jídla ba i rizoto a těstoviny. 29.08.2012

Sweety Imports
Predávame Horalky, Banány v Čokoláde, Mila, Perníky a iné sladkosti za veľkoobchodné ceny. Robíme aj darčkové balenia.
Email: info@sweetyimports.com
M: 0416 122 404 (Martina) 0404 387 615 (Peter) 09/III/13

Hungry Czech už není

Různě
AUSTRALIAN WATER PURIFIERS
Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621
Dodáváme a deláme servis na filtry pro pitnou vodu, včetně R.O. Filtrační systém již od 90 dolaru, servis od \$20. 18/VIII/12

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i
naopak, přesně a rychle provede Daniela Kautská, NAATI, kvalif.stupen 3. tel./fax: 08 82714277, mobile: 0408 714277, e-mail: danakau@internode.on.net 17/VIII/12

Lékaři Zubaři

Řemeslníci a služby

Auto - Moto

POČÍTAČE
Shared Web Services:
Tel. 02 9034 6600 Fax: 9086 3155
Business process automation, workflow, sales + marketing, CRM and other business systems. Seeking experienced programmers on casual basis.
Contact to Ms. Šipka for details jarka@sws.com.au 22/VII/12

Služby pro studenty
WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.
Nabízíme "z gruntu všechno" ve výuce Anglického Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních technologií. .: Level 5, 127 Liverpool St. (Shark Hotel), Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388 Fax. 9283-0748, mobil 0419442907 E-mail: marketing@windsor-ic.com.au Web: www.windsor-ic.com.au 8/IX/08

Information Planet Pty, Ltd má 16 let zkušeností a je to jedna z největších studentských agentur s pobočkami po celé Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Novém Zélandu
Pobočky v Australii najdete v centru Sydney, Manly, Perth a Brisbane. Pobočky v České a Slovenské Republice najdete v Praze, Branislave a Prešove.
Jak vám můžeme pomoci:
- **výběr školy, univerzity** a vyřízení víza zdarma, bezkonkurenční ceny - kontakt: Renata Ilonciakova, email: renata.ilonciakova@informationplanet.com.au; mobile: 0420 300 863
- **vlastní job department** - opravdova pomoc s hledáním práce: kontakt: Paulina Milova, email: service@informationplanet.com.au
- **vlastní ubytování** se slevou pro ceske a slovenske studenty: www.austay.com, kontakt: Klára Holisova, email: info@austay.com.au; mobile: 0406 232 283
- **dále: imigrační služby, vlastní cestovní kancelář,** velké SLEVY pro členy Information Planet, party pro klienty. Plně vybavené studentske centrum k dispozici.
Adresa centraly: Level 5, 285 Clarence Street, Sydney, NSW 2000 (u zastavky Town Hall), web: www.informationplanet.cz a www.informationplanet.sk.
Tel.: 02 9283 6161 JSME TU PRO VAS

25/VIII/12
"Renata Morgan" studentsku agenturu prebral jej syn **Lukash Morgan**. Chcete aby do Sydney prišiel Vas známi či niekto z rodiny študovať? Ponúkame Anglicky jazyk a Odborne Diploma kurzy za výhodne ceny. Pomôžeme s ubytovaním a pracou. lukashmorgan@yahoo.com.au www.renatamorgan.com.au Mobil: +61 402 034 409 Tel: +61 2 9314 1650

Česká R

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
Cena se pohybuje kolem 200\$
New South Wales Passport Office
Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
Cena se pohybuje kolem 60\$
Czechoslovak Club of ACT,
Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620
vydává dvouměsíčník věstník **Beseda. Československý klub v Queenslandu,**

25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489
✉ ccq@csklubqld.org.au
President Mr.Frank Caroli; Jednatel Mrs. Stana Bilková
Naše stránka: **csklubqld.org.au**
Měsíčník "**Krajanský List**" Redakce Staňa Bílková
Asociace Čechů v Austrálii
28 Church Street, Fortitude Valley QLD
P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává“ Na Slovíčko.
Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život. Czechoslovak Country Club,**
320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171, tel. 02 9606 0904
Czech and Slovak Association in Tasmania, 144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008 ph. 6228 0707
Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii
PO Box 604, Mundaring WA 6073
President: Jarda Kabelka 0434 082 739
Secretary: Olga Goerke 0413 912 586
e-mail: czechslovakwa@hotmail.com
casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.
Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086 tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník“**
Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051 tel.: 03 9329 9922, vydává měsíčně Kvart
Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípky Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160, Czech Pensioners Association Inc. ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
30 Vaughan, P.O.Box 142, Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydává dvoumesiačník , **Slovenský štít**
Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031 ph.: 08 8352 8072
Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020 ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Slovenských Združení vo Viktorii
Terezia M. Kral; c/o 10 Somerville Street Doncaster, Victoria 3108; +(61 3) 9855 8086, kraltm01@optusnet.com.au
Austrálsko-slovenské informačné centrum
Vojtech Michael Markus
9 Hillard Street; East Malvern VIC 3145 tel.: 0061-3-95711729; fax: 0061-3-95720838 e-mail: mmarkus@ozemail.com.au
Združenie Slovenskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505 tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii
17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858 e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konsulát České republiky,
pan. Hani Stolína, konsul,
169 Military Road, Dover Hights , 2030
phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu naseho generalního konzulatu je **0402 312 806** nebo **0401 547 584** {pouze náhradní číslo}.
Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30
Konsuláty Slovenské republiky,
25 B Latham St, Bentley East V 3165
Tel: 03 9570 2837, Email: vmmarkus@bigpond.com
level 12 / 239 George St., Brisbane Qld 4000
Tel: 07 3221 7000; horvath@starmist.com.au
České velvyslanectví v Canbeře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606 ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606 ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch (úmrtia, nehody, strata a krádež cestovných dokladov) funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).

http://www.mzv.sk/canberra
Česká obchodní komora v Austrálii.
Ceska Obchodni Komora v Australii
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
P.O. Box 479 ; Welland SA 5008; Australia
President: Dr Z. D. Kotasek; phone: (+61) 08 8346 9145, Email: zhkotasek@yahoo.com.au
Secretary: Peter Oprchal ; phone: (+61) 08 8556 3650, Email: oskrab@tpg.com.au

Satellite čtrnáctidenník vydává Aleš Březina, Torontské noviny, mají 12 stran, předplatné Can \$ 35.00 e-mail: abrezina@rogers.com, tel.416-530-4222
Nový Domov Torontský čtrnáctidenník,. Redaktor.Věra Rollerová, Can \$ 38.00 novy.domov@sympatico.ca, tel. 416-439-9557; Novy Domov; 450 Scarborough Golf Club Road; Toronto, On. M1G 1H1; Canada
Americké listy, vydávané ve státě N. York, redaktor Petr Bísek, Čtrnáctidenník, 12 stran, předplatné US \$ 38.00.; Americke list; 26 Gruber Drive; Glen Cove, NY 11542; USA; (516) 674-9438; fax (516) 671-3147, americkelisty@optonline.net
Nový POLYGON – časopis dvouměsíčník, 96 stran A5, US\$69 ročně, nakladatelství PRIMUS, Vězeňská 7, 110 00 Praha 1
www.cs-magazin.com, Čtěte český a slovenský zahraniční internetový časopis CS-magazín na webové stránce www.cs-magazin.com

10 % Sleva pro nové předplatitele. NOVIN

Pouze \$63 dolarů na rok včetně poštovného.

Napište nám na jaké jméno a adresu chcete noviny posílat a Šek vystavte na jméno **Noviny** a pošlete na adresu:

**Noviny,
P.O.Box 3335,
Redfern, NSW 2016**

"Haló. To je vodárna?"
"Ano, co si přejete?"
"Z mého vodovodu teče voda!"
"A co byste očekával?"
"Tož kurva ... podle účtu... aspoň Pilsner Urquell!!!!"

Vodka s ledem poškozuje ledviny, rum s ledem poškozuje játra, gin s ledem poškozuje srdce, whisky s ledem poškozuje mozek. Je to vůbec možné, že je led tak škodlivý?!

Ženy jsou jako Google. Ještě nedořekneš větu a už si domýšlejí.

Inzerát: "Koupím vilu od poslance za cenu, kterou uvedl v majetkovém přiznání. Zn: I s podlahou."

Mockrát Děkujeme za Pomoc:

Lojza Záda - \$100 - \$30

CO BUDE

Volume 3 Issue 113 ⁽³³⁶⁾

MUSÍME SI POMÁHAT

Jún – červen 2012

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby:

Sydney ve slovenském kostele (viz níže)

Melbourne - Na Šumavě

V Perthu,

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

www.beseda.org.au

otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

NSW

Československý Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek tel. 02 9606 8703,

PO Box 330 Kemps Creek 2178; www.cscountryclub-

sydney.com.au a email: czslclub@optusnet.com.au

Restaurace : pátek, sobota 18 – 21 hod, neděle 12 – 18 hod.

Tradiční česká a slovenská jídla, rezervace 02 9602 0904, 0402

398168; Stolní tenis každý pátek od 18 hod, Rezervace na

všechny klubem pořádané akce a další informace: Olga Š

Regular Dance Partys are held in the club every 3rd

Saturday in the month.

Smutnou správu odosíleám, Československý country club

ma momentálně krízu, reštaurácia je dočasne zavretá.....

Vice info Olga 0403 821 624, Radek 0420 448 494

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

www.skcsydney.com

Omša svätá Každou nedeľu od 10,15 hod a kazdy prvý piatok v mesiaci od 19:00..

Česká mše jednou měsíčně a to každou první neděli v měsíci.ve 12,00

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452

5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecně Jarda Krejčík 9807

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglin Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu

každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od

12.00 do 19.00 hod.

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email“ ccq@csklubqld.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 15 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: 03 59969713 President: Mrs Marketa Lyell: 0413852488

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých

Každé úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

Každé čtvrték od 19.00 hod. Kreslení podle živého modelu

Kino SOKOL

Letovisko „Šumava“

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

PO Box 604, Mundaring WA 6073

President: Jerry Kabelka 0434 082 739

Secretary: Olga Goerke 0413 912 586

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585

TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114

Email: ikad@sbs.com.au

Každý čtvrték ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na

vlnách Sydney a Canberra , pouze česky.

Vysílá v češtině každou neděli od 21 do 22 hodin a ve

slovenštině od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na

vlnách:

Adelaide FM 106.3 Brisbane FM 93.3

Canberra FM 105.5 Darwin FM 100.

Hobart FM 105.7

Melbourne FM 93.1 a AM 1224

Newcastle AM 1413 Perth FM 96.3

Sydney FM 97.7 a AM 1107

Wollongong AM 1485 Young (NSW) FM 98.7

Slovensky

Adelaide FM 92.9 Každú nedeľu v 9.00

Brisbane AM 1053 Utorok o 13.30 hod.

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedeľu v **Sydney** od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet

pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)

středa od 18.30 do 19.30 na 5CST-FM (88.7MHz)

každou neděli od 19.30 do 20 hodin na stanici EBI-FM (103.1

MHz.) Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České

vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne.

Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie**

kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 4. června. Léta Páně. 2012.

INZERCE AKCÍ NA STRÁNKÁCH ČESKÉHO VYSÍLÁNÍ RÁDIA SBS

České vysílání upozorňuje krajskou komunitu, že

má možnost oznamovat své akce na webových

stránkách Rádía SBS **www.sbs.com.au/czech** v

rubrice 'komunita'. Tato bezplatná služba je

poskytovaná všem organizacím i jednotlivcům po

celé Austrálii.

Nabízíme zajištění

nákupu nebo prodeje nemovitosti v Praze

vč. kompletního právního servisu

(příp. Vám i založíme firmu),

dotazy a informace na

prague.realestates@email.cz

La Boheme Restaurant

&

Café

Vás zve k ochutnávce nového menu.

Připravili jsme pro Vás širokou nabídku

českých i evropských specialit, jako jsou

spenátové pirohy,

kuřecí, vepřový nebo telecí řízek, pečeně

vepřové koleno, pečená kachna, domácí

telecí a kuřecí párky,

a také celou pečenou husu.

Nebo přijďte vyzkoušet novou denní

nabídku:

St/Ct - 20% sleva z účtu na české a

evropské speciality.

Pa - kup jedno pivo nebo víno a dostan

jedno zdarma od 6 do 7 hod.

živa muzika od 7 hodin

So/Ne - zvýhodněné obědové menu -

hlavní chod & dezert \$ 29.90

So/Ne od 5 do 7.30 hod. - děti jedí

zdarma

Více informací naleznete na našich

webových stránkách

www.labohome.net.au nebo rádi

poskytneme na tel. číslo 02/98100829

Blíží se konec ročníku novin, proto si Vás dovoluji poprosit, buďte tak moc a moc hodní,

až budete posílat předplatné, na šeky napište

pouze slovo **NOVINY** (pokud napíšete něco

jiného, jako Noviny magazine, noviny

Universita, Noviny Bejšák, tak to banka

neuzná), částku a váš podpis, jinak nic jiného.

Dovolují si poznamenat, že máme novou adresu,

neposílejte dopisy na Universitu, adresa je:

P.O.Box 3335, Redfern, Nsw 2016. Předplatné

na celý rok, včetně poštovního, je **\$70.**

Proč mají včely med? Protože mají královnu.

Kdyby měli prezidenta tak nemají nic.

Při hodině dějepisu: "Znáš jméno nějakého

Slovana?" "Ano, prosím," odpovídá Pepíček.

"Slovan Liberec, Slovan Bratislava."

Tři světoví experti na zemědělství si sdělují

zkušenosti. Američan praví: "U nás zasadíme

brambory a za tři měsíce je sklídíme." "To nic

není, u nás to dokážeme už za dva měsíce,"

povídá francouz. "My zasadíme brambory a

sklídíme je za čtrnáct dní," kontruje Bělorus. "To

není možné," žasnou ostatní. "Ale je, vy asi

nevíte, co je to hlad."

Ráth se baví s Obamou: "Kolik myslíš, že tě v

USA nenávidí lidí?" Obama odpoví: "Asi tak 10

milionů." Ráth na to: "Všude je to stejné.."

Nakupování

My chlapi tak nějak podvědomě nemáme rádi nakupování. Neříkám, že všichni nebo snad i pořád, ale ten ženskej přístup k nakupování, který hraničí nejen se zálibou, ale téměř s vášní, ten nám chybí. Hádal bych, že nějak podvědomě nám není po chuti handrkování, protože tušíme, že handrkování je spor, a my všichni víme, jak většina sporů v chlapském světě končí. Také je ovšem možné, že nákupy nám připadají jako "sbírání-vybírání", což byla tradičně ženská činnost, zatímco my jsme lovci.

Však si všimněte, jak různé dvojice v supermarketech nakupují. Vpředu jde dynamická ženská, která téměř s láskou převrací v ruce kdejakou krabičku, konzervu i pytlík a vše znalecky porovnává. Pro jistotu přečte všechny návody k použití, reklamy, obsah tuků a cukrů a současně ohodnotí barevnou sladěnost nabízeného tovaru s cenou. Je li podobný produkt někde o pětník lacinější, nelení se vrátit i o tři uličky zpět a vítězoslavně se příběhne vykřikujíc ... nejen, že to je lacinější, ale má to i víc vláken a *polyunsaturated* tuk, který je pro lidský organismus mnohem lépe stravitelný! Tuhle jsem četla v nový Ideji ... a jak jí tak huba jede, tak už při tom klidně očima čte něco jiného, co zrovna vidí na polici vedle sebe.

Ženská je zkrátka ve svém živlu! Zatímco o chlapovi se to nedá říci ani náhodou. Ten, který za ní tlačí nákupní vozík se společným nákupem, se povětšinou znuděně dívá kolem. Tak znuděně, že u toho i zívá. Občas si znaveně podepře hlavu dlaněmi a lokty řídí vozík. Jako by chtěl říci ...ach, já nebohý, co já si jen s tou mojí vytrpím! Proboha, u čeho to zas stojíme teď?! ... Ovšem neřekne vůbec nic a tupě tlačí nákup dál. Jako lovec se přece nemůže nadchnout nad konzervou vepřového masa, i když teda ve vlastní šťávě. Jediné, co v něm probudí zájem lovce, až mu zasvítí oči, je, když kolem projde jiná ženská. To se narovná, pevně sevře rukojeť vozíku a zpod přimhouřených očí v jedné jediné setině vteřiny dokáže odhadnout, jestli to je pěkná ženská, moc pěkná ženská nebo krasavice, zkrátka jestli by stála za to a ještě v té jedné setině vteřiny dokáže odhadnout i své naděje na úspěch .. hmmm, ale jó, taky by si dala říct! .. Načež se znovu zřítí na říditka, dá hlavu do dlaní a tlačí lokty vozík dál.

Abych se přiznal, ani já nejsem ideální nakupovač, ale vozík s nákupem tlačím dobře a hodím se i k tomu, abych nakoupené zanesl k našemu autu a doma pak vyložil a zanesl do domu, nejlépe k ledničce. To všechno dokážu, aniž by se mi muselo něco říkat nebo zdůrazňovat, ale fakt je, že nakupování rád nemám a že to je na mně vidět. Takže mě překvapilo, když mě žena požádala, abych s ní jel v sobotu do Bellingenu na trh.

"Ty seš hrozný, nikam mě nevezmeš," řekla a jak ona takhle mluví, tak já už vím, že mi dává poslední příležitost. Že si to vlastně ani nezasloužím, abych měl právo ji někam brát, a tak já teda kejvu, že jo, ... to víš, že tě vezmu do Bellingenu, co bych jinýho v sobotu dělal?

Bellingen je na sobotní trhy vyhlášeney, protože ho z okolí navštěvuje spousta "alternative people". To jsou ti, co si staví domy z hlíny, objímají stromy, pěstují volnou lásku, kouří trávu a po těle mají různé cvočky. Ne na kalhotách a v botách, jako jsme to mívávali my, ale přímo v kůži, ve rtech, v jazyku a co já vím kde ještě. Těm z nich, kteří šetří vodu matce Zemi tím, že se nemýjí, se říká feral. Jenže tihle lidé také vyrábějí ručně své vlastní sýry, med, opasky a kožené věci vůbec, různé rohože a pletou košíky z proutí a z vlny svetry. A spoustu jiných věcí, které se svorně nazývají "cottage industry" a je jich spousta, těch věcí, a moje žena to všechno miluje, ta by dokázala strávit v Bellingenu dny a ne hodiny a kdyby mohla, tak by to koupila sakumprásk všechno.

Vyjeli jsme brzo, ale trhy už byly v plném proudu, když jsem zaparkoval na parkovišti. Chvilí jsme se procházeli po hlavní třídě a nakukovali do obchodů. Moje žena byla jako u vytržení a jejímu rozletu nebránilo nic, jen moje maličkost. Takže jsme se domluvili, kde že se sejdeme na kafe, a ta moje vyrazila za dobrodružstvími, která nejen že nemiluji, ale jimž ani neholduji. Pomalu a nerozhodně jsem zahrnul za roh. Nevěděl jsem, co s načatým dnem. Na hospodu bylo moc brzo a na kafe jsem nechťel, když už jsem na ně měl jít později. A tak jsem se rozhodl, že půjdu mezi stánkaře. Někdy mezi nimi jsou ti, co opékají různé šašliky na špejlich, masíčka marinovaná tak i onak, ba i v omáčce z buráčků a já to všechno mám rád a i když bych neměl, však jsem přes váhu, tak tomu odolejte, když nemáte co dělat a jinak vám chutná.

Jenže stánkaři s jídlem ještě nezačali. Měli už vypakováno, ale zatím nebylo nic upečeno. Nerozhodně jsem se zastavil a rozhlédl. V dlouhé řadě stánků vynikal černý stan věštkyně. Zašel jsem jejím směrem a slavná věštkyně, nemajíc co dělat, stála před stanem a bystřila,

takže mě ihned zbystřila. Odhadoval jsem ji tak na padesát. Oblečena byla po cikánsku v dlouhé sukni, ale cikánkou nebyla, to bych ucítil. Pardon, vycítil! Nevypadala špatně, v jedné setině vteřiny, jak se na lovce sluší a patří, jsem si to dlouhým pohledem ověřil a také se usmál. Ne, že bych na tyhle věšty moc dal, ale jednak jsem neměl co dělat a taky mě zajímalo, co mi může věštít, když mě nezná, takže jsem se nechal zlákat do stanu. Nebylo v něm nic, co by mě zaujalo, jen malé světlo na stolku, ke kterému jsme usedli. Žádná skleněná koule, tarot karty, prostě nic ... dáma věštila hádáním z ruky.

Nejprve mě vzala za ruku a pak mi rozvinula dlaň tak něžným pohlazením, že bejt to moje žena, tak jsem zavyl rozkoší. Takhle jsem se přemohl a jen tiše zasténal, když mi z dlaně obratně vytáhla tu pětku, co ta exhibice měla stát.

"Máte krásnou dlaň," zašeptala smyslně, "ach, tak krásnou! Já dlaně přímo zbožňuji."

"No, jestli zbožňujete tu moji, tak to už bysme ji milovali dva," zachraptěl jsem.

"Hmm... vy nejste ženat?"

"Ovšemže jste!" dodala rychle, když postřehla mé zaváhání.

"To je úžasný, jak jste to vyčetla," řekl jsem obdivně, "je tam taky, že mé ženě vůbec nerozumím?"

"Ne. Je tam ale, že vás potká štěstí."

"Teď hned ?" řekl jsem nadějně a volnou rukou ji vzal za zápěstí.

"Hned ne!" řekla důrazně, ale ruku mi nechala. "Budete mít štěstí v neštěstí...."

Začal jsem se potit a něžně ji pohladil po ruce. V tom do stanu vniklo denní světlo, jak někdo za mými zády rozhrnul cely.

"Ááá, tady jsi!" řekla moje žena a bez rozpaků vešla dovnitř, "taky si dám věštít!"

Když jsme pak seděli v zahradní restauraci a cucali kafe, napadlo mě, že věštkyně měla pravdu. Měl jsem vlastně štěstí v neštěstí, ale protože žijeme v duálním světě, dalo by se to i obrátit, že jsem měl neštěstí ve štěstí... V každém případě jsem se zase poučil. My chlapi na to běhání po krámech fakt nejsme! Kdybych byl zůstal doma, tak jsem se určitě tak nezpotil...

11. května 2012 Stanislav Moc

Michal Dlouhý: Četnické historky na pultech aneb Zločiny a Přísloví

Dlouhý Michal plk. JUDr. Pozitivni Noviny

Četnictvo na našem území zajišťovalo veřejný pořádek a bezpečnost po dobu bezmála celého století. Ačkoliv došlo ke třem změnám politického zřízení, posláni četnictva zůstalo nezměněno.

Historka je definována jako jednoduché vyprávění zakončené anekdotickou nebo poučnou pointou. Četnická profese s sebou přinášela řadu rozličných situací, do kterých se četník dostával nejen při výkonu služby, ale i v soukromém životě.

Knižka obsahuje celou kopu krátkých historek z období let 1850 až 1945, které postihují období monarchie, v níž bylo četnictvo zřízeno, republikánské období existence samostatného československého státu, v němž četnictvo zaznamenalo nebývalého rozmachu, tak i období německé okupace, po jejímž ukončení bylo četnictvo zrušeno.

Ve všech popisovaných případech se jedná o vyšetřování nejzávažnějších z trestných činů – zločinů.

Jako názvy jednotlivých povídek jsou použita více, ale i méně známá přísloví, která vystihují podstatu případu, ale i popisované období. V řadě z použitých přísloví se odráží dobové náboženské citění.

Prudký milenec, jistý šílenec

Koncem dubna 1928 se na manželku vrchního strážmistra Josefa Bakaly, velitele četnické stanice v Kuřímí, obrátila místní vdova Tereza Šimková s prosbou o pomoc v jedné, poněkud citlivé záležitosti. Měla ve své vile mladého podnájemníka, který ji, jak později zjistila, okradl o značné jmění.

Tereze Šimkové, 52 roků staré vdově po staviteli, která žije v honosné vile na kraji města, je jaksi žinantní dostavit se se svým problémem přímo na četnickou stanici. Proto to bere poněkud obklikou, přes svoji známou paní vrchní. Marta Bakalová pozvala Terezu Šimkovou v neděli

odpoledne na kávu s tím, že manžela, který své pracovní problémy zásadně nenosí domů, musí na věc řádně připravit.

Při nedělní návštěvě se nad kávou vdova Šimková začala panu vrchnímu strážmistrovi svěřovat se svým problémem.

Vdovou je, jak pan vrchní dobře ví, již více než tři roky. Je tomu téměř rok, kdy se při cestě vlakem z Brna seznámila s jedním sympatickým mladíkem. Udělal na ni velký dojem. Jel z Brna, kde bydlí, navštívit svoje rodiče do Tišnova. Přišel před časem o práci a prý se mu vede špatně. Dokonce bude muset opustit v Brně podnájem. Ona, jako bohatá vdova, se nad ním ustrnula a nabídla mu nezištnou pomoc. Ve své vile má místa dost, a tudíž se na podnájem může nastěhovat k ní. Práce je v zahradě stále dost, alespoň bude mít šikovného pomocníka. Vykázala mu tedy jeden pokoj.

Vše bylo v naprostém pořádku. Pepa, tedy Josef, byl velmi zručný a byl jí ku prospěchu. Po několika týdnech navázali intimní vztah. Přece ještě není tak stará, ospravedlnila se.

Panu vrchnímu to začalo být naprosto jasné. Ač v domácím prostředí nerad, dal se do vyšetřování. Potřeboval fakta, od nichž by se mohl odpíchnout. Začal přerušovat vdovino vyprávění svými otázkami. Kdože je ten mladý muž?

Josef Šeda z Tišnova. Když uváděla, že je mu 26 roků, tak se poněkud začervenala. Ani ne tak před panem vrchním strážmistrem, jako před jeho ženou. Je velmi zručný, je totiž vyučený zámečníkem. V domácnosti zastal své a v ložnici samozřejmě také...

Postupem času se však ve vile začal chovat jako skutečný pán. Jeho spotřeba vzrůstala. Velmi rychle si zvykl na lehké živobytí. Zhruba v polovině března tohoto roku mezi nimi došlo ke konfliktu, neboť po ní chtěl stále více peněz. Když mu je odmítala dát, opakovaně ji udeřil do hlavy, až upadla na skříň. Však jízva a modřina jsou znatelné dodnes.

Vrchní strážmistr Kabala telefonicky vyrozuměl podřízeného štábního strážmistra Ladislava Holase a požádal ho, aby u tišnovských kolegů ověřil, co je Josef Šeda zač.

Netrvalo to ani půl hodiny a vrchní strážmistr věděl, že zámečník Josef Šeda využíval své profesní dovednosti mimo jiné i k vylupování pokladen a v roce 1926 byl dokonce brněnským krajským trestním soudem odsouzen za pokus o vyloupení pokladny ke třem měsícům těžkého žaláře.

Na vdovu Šimkovou šly v té chvíli mráкотy. Nastěhovala si do vily kriminálního! A přitom vypadal tak slušně.

Nyní se vrchní strážmistr začal zajímat o výši Šedou způsobených škod. Výčet byl poměrně dlouhý. Z vily, v níž byl Šeda dokonce i za několikadenní nepřítomnosti majitelky zcela sám, zmizela vinkulovaná vkladní knížka na 27.000 Kč, zlaté dámské hodinky za 800 Kč, náramek za 700 Kč, dámsky prsten za 200 Kč, dvojce pánské hodinky po zesnulém manželovi a oblečení v celkové ceně 1.675 Kč, sbírka stříbrných mincí za 1.000 Kč a 4.000 Kč za motocykl, který bez vědomí majitelky prodal.

Hned druhého dne se kuřimští četníci spolu s kolegy z tišnovské četnické stanice vydali do bytu Šedových rodičů a při provedené domovní prohlídce našli některé z postrádaných věcí. Josef Šeda u rodičů nebyl zastižen. Proto po něm bylo vyhlášeno pátrání. Po několika dnech byl vypátrán a zatčen brněnskou policií.

Pro zločiny krádeže a lehkého ublížení na těle byl postaven před brněnský krajský trestní soud. Soudní přelíčení týkající se vztahu mezi 52 roků starou bohatou vdovou a 26 roků starým soudně trestaným mladíkem se stalo předmětem zájmu nejen brněnského, ale i moravského tisku. Z tohoto důvodu byla

z částí jednání, při nichž došlo na intimnosti, vyloučena veřejnost.

Josef Šeda, přestože jakékoliv krádeže popíral s tím, že šlo o dary paní Terezy, byl za své činy odsouzen na čtyři měsíce těžkého žaláře.

„Pan Kohn sedí na lavičce v parku, drobí rohlík a hází ho holubům. Přijde pan Roubíček a kroutí hlavou: To byste neměl, pane Kohn, ti holubi jsou škodliví ptáci! A vůbec, vy tady rozhazujete pečivo a v Africe děti umírají hladem! Pan Kohn se ohradí: Když ale já tak daleko nedohodím!“

To se takhle princ konečně proseká k Šípkové Růžence a okamžitě ji políbí. Ona zamumlá "Dnes ne, bolí mne hlava" a otočí se na druhý bok...

Novela G.Pennela

Čechoaustralan George Pennel, původním jménem Jiří Pěnielski, měl v hlavě chaos. Kráčel po dlouhých dvaadvaceti letech jemu důvěrně známou cestou po úzkém chodníčku, směrem k "Jejímu" malebnému domku ve stínu stromů, v anglickém stylu country-cottage. Šel pomalu a vychutnával si své vzpomínky na tohle místo, které mu tak silně přirostlo k srdci. Ano, celkem nic se zde nezměnilo, vše bylo jako tenkrát. Tudy denně chodil z práce domů, zde ho očekávala s večeří jeho krásná mladá ženuška Lenka.

Jenže to všechno se mu v jediném okamžiku, už za tři roky po svatbě zvrtilo, když mu jeho Lenka v slzách oznámila, že se s ním musí rozvést, protože je v jiném stavu s Arnoštem Burdou, a že nechce a ani neumí žít ve lži. Nenáviděl Burdu k smrti, ale když ustoupily emoce uznal, že tento atraktivní motocyklový závodník a playboy, má daleko magičtější vliv na ženy než on, nezajímavý pisálek od novin. Věděl, že nemá šanci na této nové situaci cokoliv změnit, a že musí odsouhlasit rozvod. Ze strany Lenky se patrně jednalo o opravdovou lásku, nikoliv o krátkodobý flirt, ale nicméně jí to nedovedl odpustit. Brzy nato, přišla ruská okupace v srpnu 68, a Jiří zmizel z povrchu českorájského až do Austrálie, kde dostal asyl a zároveň i nové, pro Australany lépe vyslovitelné, jméno George Pennel. Byl rozhodnut všechno zapomenout a začít od nuly. Poslal jednu svou novelu do místního časopisu, vydávaného českou menšinou - a ono se to ujalo. Když pak našel mezi emigranty výbornou překladatelku z češtiny do angličtiny, začal společně s ní vydávat knížky, které tam šly dobře na odbyt.

Když se usadil v Sydney, poslal Lence pohlednici s pozdravem a svojí adresu. Tím se mezi nimi vyvinula nejprve zcela nepravidelná korespondence. Ona mu poslala fotografii své dcerky Evičky a taktně se vyhnula jakékoliv zmínce o svém manželovi. On ji napsal, jak se mu žije pod anglickou královnou a ona jemu opatrnými slovy, na revanš, jak se jí žije pod husákovskou normalizační diktaturou.

Asi po šesti letech potkala Lenku tragedie, její muž Arnošt Burda tragicky zahynul při motocyklových závodech a od té doby se interval mezi jejich dopisy zkrátil a jejich obsah se naopak zvětšil. Stalo se to, co se občas stává, že se rozvedení manželé začínou znovu sblížovat, když poznají, že je stále ještě k sobě cosi poutá. A roky vztahu na dálku běžely...

Po sametové revoluci mu Lenka, mimo jiné napsala nesmělé pozvání na návštěvu do nyní svobodné vlasti a její právě dvaadvacetiletá dcera Eva se k pozvání připojila. On sice na to odpověděl neurčitě, že ještě neví kdy, ale jinak byl již přesvědčen, že výlet do Česka musí podniknout. Byl ve svých 49 letech stále ještě rozvedený, svobodný a na základě své spisovatelské činnosti poměrně dobře finančně situovaný, takže si to mohl dovolit.

Rozhodl se sednout na letadlo a bez varování Lenku překvapit. Měl přitom ale takový divný pocit, jakousi předtuchu, aby to překvapení nebylo nepřijemné. Co když zastihne svoji, teď již pětáctýřicetiletou ex-manželku s nějakým jiným mužem? Musí počítat se vším. Vždyť je to vlastně logické, od smrti jejího manžela uplynulo aspoň šestnáct let, a přestože o tom nic nepsala v dopisech, přece by nežila jako jeptiška v klášteře, on také nežil asketicky.

Při tomto rozjímání došel až ke známé brance v černém plotu s dopisním kastlíkem, tak jak ho kdysi sám připevnil, jen ta vizitka na něm byla jiná. Zkusil, nervózně se chvějící rukou zazvonit, ale zdálo se, že zvonek nefunguje. Vzal tedy za kliku a kupodivu vrátka nebyla zamčená. Zarazilo ho, že celý dům byl osvětlený, jako při nějaké slavnosti, nebo když se čeká vzácná návštěva. Ale Lenka s Evou ho přece očekávat nemohly. Jiří znejistěl a zamířil k otevřeným domovním dveřím. Vešel do před síně a ze dveří od kuchyně se ozývala tlumená hudba z rádia. Vstoupil tiše dovnitř a spatřil Lenku v půvabné bílé zástěrce, jak stojí k němu bokem u elektrického sporáku a něco míchá na pánvi. První, co ho napadlo, trémou sevřeným hrdlem vyslovil větu, kterou ji kdysi říkával: „Moje paní něco kvedlá, že prý je to bedla jedlá.“ Lenka se otočila, ale dívala se naprosto nepřítomným zrakem, jakoby skrz něj.

V tom okamžiku se mu náhle vybavily jeho poslední vteřiny v letadle, řítícím se k zemi na letišti v Bombaji. Následovala obrovská detonace, všude kolem šlehaající plameny – a on si teprve teď uvědomil, že již nežije...

http://www.youtube.com/watch?v=GnfMMdV8LEs

Mirek Toms

Geniální Heydrich a šílenec Stalin

Text: Jan Berwid-Buquoy Reflex

Před 75 lety došlo k pozoruhodné tragédii. Dne 22. 5. 1937 nechal sovětský diktátor Josif Stalin zatknout maršála Sovětského svazu Michaila Tuchačevského a jeho nejbližší spolupracovníky. Jednalo se o vysoké důstojníky Rudé armády Jakira, Putnu, Korka, Primakova, Ejdemana,

NOVINY –Zajímavosti s kulturou ba i odjinud

Feldmana a Uboreviče. Všichni byli ve dnech 11. a 12. června 1937 popraveni. Náměstek lidového komisaře obrany Jan Gamarnik spáchal před zatčením sebevraždu. Zdálo se, že Stalin definitivně zešlél.

Nezastavil se ani před rodinnými příslušníky popravených obětí. Lev Nikulin o tom ve své knižní publikaci Tuchačevskij — Bibliografičeskij očerk (Moskva 1963) píše: „Na Stalinův příkaz byla potom zavražděna i žena Tuchačevského a jeho bratři Alexandr a Nikolaj. Jeho tři sestry byly poslány do vězeňského tábora a nezletilá dcera byla uvězněna na doživotí, jakmile dosáhla plnoletosti. Ve vyhnanství na Sibiři zahynula i maršálova matka a sestra Sofija ...“

Zde stojí za zmínku: komunistický systém v ČSSR se k Nikulinově publikaci stavěl odmítavě. Ačkoli ona utlá knížečka vyšla v SSSR již v roce 1963, totalitní režim Antonína Novotného autora ignoroval. Teprve po několika intervencích tehdy populárních novinářů Dušana Hamšíka a Jana Procházky u šéfa ideologické komise ÚV KSČ Jiřího Hendrycha svolil tento aparátčík k vydání knihy na rok 1965 v tehdy nepatrném nákladu 13 000 výtisků. Pro informaci pro mladší čtenáře: knihy tohoto druhu dosahovaly v oné době nákladů 40 000–50 000 výtisků stejně jako i dalších vydání. Ačkoli stál Nikulin oficiálně 10,– Kč, prodával se na „černém trhu“ za 50,– Kč.

Co se vlastně stalo, že se sovětský uzurpátor tak nepřítectně rozzuřil? Nechal popravit své nejlepší vysoké velitele, a tím doslova zbavil Rudou armádu akceschopnosti. Tuchačevskij platil za jednoho z nejlepších odborníků na světě, a to ve vztahu k vedení moderní války. Od roku 1935 prosazoval motorizaci Rudé armády a masovou výrobu tanků. Spolu s Jakirem vytvářeli podmínky pro vybudování silného letectva pro hromadné výsadky do týlu nepřítele. Obě Tuchačevského praktiky byly později úspěšně použity v době Velké vlastenecké války v bitvě u Kurska (1943) a v případě vylodění Spojenců v Normandii (1944).

V roce 1935 byli na manévry na Ukrajině pozváni zástupci Velké Británie, Francie a USA. Zástupce třetí říše vláda SSSR nepozvala. Tuto skutečnost okamžitě zaregistroval geniální architekt Hitlerových zločinů, Reinhard Heydrich, zvaný mezi svými spolupracovníky „vrchní podezíratel“ (Oberverdächtiger). Tuchačevskij, Uborevič a Jakir intervenovali u Stalina neochvějným tvrzením, že nacistické Německo svou bezvýchodnou hospodářskou situaci bude

řešit expanzí na východ (Drang nach Osten). Je tedy nutné přebudovat Rudou armádu.

Motorizace, výroba tanků a letectvo musí mít absolutní prioritu. Stalin, předseda rady lidových komisařů Molotov, armádní velitel 1. stupně Kulik a maršál Vorošilov nesouhlasili. Podle jejich tvrzení by masová modernizace Rudé armády mohla být považována Západem za hrozbu a výzvu k vojenské konfrontaci. Nastala patová vojensko-politická situace ve vedení SSSR. To samo o sobě ovšem nestačilo, aby nechal Stalin své oponenty popravit.

Toho si byl šéf SD a SS-Obergruppenführer Heydrich plně vědom. Generální štáb německého Wehrmachtu pod vedením generála Ludwiga Becka měl již v roce 1935 připraven plán „bleskové války“ proti Východu, ale proti Stalinovým divizím, vedeným vynikajícími vojenskými odborníky, byl neuskutečnitelný. Dokonce by mohla hrozit totální porážka Německa. Heydrich podal Hitlerovi a Himmlerovi návrh svého vlastního řešení: je nutné odstranit vedoucí garnituru Rudé armády! Kompetentní pro akci by měl být vlastně Canarisův Abwehr, ale ten si na tak náročný úkol netroufal, a navíc byl podtunelován britskou výzvědnou službou. Jakmile by Abwehr začal něco takového podnikat, okamžitě by se to dozvěděl Londýn. To Hitler nemohl potřebovat. Jedinou osobou třetí říše, která měla schopnosti provést akci s kýženým úspěchem, byl nenahraditelný Reinhard Heydrich.

„Vrchní podezíratel“ nepřenechal nic náhodě. Pracoval pro něj bývalý ruský generál Skoblin, jenž působil jako dvojitý agent současně pro jak Heydrichovu SD (Bezpečnostní službu), tak i pro sovětské GRU (Hlavní správu rozvědky). Geniální intrikán SS-Obergruppenführer byl doslova u pramene a o kremelských poměrech věděl vše, co potřeboval. Teď šlo pouze o to, jak dostat Tuchačevského do pastí.

Heydrichův tajemník Heinrich Müller (zvaný „Gestapo Müller“) se dozvěděl, že sovětský maršál se roku 1936 chystá na oficiální návštěvu Velké Británie a Francie. „Gestapo Müller“ okamžitě sdělil novinku Heydrichovi. Ten neváhal ani vteřinu: „Müllere, musíme ho při té příležitosti dostat do Berlína!“ Tuchačevskij pozvání přijal, a tím byla

vržena ona sněhová koule, dávající do pohybu celou lavinu. Po skutečněné naprosto zdvořilostní a nic neřešící návštěvě pronesl Heydrich onu legendární větu: „Jestliže Stalin podezřívá příslušníky vrchního velení ze spiknutí, pak se nepochybně snaží najít důkazy zrady. A jestliže neexistují, je nutno je vyrobit.“ Je to logické: Tuchačevskij v Berlíně „nabídl“ Německu „spolupráci“.

Heydrich si najal vynikající padělatele v třetí říši, plukovníka Hermanna Behrense a majora Alfreda Naujockse. Tito důstojníci SS vypracovali s „Gestapem Müllerem“ dokumentaci o tom, že Tuchačevskij a další vedoucí velitelé SSSR spolupracují s Canarisovým Abwehrem, a tím se zpravodajskou službou nacistické třetí říše. Když pamflety s „podpisy“ maršála a vysokých velitelů SSSR dostal Wilhelm Canaris do rukou, dal se do smíchu: „Heydrichu, takovým báchorkám přece nikdo nebude věřit!“

Šéf německého Abwehru se šeredně mýlil. „Vrchní podezíratel“ byl informován, že pro Československo pracuje v nacistických řadách vyzvědač zvaný „Zrádce X“ (Paul Thümmel, vyzvědač A-54, krycí jméno „Franta“). Heydrich sice věděl, kde „Zrádce X“ operuje, ale nemohl zjistit, o jakou osobu se jedná. Stačilo však do operačního prostoru zanást padělané materiály a geniální intrikán si mohl být sto procentně jist.

Ano, věc se dostane obratem do rukou šéfa zpravodajské služby ČSR plukovníka Františka Moravce. Ten celou agendu dodá prezidentu Benešovi. Odtamtud putuje veškerá dokumentace do Kremlu přímo na stůl krvavého diktátora. Geniální „Vrchní podezíratel“ kalkuloval s matematickou přesností: špinavou dokumentaci lze „vyprat“ přes Edvarda Beneše. Materiál získala československá výzvědná služba přes svého „superšpióna“ — tím se celá akce „legalizuje“. Nedůvěřivý, šílený Stalin se na léčku chytil. Sovětská vojenská elita skončila u popravčího kůlu.

Jaká pověst Heydricha před příchodem do Prahy předcházela? (dodatek podle historika Jaroslava Čvančary)

Nikdo o něm tady nic moc nevěděl. Heydrich se coby šéf Hlavního úřadu říšské bezpečnosti a Bezpečnostní služby pohyboval spíš v zákulisí německé politiky. Například prostřednictvím československého diplomata v Berlíně Camilla Hoffmanna, jenž mimoděk stanul na šachovnici plně sofistikovaných metod a dezinformačních kampaní, Heydrich poslal československé zpravodajské službě zdánlivé důkazy, -rozuměj padělané dokumenty -, které „usvědčovaly“ sovětského maršála Michaila Tuchačevského a další vysoké sovětské armádní činitele ze spiknutí proti Stalinovi ... Netřeba dodávat, jak Stalin tyto „důkazy“ využil.

V Izraeli to vře kvůli africkým běžencům. Ministr: Ohrožují nás

24. května 2012 TEL AVIV - Příliv uprchlíků z Afriky vyvolává v Izraeli napětí. Ve středu proti imigrantům demonstrovaly stovky lidí a policie při násilném protestu zadržela asi dvě desítky lidí. Izraelský ministr vnitra se ve čtvrtek výtržníků zastal. "Všechny africké nelegální migranty je třeba vsadit za mříže", prohlásil.

Večerní demonstrace se v chudé telavivské čtvrti, kde žije množství imigrantů ze Súdánu, Eritreje a Jižního Súdánum, účastnila asi tisícovka lidí. Demonstranti nesli transparenty jako "Odvezte Súdánce" nebo "Súdánci do Súdánu" a kritizovali ty, kdo se těchto cizinců zastávají. Demonstrace se ale zvrhla v násilnosti. Lidé zapalovali popelnice a rozbíjeli výlohy obchodů. Mluvčí policie uvedl, že 20 lidí bylo zadrženo kvůli podezření z útoků a vandalismu.

'**Súdánci do Súdánu'**

Vlivný armádní rozhlas ve čtvrtek v rozhovoru s ministrem vnitra Elim Išaiem přirovnal střeдеční incident k protizidovským pogromům v 19. století v Evropě. Išai se ale proti takovému označení ohradil a připomněl mimo jiné závěry policie, podle kterých migranti ze Súdánu a Eritreje představují riziko z hlediska zločinnosti.

"Je potřeba vsadit tyto ilegály za mříže do zadržovacích středisek a pak je poslat domů, protože přijíždějí brát práci Izraelcům, a **je třeba chránit židovský charakter státu Izrael,**" prohlásil také v armádním rozhlasu.

Cíl afrických uprchlíků

Hranici mezi Egyptem a Izraelem v minulých letech na útěku před strádáním a autoritářskými režimy v **Africe překročilo asi 60 tisíc nelegálních migrantů**. V Tel Avivu podle jeho starosty tvoří "nelegální zahraniční pracovníci" asi **15 procent obyvatel města**.

Lidovky.cz

Právo ignorovat systém

Bedřich Ludvík CT24

Když před rokem ukončila Česká televize vysílání reklamy, jejíž výnos naplňoval Fond kinematografie, a já v tisku četl, že od příště budou tento grant naplňovat komerční televize, hned jsem věděl, jak to dopadne – žádné peníze na výrobu filmů nebudou. Toto mé podezření se v těchto dnech naplnilo. Na webu jsem se dočetl, že grantová komise ministerstva kultury přidělila režisérům Janu Hřebejkovi a Vladimíru Morávkovi a režisérce Alici Nellis na výrobu jejich filmů – JEDNU KORUNU. Stalo se, co jsem tušil - Fond kinematografie se ocitl bez peněz.

Spolehlivá televize veřejné služby přestala na přání parlamentu vysílat reklamu a 150 000 000 Kč jejího výnosu žalostně chybí. Do Fondu kinematografie tak neposílá nikdo nic. V minulých letech rozděloval fond okolo 200 milionů. Teď má k dispozici 10 milionů. A to je smrtící pokles!

Dopadlo to přesně, jak jsem předpokládal. Zase. Bohužel.

Proč je tak snadné v této zemi cokoliv předvídat? Proč jediný, kdo nedohlédne důsledky svých činů, je vláda a parlament, tedy ti, kteří jsou placeni právě za to, aby předvídat uměli, ba dokonce měli nějakou vizi?!

Samozřejmě, řešení je prosté. Stačí návrat, třeba jen na omezenou dobu, reklamy na obrazovku ČT a peníze do fondu kinematografie zase poplynou. Ovšem nic takového se u nás nestane! Nemůže! Není to totiž systémové!!!

Povšimněte si, prosím, že tento stát, už od dob vlády komunistů, neslouží lidem, ale systému. Už komunisté se oháněli systémem. Socialistickým. Že nebyl tu toaletní papír, tu cibule, tu mandarinky, nebylo důležité. Důležité bylo, že v zemi vládl socialistický systém.

Pádem totality jsme si mysleli, že jsme se jednou pro vždy zbavili toho přehlížení lidí a glorifikace systému. A ejhle – je to tady zase! Vždyť co nám vrchní správce NAŠICH peněz, pan Kalousek, dnes a denně vzkazuje, když ruší ty či ony úlevy a zvedá či zavádí nové daně? Dělá to nerad, ale musí. Musí zrušit poslední nesystémová místa, aby to bylo SYSTÉMOVÉ, aby SYSTÉM dovedl k dokonalosti. Jako by ho platil SYSTÉM, a ne my, daňoví poplatníci!

Jít jen tak k lékaři? Neexistuje! To je nesystémové. Zajděte tam a zaplat'te. To je systémové! Onemocníte a požadujete náhradu mzdy, na kterou si platíte? Neexistuje! To je nesystémové. Systémové je marodit první tři dny zadarmo. Pomalu a jistě vysvítá, že SYSTÉMOVÉ je vše, co je placené.

V tom případě musím konstatovat, že jsem proti systému!

V životě totiž nejde o systém, ale o lidi. A každý člověk je jiný, každý potřebuje svou vlastní variaci systému. Ba i každé podnikání je jiné a potřebuje jiný typ podpory. A jsme zpět u české kinematografie! Komerční televize ji sotva podpoří a jestli, tak si setsakramentsky ohlídnají, jaké tituly se budou točit. Umělecké? To sotva.

Systém by měl lidem pomáhat, a ne je drtit.

Ovšem problémem každého systému je, že součástí jeho genomu je zhoubné bujení. Nakonec se každý systém začne starat hlavně sám o sebe a o to, aby byl systémový. Úplně zapomene, že byl vytvořen jen a jen proto, aby SLOUŽIL lidem, PRO lidi. Proto je třeba bedlivě kontrolovat, zda ten který systém ještě slouží účelu, pro který byl stvořen, nebo už se propadá sám do sebe a slouží jen sobě a své dokonalosti. Je-li tomu tak, je ho potřeba nekompromisně vyměnit. Protože systém je jen nástroj. Když se začne nástroj zabývat sám sebou, je to jasný znak toho, že zapomněl na svou službu člověku. V takovém případě je potřeba ho okamžitě vyměnit, jinak napáchá nekonečné škody - začne lidi stresovat, úkolovat, děsit a nakonec drtit.

V takovém případě mají lidé právo takový systém ignorovat, sabotovat, demontovat, zrušit.

Není to případ právě našeho systému? Opravdu nám ještě slouží, opravdu nám ještě pomáhá? Nebo už nás jen stresuje, úkoluje, drtí a ožebračuje?!

Která z pravd má delší nohy?

21. května 2012, Voyen Koreis, QLD

Když se tak dívám na současné politické záležitosti na dvou zemských polokoulích, připadá mi to, jako by nám něco z toho, co ještě nedávno platilo univerzálně, tálo přímo před očima. Když jsem v roce 1969 přišel do Anglie, našel jsem si - poté, kdy jsem po několika měsících pracoval dosti těžce jako stavební dělník - místo jaksí "za větrem". Bylo to u jedné malé firmičky, kterou vedli dva pražští Židé a která se zabývala exportem plexiskla do východních zemí. Měl jsem na starosti jeho skladování a vedl jsem záznamy. Člověk, s nímž jsem se přitom denně nejčastěji stýkal, byl jeden z partnerů, jménem Khan. Čas od času jsme oba

jezdili pro zboží najatým nákladřákem s řidičem, někdy i docela daleko od Londýna, takže bylo dost času k tomu si povídat. Tehdy mě Khan zasvěcoval do různých aspektů života v Anglii, kam přišel ještě před válkou – v té době mu bylo už skoro šedesát, občas mu trochu dělala potíže čeština, ne ale tolik jako mně v té době ještě angličtina. Pochopitelně, že při těchto debatách přišla na přetřes i politika.

Jako čerstvý utečenec z tehdejšího Československa jsem v té době měl celkem pochopitelnou nedůvěru ke všemu, co se v politice nacházelo nalevo a jen trochu zavánělo socialismem. Khan se pokoušel mi ukazovat, že se musím dívat na politiku na Západě trochu objektivněji. Vysvětloval mi kupříkladu, že i mezi britskými labouristy se nacházejí "slušní lidé", což mi moje zaslepenost a nedůvěra, podpíraná tehdy ještě čerstvými vzpomínkami na sovětské tanky a kvéry, nedovolovala jen tak lehce přijmout. Dozvěděl jsem se od něho také něco, co jsem si později mohl mnohokráte ověřit, že totiž jak konzervativní, tak i labouristická strana se skládají z frakcí, které u té první mohou klidně začínat kdesi napravo od Džingischána a u té druhé nalevo od Mao Ce-tunga. Ještě později mi potom došlo, že oba tyto extrémy jsou za jistých podmínek dokonce i zaměnitelné. Khan mi ale předal také ještě jednu moudrost:

"Pamatuj si, že když mají tady politici problémy, tak se za tím vždycky schovává jedna ze dvou věcí: buď je to sex, nebo peníze. U konzervativců to bývá skoro vždycky sex, u socialistů peníze."

Mám dnes za sebou už o několik roků víc sbírání zkušeností s politikou na Západě, než měl tehdy Khan. A mohu říci, že ta jeho slova opravdu platila! Dlouho. Až v poslední době se to začalo nějak kazit. Myslím si, že za to může dnešní společnost s tou svojí tolerancí. Kam se ztratily ty skandály, které konzervativní politici vyvolávali tím, že se vyspali s někým jiným než se svou manželkou? Když se něco podobného kdysi provalilo, potom - v případě dejme tomu takového ministra - to znamenalo jasnou a okamžitou rezignaci. Natož když se přišlo na to, že někdo je homosexuálem. To znamenalo náhlý a neodvratný konec politické kariéry. Dnes ale může takový politik vystřídat kdovíkolik milenek, či se promenádovat se svým gay partnerem a nejenže ani oko nemrkne – ještě mu to přidá na popularitě! A co se teprve stane, jestli Obama letos vyhraje volby v Americe? Potom nejspíš budou třeba i dva parlamentáři stejného pohlaví slavit bohatou svatbu před televizními kamerami! Už dnes máme tady v Austrálii ministryni, která je naprosto otevřená se svým lesbickým poměrem a která kamery přímo miluje...

Táží se, zvykneme si podobným způsobem také na finanční machinace, úplatkářství a podobné věci? To je asi to jediné, co tu zbývá, jediné, co ještě může politika potopit. Píši "může", protože jsem si dobře vědom toho, že nemusí. Jak se zdá, případ našeho zdejšího federálního poslance, který mj. platil erární kreditní kartou prostitutky, se ještě nějaký čas potáhne, zatímco on poslancem zůstává. Ty prostitutky by mu dnes určitě prošly, kvůli těm by před parlamentem nemusel nic vysvětlovat, problém je v tom, jak je platil. Hodlá se prý hájit tím, že se stal obětí šikany, a za svědka si bere svého bratra. Ještě se uvidí, která z následujících pravd se ukáže mít delší nohy: bratrem dosvědčené zneužití kreditní karty jinou osobou či darované víno, které kdosi úskočně vyměnil za sedm miliónů v bankovkách.

Byrokracie

25. května 2012 Stanislav Moc

Australské Společenství se od Evropské unie liší jen zdánlivě, i když rozdíly samozřejmě existují. Austrálie má především jednotný dorozumívací jazyk a její obyvatelé se všichni považují za Australany a teprve potom za příslušníky jednotlivých států australského Společenství. A to i když vnitrozemsky je jejich rivalita dost značná. Jenže je to rivalita přátelská, založená spíše na jinakosti sportovní než na příslušnosti státní. To platí, pokud mluvíme o obyvatelstvu.

Přesto státní řevnivost existuje, ale především na poli ekonomickém a hlavně politickém. Což, viděno racionálně, je dnes vlastně jedno a totéž. Byznys a politika se dnes tak prolínají, že úspěch politické strany jakéhokoliv zaměření je opřen především o výsledky na poli ekonomickém. Kdo dnes nedokáže zajistit prosperitu, musí od válu, a většinou zatraceně rychle. I když staré struktury i myšlení odumírají pomalu a inklinace doleva nebo doprava má stále svoji váhu. Má však neustále sestupnou tendenci. V čem se však australský Svaz podobá EU jako vejce vejci, je v neustále bující a rozšiřující se byrokracii. Máme byrokracii federální, státní a lokální, které se dnes všechny snaží spřáhnout s byznysem a přetvářejí se do obrazu velkých korporací. A tak

i poměrně malý okres má dnes svého CEO (Chief Executive Officer, česky snad Hlavní výkonný orgán), který pobírá kolem čtvrt milionu dolarů a jehož jedinou starostí je zajistit, aby Okres vydělával a jeho volení představitelé (konšelé) se do ničeho moc nemotali. Stejně tomu nerozumí...

Ještě nedávno Okresy nezaměstnávaly CEO, ale tak zvané Town Clerky, čili městské úředníky. Ti byli mnohem lacinější, kolem 40 tisíc ročně, a také mnohem poslušnější, protože je konšelé mohli kdykoliv vyhodit. CEOs jsou po dobu svého kontraktu prakticky nevyhoditelní a dělají si, co chtějí. Rozdělují nejen práci mezi členy své exekutivy, ale hlavně dbají o dvě věci. První je neustálý přísun problémů pro konšely. Jak známo, konšelé musí vše prodiskutovat a odhlasovat. Šikovný CEO je zaměstná tak, že nevyjdou z neustálých debat. Komise, subkomise, podkomise a rady jsou vytvářeny jak na běžícím pásu, že ubozí konšelé nevyjdou z jednoho kola a diskutují, prodiskutovávají i jednají o problémech tak prkotních, že nemají čas na sledování věcí praktických. Usnesení stíhá usnesení, hory papírů rostou, nikdo je nejen neplní, ale ani nechte a praktická politika i byznys, tedy peníze, jsou v rukách "povolaných odborníků", najmě přímých podřízených CEO. Tam se nedělá politika, ale peníze! Kontrakty jsou nabízeny veřejnosti a návrhy zpracovávany tak, aby ten, kdo maže, taky jel. Navíc, protože Okres nic nevyrobí, jsou zde vymyšlena další nařízení a poplatky, které jsou vrhány na nebohohou populaci. Množství těchto ve skutečnosti nových daní neustále roste, jak roste potřeba peněz pro mocné i jejich drzost ...

Okresům vládnou státy. Ty určují nejen, co okresy smí, ale kolik za to smění i zaplatí. Navíc státní moc přerozděluje okresům peníze přidělené jí federální správou, jakož i vymýšlí své speciální daně, které rostou stejně rychle jako okresní poplatky až po samu únosnost či toleranci obyvatelstva. Hlavním výběřím daní je ovšem federální Správa. Ta vybírá i rozděluje ze všech nejvíc, a proto je mezi profesionály o ni a o kontrakty s ní asi největší zájem. Peníze mizí na důležité projekty stejně rychle jako na ty nedůležité ba i podezřelé, takže jich je neustále nedostatek. Všechny tři Správy se vzájemně obviňují, že nemohou pracovat efektivněji, protože "ti druzí" jim v tom brání. Buď tím, že jim nepřidělí dostatečné fondy, nebo omezují jejich suverenitu. Bordel to je takový, že už se pomalu nikdo nevyzná ani v tom, kde zodpovědnost jedněch končí a druhých začíná. Také tu není snaha tuto hranici nějak definovat. Skutečnost vyhovuje všem, neb mohou vždy svalovat zodpovědnost na ty druhé.

Zatímco profesionální politikové, ať už na státní nebo federální úrovni, nejsou žádní "konšelé", aby pracovali dobrovolně a při práci (konšelé v Austrálii nejsou placeni, dostávají jen odškodné za výdaje spojené s jejich činností), náplň jejich práce je často podobná, protože jsou řízeni byrokracií, která jim má sice sloužit, ale která de facto rozhoduje. On je takový byrokrat často nepostradatelný, protože má své zkušenosti. Jemu nehrozí, že ho nějaký plebs nezvolí každé tři roky do funkce. Pak mu nařizujte! Prostě vás bude sabotovat a počká si, až bude zvolen někdo jiný. Zodpovědnost patří politikům, nezodpovědné rady a konzultace patří k právům nepotrestatelné byrokracie.

Jak australský Commonwealth, tak Evropská unie jsou řízeny byrokracií. Jak zde, tak i v Evropě je ztrácen značný potenciál lidský i finanční v žabomyších válkách byrokratických vrstev, které se prolínají napříč systémem. V Evropě k tomu ještě připočtème náboj nacionální, který se promítá především příslušností k té či oné jazykové vrstvě. Nemluvíم zde o národech, jen o byrokracii, která se rozděluje na francouzsky, německy a i jinak pracovně mluvící. Ta se úzkostlivě domáhá svých práv mluvit jednou z "hlavních" řečí. O jazyk přitom vůbec nejde, ale o pozice. Všichni, do jednoho, umí anglicky. I Francouzi. Jenže zbavit se celých oddělení, která vše jen duplikují do různých jazyků, znamená i zredukovat svou moc. Kryje se to argumentací o vyvyšování angličtiny. Samozřejmě, že to není pravda. Angličtina je jazyk jednoduchý s téměř žádnou gramatikou. Především proto se ho učí každý. Stačí se naučit osm set slov a domluví se i český poslanec. Ten ovšem jen jednoslabičně. Angličtina má však těžkou výslovnost, které je nelehké naučit se na jeden zátah. Kurvíme ji všichni. Maďaři, Slované, Asiati či Hotentoti. Což je naší výhodou. Opakuji, výhodou! My si totiž všichni rozumíme. Jediní, kteří nám nerozumí, jsou anglicky rodilí mluvčí. To, hádal bych, je jejich "daň" za vítěznou cestu angličtiny na dorozumívací trůn....

Na závěr bych rád dodal, že jsem četl mnohé komentáře v domácím i zahraničním tisku o bruselské byrokracii. Většinou články, z nichž číšela obava, že kromě naší, domácí byrokracie máme ještě tu bruselskou. Inu máme, to je pravda, ale nebál bych se jí tolik. Vidím naše šance jako celkem obstojné. Ovšem pokud se naši byrokraté naučí lépe vyjednávat! Předposraností a patolízalstvím se toho moc nikdy nevyjednalo. A to je tam, kde jsme dnes. Nikdy jsem si nemyslel, že Telička, Špidla a ti ostatní byli vynikající vyjednávači. Přesto ...Buďme rádi, že v EU jsme! Hlavně u vědomí toho, že byrokracie je nutné zlo. Vládne vlastně všude, i v daleké Austrálii.

Pravda o Mimikrách z Majora Zemana: Jak to bylo doopravdy

Blesk promluvil s Jaromírem Kerblem, jedním z únosců letadla, o němž vypráví epizoda Mimikry seriálu Major Zeman

Bylo to poprvé v dějinách letectví, kdy únosci na palubě letadla zastřelili pilota. Kdy? 8. června 1972 při letu z Mariánských Lázní do Prahy. Deset mladých lidí si k útěku z ČSSR zvolilo únos letadla.

Poté, co šéf skupiny Lubomír Adamica zastřelil po startu kapitána stroje Jána Mičicu, donutil druhého pilota Dominika Chrobáka nabrat kurs do Spolkové republiky Německo. Letěli ale naslepo. mrtvého pilota, který se zhroutil na palubní zkratovala přístroje. Únosce německý soud odsoudil na tři až sedm let vězení, Adamica se v něm oběsil. Únosci zůstali v SRN a v roce 1990 jim prezident Václav Havel udělil milost.

Návrat

Domů se vrátil pouze jeden - Jaromír Kerbl, kterému v té době bylo pouhých 18 let. Na výstavě Únos 72, věnované čtyřicátému výročí únosu letadla, s ním Nedělní Blesk exkluzivně hovořil.

Petr Vrána, autor výstavy v centru DOX v Praze, tvrdí, že se o únosu objevila nová fakta. „**Ti lidé se stali obětí dohody mezi německým soudem a komunistickou státní bezpečností,**“ šokoval při vernisáži.

Proč jste se rozhodli unést letadlo?

„Prověřovali jsme i další možnosti, ale jenom tahle byla pro nás všechny nejnadějnější. Už se to povedlo Doležalovi a Lérovi (pozn. - 18. dubna 1972 oba unesli L 410 Turbolet do Norimberku, německý soud dal každému, 7 let). Udělali jsme si testovací let a šli jsme do toho. Jak to dopadne, jsme nevěděli.“

Kde jste si opatřili pistole?

„Já osobně jsem chtěl vzít aluminiovou napodobeninu. Jedna z našich kamarádek ale měla otce u policie, on měl pistole doma, a tak je tátovi vzala.“ Blesk

Fotografie únosců pořídila německá policie. Zleva: Jarek Dvořák, František Hanzlík, Lubomír Adamica, Alena Černá, Olga Setnická, Milan Trčka, Alena Heinzová, Jaromír Kerbl, Jiří Vochomůrka, Jiří Beran..

Bič Boží šlehne v DOXu. Výstava hledá pravdu o Mimikrách

Praha - Po čtyřiceti letech ožívá v pražském Centru současného umění DOX příběh únosu letadla do západního Německa, k němuž došlo v červnu 1972. Případ, který komunistická ideologie později reinterpretovala v Mimikrách, jednom z nejznámějších děl socialistického seriálu Třicet případů majora Zemana, se výstava snaží pojmout nezaujatě a vypořádat se i se smrtí jednoho z pilotů. Expozice přináší neznámé soudní rozsudky, dobové ohlasy z médií, ale zejména dosud nepublikované autentické výpovědi těch, kteří byli na palubě letadla. Výstava probíhá od 17. května do 8. června.

K únosu patnáctimístného letadla ČSA došlo 7. června 1972; skupina deseti mladíků a dívek tehdy přiměla posádku změnit kurs pravidelné linky z Mariánské Lázně – Praha – Bratislava – Lučenec a zamířit do Německé spolkové republiky. Letadlo přistálo v bavorském Weidenu, asi třicet kilometrů od západočeského Rozvadova.

Cílem únosců byla emigrace ze socialistického Československa. Do zahraničí (Jugoslávie) se pokoušeli vycestovat již v období před únosem, a přestože nebyli nikdy trestáni, režim jim výjezdní doložku neudělil.

Dívky z řad únosců pronesly na palubu letadla dvě pistole ve spodním prádle a předaly je hochům, kteří nikdy předtím z pistole nestříleli. Během přeletu státní hranice ČSSR došlo k několika zápasům o jednu z pistolí, ze které pak vyšel osudný výstřel. "Výstřel se spustil v momentě, kdy pilot se snažil odebrat zbraň útočníkovi. Mluvíme o neúmyslném zabití. Pilot zbraň otočil směrem ke stropu a bohužel ho to zasáhlo," popisuje podrobnosti kurátor výstavy Petr Vrána.

Vraždu chtěly obě strany, ačkoli k ní nedošlo

Krátce po přistání v Německé spolkové republice zemřel na následky zranění pilot letadla. Jak Vrána upozorňuje, nejen v Československu, ale i v západním Německu byl celý incident šetřen jako vražda, ačkoli se o vraždu ve skutečnosti nejednalo. "Je to neuvěřitelné, ale bavorští vyšetřovatelé už šest hodin po přistání věděli, že to je vražda a už to ohlásili zástupci ČSA a postupovali tímto směrem. Tělo nešťastného pilota bylo dovezeno již druhý den k pitvě do Československa," informoval kurátor, který na práci na výstavě stál dva roky.

Z jeho bádání vyšlo, že ačkoli německá strana případ jako vraždu klasifikovala i na základě patologie, následná česká pitva vraždu nepotvrdila; český verdikt ovšem zůstal na čtyřicet let uzavřený v archivu. "Všichni směřovali k tomu, aby se žalovalo za vraždu. Jak Západ, tak Východ. Všichni se spojili proti vlasáčům," konstatuje Vrána.

Lubomír Adamica, který měl zbraň v ruce, později spáchal v německé vyšetřovací vazbě sebevraždu. Zbylí únosci, šest chlapců a tři dívky ve věku 17 až 21 let, dostali tresty odnětí svobody od tří do sedmi let.

Tehdejší komunistický režim na tyto události zuřivě zareagoval nejen v tisku, ale hlavně natočením propagandistického filmu *Mimikry*, předposledního dílu seriálu *30 případů majora Zemana*, ve kterém je rekonstrukce tragédie účelově zmanipulována. Vystupňovala se tím další vlna tvrdé diskriminace dlouhovlasé mládeže, prověrky a rozpuštění většiny hudebních skupin. autor: vrm CT24

Poznámka Novin:

Moc rádi bychom věděli co se stalo z J.Vochomůrkou s kterým jsme se v mládí kamarádili, byl to prima kluk, tehdy míval telefonní číslo 243488.. S ním kamarádili též mládenci Korejs a Bouček, který byl proslaven velmi dlouhými vlasy, o Boučkovi jsem slyšel, že v 68 odešel do Austrálie, rád bych věděl, zdali někdo z čtenářů ho znal či potkal.

Ještě si vzpomínám na jméno Hugo Pozděna bydlel v Přemyslově ulici na Vinohradech.. To byly doby, kdy Donaldi s Pavlem Černockým hrávali na Bílé hoře, Matadoři s Kahovcem ve Sluníčku a Milan Knížák bydlel v ulici Nový svět 15 či 19 a Oskar Gottlieb dělal diskotéky na Vinohradech.

Schwarzenberg: Je jen málo těch, kteří dokázali říct 'ne' zlu

Praha - Netradiční výstava věnovaná 70. výročí atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha otevřela dnes své brány návštěvníkům na Karlově náměstí v Praze. Má podobu staveb připomínajících koncentrační tábor se strážní věží, ostnatým drátem i nápisem "Arbeit macht frei" nad vstupní branou. Připomenout má nejen atentát na Heydricha, od něhož právě dnes uplynulo 70 let, ale i s tím souvisejících 70 příběhů především těch, kteří se zapojili do československého protinacistického odboje.

Ministr zahraničí Karel Schwarzenberg ve svém projevu označil za znepokujícím to, že ti, kteří v koncentračních táborech zabíjeli jiné lidi, byli normální lidé. "To nebyli nějací vybraní zločinci, nikoli, to byli docela normální řadoví občané," zdůraznil. To má být proto podle něj varováním. "Šábel je uprostřed nás. Slabost je v nás samotných. Málo je těch, kteří řeknou jasně 'ne', řeknou 'ne' zlu a podle toho také jednají," prohlásil Schwarzenberg.

Také pražský primátor Bohuslav Svoboda se pozastavil nad tím, zda takové hrůzy mohl páchat člověk jinému člověku. "Jsem velmi rád, že jsem slyšel maminku vysvětlovat svému dítěti, proč jsou tam ti lidé postřelení. Je to nesmírně těžké říkat to malému dítěti, ale je to nesmírně nutné," řekl.

Vyzval posluchače, aby pamatovali na zemřelé i na hrdiny, ale aby též přivedli svá vnoučata a děti, aby viděly, čeho je člověk schopen; jako hrdina i jako zločinec.

Výstava podle pořadatelů představí 70 příběhů především těch, kteří se zapojili do československého protinacistického odboje, a mnozí z nich za své vlastenectví zaplatili obrovskou cenu; například zahynuli na popravišti nebo prožili mnoho měsíců v koncentračním táboře.

Akci pořádá občanské sdružení Post Bellum v rámci projektu Paměť národa. Jde o sbírku vzpomínek pamětníků budovanou po celé Evropě, která má podle sdružení zpřístupnit badatelům i široké veřejnosti individuální svědectví pamětníků významných dějinných událostí 20. století.

Vernisáž vyvolala zájem návštěvníků, řečníkům v parku na náměstí naslouchala nejméně stovka lidí, od dětí až po seniory. Výstava potrvá do 18. června

Heydrich a Frank Autor: ČTK

Švýcarsko se připravuje na možné zhroucení eura

Švýcarsko připravuje mimořádná opatření pro případ, že by došlo ke kolapsu eurozóny. Přesto neočekává, že by k tomuto scénáři mělo dojít. Informoval o tom na svých internetových stránkách deník International Business Times s odkazem na slova šéfa tamní centrální banky (SNB) Thomase Jordana.

„Musíme být připraveni na možnost, že se zhroutlí měnová unie, i když to neočekávám,“ nechal se slyšet Jordan. Ten ostatně předpovídal krizi eurozóny už ve své disertační práci z roku 1994.

Jako z Orwella: Australané budou mít daň, o které nesmí mluvit

30. května 2012 - Australské obchody a restaurace by mohly dostat pokutu až milion dolarů, kdyby jejich zaměstnanci "křivě" promluvili o nově zaváděné uhlíkové dani nebo zveličili její možné dopady, napsal britský deník Daily Telegraph.

Uhlíková daň bude v Austrálii zavedena 1. července. Na dodržování "mlčenlivosti" mají podle deníku dohlížet policejní týmy, které budou provádět kontroly přímo v terénu.

Povoleny nejsou ani negativní komentáře do telefonu

Lidé pracující v podnicích, které daň budou platit, by se měli vyhnout osočujícím komentářům do telefonu, na půdě obchodu nebo na setkáních, píše deník. Varování se vztahuje také na reklamu, štítky na výrobcích, webové stránky, faktury, smlouvy a vyjednávání o smlouvách, řekl Daily Telegraphu Michael Schaper, místopředseda komise ACCC, která je na vládě nezávislým orgánem a monitoruje ceny, práva spotřebitelů a obchodníků a konkurenční chování.

Místopředseda komise australskému deníku Herald Sun řekl, že společnosti, kterých se daň týká, mají právo zvýšit ceny bez uvedení důvodu. "Je to obvyklá praxe," uvedl.

"Pokud budou ale podnikatelé na daň házet špínu, musí být schopni svoje stížnosti odůvodnit a nepoužívat daň jako zástěrku pro to, že musejí zaměstnancům vyplácet vyšší mzdy nebo platit vyšší nájemné," uvedl místopředseda ACCC. Komise může také po podnikatelích chtít, aby doložili, že ceny skutečně zvedli kvůli uhlíkové dani. LN

Bible učí - miluj bližního svého. Kámasutra zase vysvětluje, jak.

Proč podvádějí a kradou?

Chudí lidé většinou nekradou. V rozporu se zdravým rozumem podvádějí a kradou ti, kterým nic nechybí. Proč to dělají?

"Bída z lidí lotry činí, vlky z lesů žene hlad," zpívali Voskovec a Werich v Baladě z hadrů. Jenže babička, která to má ze svého důchodu tak akorát z ruky do úst, v samoobsluze neukradne ani rohlík. A máma na mateřské, která počítá doslova každou korunu, nepůjde vyloupit poštu. Těžko říct, co by zpívali V+W dnes, kdy mnozí lotři netrpí ani bídou ani hladem. Mají všeho dost, a přesto okázale pohrdají dobrými mravy a dostávají se do rozporu se zákony. Proboha, proč? Proč riskují, že je při nějaké lumpárně nakonec chytí a donutí je vyměnit pohodlí luxusních vil za strohý komfort vězeňské cely? Mají všechny ty levárny zapotřebí?

Aspoň částečnou odpověď na tyto otázky přináší zajímavá studie, která vyšla nedávno v prestižním americkém vědeckém časopise Proceedings of the National Academy of Sciences (Piff P.K. et al, PNAS 2012, doi: 10.1073/pnas.1118373109). Tým amerických a kanadských psychologů v ní nejprve sledoval chování řidičů na křižovatkách. Počká řidič spořádaně, až mu naskočí zelená? Dá v souladu s pravidly silničního provozu přednost chodcům na přechodu? Jak se dalo čekat, někteří řidiči pravidla ctili, jiní nikoli. Vědce zajímalo, v jakém voze řidič jel. Z kvality auta usuzovali na řidičovu ekonomickou situaci. Výsledky sledování asi překvapily málokoho. Řidiči v nových, luxusních vozech omezovali ostatní účastníky silničního provozu čtyřikrát častěji než řidiči laciných či ojetých automobilů. Řidiči drahých vozů zároveň třikrát častěji ignorovali přednost, kterou měli chodci na přechodu.

Přesto psychologové nemohli jednoduše říct, že boháči jsou bezohlední. Vědci se snažili brát v potaz další důležité faktory, jako je pohlaví nebo věk řidičů. Vždyť obecně platí, že mladí hoši jezdí rychleji, ostřeji a často bezohledněji než postarší dámy. I pak vycházeli boháči jako bezohlednější řidiči. Vědci však nemohli s dostatečně velkou jistotou vyloučit, že se do chování řidičů promítly i další důležité faktory, jež výzkumníci neměli pod kontrolou. A tak pokračovali ve zkoumání vlivu bohatství na dodržování etických norem v laboratoři. Pro pokusy získali několik stovek dobrovolníků z řad studentů.

V prvním experimentu se měli dobrovolníci sami zařadit do určité sociální vrstvy. Bylo na nich, zda se prohlásí za bohaté, chudé nebo za příslušníky střední třídy. Poté vědci předčítali účastníkům pokusu příklady, v kterých různí lidé buď něco ukradli nebo se domohli neoprávněné výhody. Následně se dobrovolníků ptali, zda by byli schopní se dopustit něčeho podobného. Studenti, kteří se považovali za bohaté, tíhli k nečestnému jednání častěji. Aspoň se k tomu častěji přiznávali.

Vědcům bylo jasné, že ani tohle není příliš přesvědčivý důkaz "morální zkaženosti" boháčů. Chudší dobrovolníci mohli být odhodlaní k nečestnému jednání ještě ve větší míře než boháči, ale mohli svůj úmysl mnohem usilovněji zapírat. Proto přišla na řadu praktická zkouška sobectví a nezištnosti. Studenti dostali nejprve za úkol porovnat se s těmi, kdo jsou mnohem bohatší, nebo naopak s těmi, kdo jsou mnohem chudší. Takové porovnání v nás budí pocit "chudoby" nebo naopak "bohatství" bez ohledu na to, jak movití ve skutečnosti jsme. Jednoduše řečeno, ve srovnání s žebrákem z Karáči se každý z nás bude cítit jako Bill Gates. A naopak, při srovnání v Billem Gatesem se můžeme cítit jako žebráci z Karáči. Následně nabídli vědci dobrovolníkům krabici sladkostí s tím, že co zbude, dostanou malé děti ve vedlejší laboratoři. Dobrovolníci naočkovaní pocitem bohatství si brali mnohem více než dobrovolníci, kterým byl navozen pocit chudoby. Ještě že ve vedlejší místnosti žádné děti na pamlsky nečekaly. Po "boháčích" toho často zbylo zoufale málo.

Z těchto pokusů vyplývalo, že pocit bohatství utlumuje v lidech chuť chovat se slušně. Jenže proč? Zdá se, že je za tím chamtivost, lakota – lidově řečeno "nenažranost". Ukázalo se to v simulovaném přijímacím pohovoru, kde dobrovolníci hráli roli personalistů. Nejprve bylo dobrovolníkům důvěrně sděleno, že žadatel o práci bude ochoten souhlasit s nižší mzdou, pokud bude mít záruku smlouvy na delší dobu. Zároveň byl dobrovolník upozorněn, že když sjedná s uchazečem nižší mzdu, čeká ho prémie. Ve vlastním simulovaném přijímacím pohovoru měl uchazeč zájem o dvouletou smlouvu. Personalista – dobrovolník ale věděl, že místo bude po půl roce zrušeno. Jak se asi zachová? Nalije uchazeči čistého vína a tím si sníží šanci na vyjednání nižší mzdy? Anebo s vidinou prémie tuhle důležitou okolnost uchazeči zatají? Opět záleželo na tom, jak bohatý se dobrovolník cítil. Boháči častěji zatloukali, aby se dostali k prémii. Objektivně měl bohatší dobrovolník

slabší motiv k šizení, protože prémii zase tolik nepotřeboval. Jenže chamtivost byla v řadě případů silnější.

Pro podrazácké jednání je důležité, aby jeho hnací síla - chamtivost - nebyla vnímána negativně. Chamtivý podrazák má pocit, že nedělá nic zlého, ba dokonce že koná v souladu s lidskou přirozeností. To se jasně ukázalo v experimentu, kde byli dobrovolníci nejprve v rámci pohovoru dotázáni na to, jak vnímají chamtivost. Následně dostali za úkol hlásit, kolik jim padlo na trojici vržených kostek. Pravdivost jejich hlášení nebyla zdánlivě nijak kontrolována. Šlo o "virtuální" kostky, kde byl hod generován počítačem a výsledek se objevil na monitoru, na který viděl jen dobrovolník. Čím vyšší počet ok padl na kostkách, tím větší byla šance na výhru ve výši 50 dolarů. Dobrovolníci netušili, že při všech hodech padá dvanáct. Ti, kteří hodnotili chamtivost kladně, měli silnější sklony k podvádění. Obvykle hlásili, že jim padlo patnáct ok nebo ještě více.

O tom, že pozitivní vnímání chamtivost je skutečně klíč k pochopení sobectví, se vědci přesvědčili v posledním pokusu. Na jeho začátku vedli s dobrovolníky pohovor. Polovině vykládali, že chamtivost je vlastně prima. S druhou polovinou se bavili na neutrální téma (např. "Co jste dělali dneska dopoledne?"). Ve skupině naočkované k chamtivosti stoupla ochota podvádět a krást. A to bez ohledu na to, zda byli dobrovolníci chudí nebo bohatí. Ve skupině, která se bavila na neutrální téma, byli k podvádění náchylnější movitější dobrovolníci.

Z výše uvedené studie nevyplývá, že každý, kdo je jen trochu movitější, musí být nutně hyena. Nevyplyvá z ní ani to, že chudoba cti netratí a všichni chudáci se pyšní morálním profilem Mirka Dušína. Důležité je zjištění, že vlastní hybnou silou neetického chování není bohatství nýbrž chamtivost a to, že ji vnímáme jako neutrální či dokonce pozitivní rys. Chamtiví chudáci tíhnou k podfukům a šizení stejně jako boháči. A naopak, nezištní boháči dojdou k závěru, že se jim podrazácké jednání příčí a nemají ho zapotřebí.

Sami autoři americko-kanadské studie přiznávají, že nerozřešili otázku, zda se ze zbohatlíků stávají větší měrou chamtivci, anebo zda se z chamtivců stávají častěji zbohatlíci. Tento hlavolam nápadně připomínající dilemma o slepici a vejci zůstal vědcům k rozlousknutí.

Bylo by zhovadilé budovat lepší společnost tím, že zabráníme lidem, aby si poctivou práci zvyšovali životní úroveň. Zhoubná je však v konečném důsledku tolerance chamtivosti. K tomu máme sklony. Projevují se například tím, že řekneme: "On je to sice lump, ale je za vodou." Zní to skoro jako omluva. Ve skutečnosti je to přesně naopak. Ten člověk je "za vodou", ale pro nás by mělo být rozhodující, že je to lump. Nechceme s ním mít nic společného. Ne proto, že je bohatý. Ale proto, že je syčák.

Není třeba bojovat s bohatstvím, ale s chamtivostí. Jen naivka by si něco sliboval od "zákazu propagace chamtivosti". Nic by asi nepomohlo, kdyby se chamtivost objevovala na televizních obrazovkách až po 22.00 spolu s násilím a sexem. Pro začátek by možná stačilo, abychom si uvědomili a často si připomínali, jak jsou bezzásadoví Harpagonovi následníci směšní a ubozí. Abychom jim nedopřávali náš obdiv, aby nezískávali to, oč jim jde možná ještě víc než o majetek - tedy prestiž. Jak jinak než jako na směšnou figurku máme vnímat politika, který má dvě lukrativně placená zaměstnání (poslanec a hejtman), dva rodinné domy a dokonce i dvě rodiny, a přitom běhá po nocích s papírovou škatulí napěchovanou bankovkami s portrétem prezidenta, jehož životním krédem bylo: "Nebát se a nekrást!"
Jaroslav Petr

Co v Praze dohodli ministři Izraele? Pátrali jsme

26.květen 2012 - Adam B. Bartoš

Redakce PrvníchZpráv se pokoušela zjistit, co bylo předmětem jednání při nedávném společném jednání české a izraelské vlády.

VELEDŮLEŽITÁ NÁVŠTĚVA

V těch dnech byla Praha doslova prolezlá agenty Institutu pro výzvědné a zvláštní operace (Mossadu). Dopravní uzavírky, omezení, ostřelovači, ochutnávači, 500 českých policistů v akci, bezpečnostní složky v pohotovosti. Kolonu vládních vozidel zahraniční návštěvy doprovázely k Úřadu vlády vozy uzpůsobené pro rušení dálkově odpalovaných bomb.

O čem je řeč? O návštěvě izraelského premiéra Benjamina Netanjahua a jeho sedmi ministrů v Praze ve dnech 17. - 18. května. Přijatá bezpečnostní opatření byla srovnatelná jen s příjezdem amerického či ruského prezidenta.

„Patří do kategorie návštěv, jako byla cesta prezidenta USA či prezidenta Ruska do Prahy,“ potvrdila mluvčí Policejního prezidia ČR Veronika Hodačová.

O téměř unikátním projevu spřízněnosti obou zemí, kdy se obě vlády sejdou ke společnému jednání, jsme už informovali několikrát. Důležité konzultace na úrovni premiérů či vicepremiérů ČR a Izraele se poslední dobou vedou co čtvrt roku (duben 2011, září 2011, listopad 2011, leden 2012, květen 2012).

Co do počtu jednajících zástupců bylo zatím nejpočetnější setkání právě to poslední. Spolu s izraelským ministerským předsedou Benjaminem Netanjahuem dorazilo k jednání s českými protějšky celkem sedm ministrů izraelské vlády (což odpovídá asi třetině izraelského kabinetu).

Do Prahy tak přicestoval ministr zahraničí Avigdor Lieberman, ministr průmyslu Shalom Simhon, ministr pro vědu a technologii Daniel Hershkowitz, ministr sociálních věcí a komunikací Moshe Kahlon, ministr dopravy Israel Katz, ministr výstavby Ariel Atias a ministryně kultury a sportu Limor Livnatová. Se svými českými rezortními protějšky vedli kromě společného jednání i samostatná bilaterální jednání.

Českou delegaci v čele s premiérem Petrem Nečasem zastupovali na společném zasedání vlád České republiky a Izraele ministr zahraničí Karel Schwarzenberg, ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba, ministr školství Petr Fiala, ministr práce Jaromír Drábek, ministr dopravy Pavel Dobeš, ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský a ministryně kultury Alena Hanáková.

V odpoledních hodinách proběhly nejprve slavnostní podpisy memorand a dohod (tedy toho, co se dohodlo v mezičase), další jednání (co bude dál) se pak odehrávala u pracovní večeře v budově Úřadu vlády.

NEJVĚTŠÍ PŘÍTEL V EVROPĚ

Po podpisech memorand a smluv následovala povinná "vyznání lásky" mezi oběma zeměmi. Izraelský premiér označil Českou republiku za "nejlepšího přítele svého státu v Evropě". Jeho český protějšek připojil, že vztahy mezi Izraelem a Českem "jsou vynikající, silné a stále se prohlubující".

"Myslím, že je to proto, že v Evropě není místo, kde se výzvy Izraele těší většímu porozumění. Češi rozumí tomu, jaké je to věřit v demokracii v nepřátelském regionu. Češi si cení svobody, podnikavosti a vědy. To mezi námi vytváří spojenectví," uvedl Netanjahu.

"Izrael nemá lepšího partnera v Evropě, než je Česká republika. Přátelství mezi Čechy a Židy sahá tisíc let do historie a jsme oba starodávné odvěké národy, vážíme si naší minulosti, hodnot a chceme vidět také cestu do budoucnosti,“ řekl také izraelský premiér.

A co vše se tedy tentokrát v Praze dohodlo? Redakce Prvnizpravy.cz se pokoušela zjistit něco nad úroveň zveřejněných tiskových zpráv, které k jednáním vydala jednotlivá ministerstva.

Premiéři obou zemí především podepsali společné memorandum. "Prohlášení předsedů vlád potvrzuje přátelství a historické partnerství mezi Českou republikou a státem Izrael, vytrvalou vzájemnou podporu, oboustranné respektování suverénního postavení obou zemí a uznání společných politických, ekonomických a obranných požadavků," řekl k tomu tiskový mluvčí vlády Michal Schuster.

Po premiérech podepsali dokumenty o vzájemné spolupráci ve svých rezortech také ministři zahraničí, školství, dopravy a místního rozvoje.

"Prohlášení podepsané ministry zahraničí má za cíl rozšířit a dál prohloubit dialog mezi oběma zeměmi, rozšířit vzájemnou výměnu názorů a informací. To mají zabezpečit pravidelné schůzky oborníků a výzkumníků, kteří se zabývají zahraniční politikou a bezpečností. Další spolupráce se týká společného poskytování rozvojové pomoci třetím státům a rozvoje kultury," přiblížil tiskový mluvčí vlády Michal Schuster.

Protokol, který podepsali ministři dopravy, upravuje více než 20 let starou bilaterální dohodu o letecké dopravě. "Cílem je liberalizovat stávající rámec pro provoz pravidelných leteckých služeb mezi oběma státy," uvedl mluvčí české vlády. Do Tel Avivu tak budou moci z Prahy létat kromě společností ČSA a Travel Service i další dopravci."

Český ministr školství a izraelský ministr pro vědu a technologie podepsali prohlášení v oblasti výzkumu a vývoje. "Dokument se týká společných česko-izraelských projektů základního výzkumu v oblastech neurogenerativních onemocnění a pokročilého programování. Podpora má pomoci prohloubit vzájemnou spolupráci a otevřít cestu k dalším výzkumným projektům."

Izraelský šéf rezortu výstavby a bydlení a český ministr pro místní rozvoj připojili své podpisy pod dokument, který zahrnuje problematiku cenově dostupného bydlení, obnovy a rekonstrukce. "Spolupráce bude založena na vzájemném sdílení informací k rozvoji politiky bydlení a územního plánování," uzavřel Schuster.

DOPRAVA MLČÍ. TEXT PRÝ NEZVEŘEJNÍ

Zjistit ale cokoli nad rámec těchto obecných prohlášení se zdá být téměř nadlidským úkolem. Redakce serveru Prvnizpravy.cz požádala všechna zmíněná ministerstva, aby zaslala přesné znění textů, které byly podepsány. Požádala i Úřad vlády o poskytnutí textu memoranda. Jeho text v

podstatě odpovídá memorandu, které premiér Nečas podepsal v Jeruzaléme loni v září a o kterém jsme už psali. - Ministerstvo školství nezareagovalo, ministerstvo zahraničí ano. Ministerstvo dopravy svoji tiskovou zprávu trochu více rozvedlo, ale text vysloveně odmítlo poskytnout. Ministerstvo pro místní rozvoj zaslalo text, který ministři podepsali, který ale nebyl dohodou či smlouvou v pravém slova smyslu, jako spíše jakýmsi zápisem a shrnutím společného jednání.

Ministerstvo zahraničí zveřejnilo společné prohlášení dokonce na svých webových stránkách. Jde o nic nefikající text oplývající slovy o výtečných vztazích obou zemí a o společných zájmech v různých oblastech. V praktické rovině zmiňuje podporu think-tanku "Czech-Israeli Forum", deklaruje úsilí pokračovat v pravidelných ročních konzultacích (jejichž místo konání se bude střídat mezi Izraelem a ČR) či záměr společné rozvojové pomoci třetím zemím.

Ministerstvo pro místní rozvoj skrze svého tiskového mluvčího zaslalo podrobnější zápis z jednání. "Na této úrovni se jednalo o první setkání, a tak ho lze považovat spíše za informativní," řekl pro Prvnizpravy.cz Marek Ženkľ z tiskového odboru ministerstva.

Ministerstvo dopravy ústy svého tiskového mluvčího připomnělo, že podepsaný protokol se týká novely "Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě" (byla podepsána v Jeruzalémě dne 24.4.1991 a byla publikována ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 101/2003, kde je dostupná veřejnosti)

"Protokol o její změně se bude nyní předkládat Parlamentu ČR k vyslovení jeho souhlasu s ratifikací a následně pak k ratifikaci prezidentu republiky. Tím budou na české straně splněny nezbytné podmínky pro vstup Protokolu v platnost. Následně po výměně diplomatických nót, na základě kterých vstoupí Protokol v platnost, bude jeho text, stejně jako původní Dohoda o letecké dopravě, zveřejněn ve Sbírce mezinárodní smluv. Prozatím tedy Protokol nebudeme médiím poskytovat," řekl pro Prvnizpravy.cz překvapivě tiskový mluvčí.

Uvedl alespoň, čeho se novela dohody týká:

"Současná Dohoda o letecké dopravě ve svém čl. 3 umožňuje určit pouze jednoho leteckého dopravce z každé strany pro provoz pravidelných leteckých služeb mezi oběma státy. V současné době jsou těmito určenými dopravci za ČR letecký dopravce Travel Service a.s. a za izraelskou stranu letecký dopravce El Al. Na česko-izraelském přepravním trhu jsou taktéž přítomny České aerolinie a.s., které však provozují pouze tzv. ‘zvláštní’ lety na základě jednostranného schválení izraelské strany."

"Samotné otevření přepravního trhu na základě Protokolu pro další pravidelné dopravce přijde s jeho vstupem v platnost. Lze očekávat, že by Protokol mohl vstoupit v platnost na počátku příštího roku. Schvalování nových dopravců bude probíhat stejným způsobem jako doposud, zde Protokol nepřináší žádnou změnu. Podmínky jsou stanoveny jak Dohodou o letecké dopravě, tak i vnitrostátními právními předpisy ČR a Izraele," dodal také mluvčí.

Neochota uvolnit text už podepsané smlouvy ale není obvyklá, s čímž souhlasí i právníci specializující se na mezinárodní právo, které redakce Prvnizpravy.cz oslovila. Není-li u smlouvy uvedeno, že je v režimu "tajné" či "vyhrazené" (což není), není důvod pro její zamlčování.

Andrea Volaříková z tiskového oddělení ministerstva dopravy ale trvá na tom, že ratifikační proces této mezinárodní dohody ještě nebyl ukončen a je ve fázi schvalovacího procesu, pročež nemůže být text zveřejněn. "Přestože se nejedná o spornou věc, může se teoreticky stát, že text ratifikován nebude. Pochopte proto, prosím, že z naší strany by nebylo zrovna férové, pokud bychom celé znění zveřejnili prostřednictvím médií dříve, než se dostane na oficiální místa, která o něm budou rozhodovat (Parlament ČR a prezident)," řekla pro Prvnizpravy.cz.

Kostrbaté vysvětlení, které neodpovídá běžným zvyklostem. Redakce se proto dotazovala na tento postup u ministerstva zahraničí, které pouze vyjádřilo překvapení, že ministerstvo dopravy text nechce zveřejnit (když MZV samo text na své stránky vyvěsilo), konstatovalo ale, že nemůže rozhodnutí jiného ministerstva komentovat.

Druhý den návštěvy se premiér Netanjahu sešel s prezidentem Václavem Klausem. Po setkání řekl, že Izrael si přeje diplomatické řešení sporu o iránský jaderný program. Nevidí ale žádný důkaz, že by Írán měl v úmyslu program ukončit. "Nic by nebylo lepší, než kdyby se podařilo tuto věc vyřešit diplomaticky, ale musím říci, že nevidím vůbec žádný důkaz, že Írán myslí ukončení svého jaderného programu vážně," řekl Netanjahu. S novináři hovořil na nádvoří Pražského hradu, na brífinku, který svolala izraelská strana.

JE NEČAS VYKONAVATELEM IZRAELSKÉ VŮLE?

Z mediálních ozvuků návštěvy není bez zajímavosti zmínit i to, co zaznělo v zahraničním tisku. V rozhovoru pro izraelský deník The Jerusalem Post v předvečer návštěvy Benjamin

Netanjahua slíbil Petr Nečas, že hodlá téma Íránu nastolit při svém příštím setkání s novým francouzským prezidentem Françoisem Hollandem "a dalšími hlavami evropských států na příštím společném setkání a také na summitu NATO v Chicagu".

Jen den před izraelskou návštěvou se v Praze také konalo zasedání Evropského židovského kongresu, jehož byl Nečas speciálním čestným hostem (EJC, European Jewish Congress, byl založen v roce 1986, sídlí v Paříži a jeho členy jsou evropské židovské obce. Součástí EJC je i Federace židovských obcí v ČR, jejíž tajemník Tomáš Kraus je jedním z viceprezidentů výkonného výboru).

Proizraelský webový server Eretz.cz v té souvislosti informoval, že "prezident Evropského židovského kongresu hledal u českého premiéra podporu pro zákaz řecké krajně pravicové strany Zlatý úsvit".

Předseda EJC Moše Kantor totiž vyjádřil obavu z nedávného volebního úspěchu řecké krajně pravicové strany Zlatý úsvit, která svoji kampaň vedla prý ve velmi ostrém protipřístěhovaleckém duchu. „Politický růst Zlatého úsvitu může vyvolat otřesy po celé Evropě,“ uvedl a dodal, že evropští představitelé musejí „zakázat a ostrakizovat jakékoliv politiky a politické strany, kteří káží nenávist a násilí.“ Vystupování řeckého Zlatého úsvitu už svojí nenávistností překročilo hranici prostoru, kde platí svoboda slova, uvedl Kantor.

Požádal proto Nečase o podporu "naléhavých opatření“ na ochranu evropských židovských komunit před antisemitismem, růstem moci krajní pravice a zločiny z nenávisti, informovala agentura AP. Konkrétně Nečase požádal o pomoc při prosazování plánu mezi dalšími vysokými evropskými představiteli.

Co mu Nečas odpověděl, není jasné. Ale vzhledem k tomu, že byl o takovou věc požádán v předvečer Netanjahuovy návštěvy, dá se předpokládat, že přislíbil v této záležitosti podporu.

Bez zájmu také není připomenout slova už zmíněného tajemníka Federace židovských obcí v ČR Tomáše Krause, který stejnému izraelskému listu jako Nečas (The Jerusalem Post) v tomtéž článku řekl, že "česká vláda má zájem poučit se ze zkušenosti Izraele jako novodobého státu". "Obdivujeme úspěch Izraele", dodal také a posteskl si, že jediný, kdo se k prohlubování vztahů k Izraeli staví rezervovaně, je podle něj ČSSD, protože "někteří její politici jsou ovlivněni Bruselem".

Není jasné, proč Kraus mluví za vládu, ale když už za ni mluví, zřejmě netlumočí jen své vlastní pocity a dojmy, ale nejspíše říká to, co odpovídá realitě (a praktické počínání vlády to ostatně potvrzuje).

Krausův poněkud nešťastný výrok pár dní poté přiběhly žehlit Židovské listy, které si mimo jiné postěžovaly, že návštěva nevzbudila žádný velký mediální ohlas a že se "veřejnost moc o smyslu a výsledcích celé mise nedozvěděla"

Jediným "pozdvížením" tak byl právě Krausův výrok, který do ČR doputoval ze zahraničí oklikou přes ČTK, píší Židovské listy a tvrdí, že "takové výroky nejsou z mnoha důvodů zrovna moc šťastné, ale především nejsou pravdivé." Listy připomínají, že tradičně největším kritikem Izraele jsou na domácí politické scéně komunisté a že v ČSSD je naopak řada politiků, kteří se dlouhodobě věnují česko-izraelské spolupráci. "Současné mezivládní souznění mezi Prahou a Jeruzalémem je též ovlivněno pravicovostí obou vlád, která z definice staví ČSSD trochu stranou. Navíc je ČSSD opoziční stranou, což se projevuje i v zahraniční politice. Potřzeno a sečteno, není důvod na nikoho ukazovat prstem," korigují Židovské listy výrok Tomáše Krause.

Je tedy zajímavé, že premiér české vlády se stává vyjednávačem izraelských zájmů (lobbuje za záležitosti kolem Íránu či zákaz řecké politické strany) a že vláda - slovy tajemníka Federace židovských obcí - "obdivuje Izrael a chce se učit z jeho úspěchů".

To jsou trochu jiná vyjádření, než jaká zazněla při oficiálním jednání. Trochu servilní...

(Adam B. Bartoš;

Velký bariérový útes může zmizet z mapy světa, varuje UNESCO

Podle nové zprávy organizace UNESCO je Velký bariérový útes v ohrožení. V příštím roce by se dokonce ikona východního pobřeží Austrálie mohla dostat mezi památky na seznamu světového dědictví, které jsou ve vážném nebezpečí. Pokud se situace v blízké době nezmění, bude útes na seznam zapsán v únoru příštího roku. Uvádí to agentura Reuters.

Vědci z organizace UNESCO podnikli kontrolní misi k útesu v březnu tohoto roku. Průzkum odhalil, že za největším znečišťováním přírodní památky stojí hlavně rozvíjející se průmysl v přímořských oblastech, přístavy,

lodní doprava, nádrže se zkpalnněným podzemním plynem, extrémní počasí a špatná kvalita vody.

Zpráva uvádí, že útes je ve vážném ohrožení a je nutné přijmout potřebná opatření k jeho záchraně. Navzdory tomu, že australská strana již před časem podnikla kroky ke zkvalitnění podmínek pro rozvoj útesu, nedaří se jí podle UNESCO dodržovat všechny kroky.

Stát Queensland, u jehož pobřeží se Velký bariérový útes nachází, je jednou z nejrychleji se rozvíjejících australských oblastí, zaměřených zejména na těžbu uhlí. Znečišťování okolí útesu vytýkají Austrálii kritici už několik let.

Zpráva okamžitě vyvolala vlnu souhlasných reakcí ze strany politicky vlivné strany Zelených a australských ekologů, kteří volají po tom, aby Austrálie snížila svou závislost na uhlí i když spotřeba a těžba uhlí nemá na útesy žádný vliv..

Výbor pro světové dědictví se bude alarmující zprávou znovu zabývat ještě v červnu tohoto roku na konferenci v Petrohradě. CTK

Mistrovství světa v hokeji.

Rusko - Slovensko 6:2

Rusové mají po třech letech zlato, Slováci nadšení i ze střibra

Rozjeté Rusy nebyli schopni na světovém šampionátu hokejistů zastavit ani Slováci. Ve finále jim podlehli 2:6, přesto jsou největší překvapením turnaje. Po helsinském boji o zlato nakonec byli v podstatě spokojeni oba finalisté. Slováci dosáhli nejlepšího umístění od roku 2002, Rusové se po třech letech vracejí na světový trůn.

Jednou v sobotu odpoledne hovořil Lejzr s rabínem a najednou vidí - kráva se topí v rybníce: "Rabi, když jeden vidí o šábesu, že se topí zvíře - je anebo není povoleno ji zachránit?" Rabín vyvrátil oči k nebesům a pravil: "Nikoliv, Lejzře, není dovoleno porušit šábes kvůli kravičce."

Lejzrovi to nedá: "To je ale hrozné - vidím právě z okna krávu, jak se topí v rybníce."

Rabín na to: "Ano, souhlasím s tebou, to je hrozná věc."

Lejzr pokračuje smutně: "Už jí hlava mizí pod vodou. Je jisté, že se utopí. Takové pěkné zvíře!" Rabín pokyvuje hlavou: "Co se ale dá dělat, když je šábes? Je mi líto tvého zvířete."

Lejzr sebou trhne: "Proč mého? To byla tvoje kravka, rabi!"

Přijde slon do zoo a povídá. „Chtěl bych u vás pracovat.“ Ředitel Bobek se ptá: „A co byste tady chtěl dělat?“

Slon odpoví: „Slona.“

A ředitel se zamyslí a pak mu zklamaně řekne: „Škoda, že jste nepřišel dřív. Slona už u nás dělá opice.“

"Podle mě je žena nejšťastnější, když se vdá za muže, kterého chtěla."

"Ne, podle mě je nejšťastnější, když si vezme muže, kterého chtěla jiná."

Sbírka - Národ sobě
Řidič uvízne v zácpě na hlavním tahu na Prahu. Všechno okolo stojí, žádný pohyb,když najednou někdo zaklepe na okno jeho auta. Řidič stáhnul okno a ptá se, co se stalo? Muž mu říká: "Teroristi unesli všechny poslance a senátory i s celou vládou. Požadují 10 milionů jinak je polijí benzínem a zapálí. Chodíme proto od auta k autu a děláme sbírku." "Kolik lidí průměrně dávají?" , ptá se řidič. Muž odpoví: "Tak tři až čtyři litry. "'

Jana se producíruje před televizí, na kterou kouká Vašek Vydra. Ten jí řekne, že má zadek jak kombajn. Když jsou pak v posteli, Vašek žadoní: Vilmo, obrať se ke mně, no tak! A Jana přes rameno prohlásí: Přece nebudu kvůli jednomu zvadlému klásku obracet celej kombajn.“

WEDNESDAY, 9th MAY 2012

The national target for this year's Red Shield Appeal is \$81.5 million. The doorknock, which is a major part of the campaign, will be held on the weekend of 19-20 May. Salvation Army Appeals Director, Major Jeff Winterburn said: "The Red Shield Appeal is vital in enabling us to continue our frontline services. The clients we see are some of society's most vulnerable people and are coming to us with increasingly complex needs, particularly with financial strain from housing affordability and the increased cost of living.

“Many people are becoming more and more desperate and are being forced to take dire financial risks in order to stay afloat.

"However, The Salvation Army is uniquely positioned to be able to meet people's needs on many fronts – we help people find freedom from financial stress, emotional turmoil, loneliness, homelessness, addiction and with so many other issues."

“More than ever, we need the support of the Australian community to help fund our social services,” said Major Winterburn.

Budvar, Zlatopramen, Plzen,

Monday – Friday 8.30-17.00

9-13 Brisbane Street
Marlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 10.05.12

In this week's Spotlight we will travel to the small town of Stará Boleslav just northeast of Prague. According to legend, it was in this town that the Přemyslid Prince Wenceslas, later St Wenceslas, was slain by his own brother Boleslav in the 10th century.

"St Wenceslas, or Prince Wenceslas, was murdered probably in 935 but possibly in 929 right at the doorway of the old church of St Cosmas and Damian. Here in St Wenceslas Basilica, you can actually see the authentic spot which today is decorated with a sculpture by Matyáš Bernard Braun. It depicts one of the versions of the killing of St Wenceslas: Prince Wenceslas is seeking a refuge in the church. He is holding on to a door handle and his brother Boleslav is looming over him, about to murder him."

Soon after his death, Prince Wenceslas was worshiped as a martyr and his cult grew strong mainly in the 11th century. The place of his death became a popular pilgrimage site.

*"There are two
pilgrimage churches
in Stará Boleslav*

within a hundred metres of each other. One is St Wenceslas' Basilica. The basilica actually incorporates an older church from Wenceslas' times, that is the church of St Cosmas and Damian. Today there is a crypt in its place. A few dozen metres away, there is the pilgrimage church of the Ascension of Virgin Mary."

Today Stará Boleslav is one half of a town with the longest name in this country: Brandýs nad Labem-Stará Boleslav. The two towns were merged in the 1960s. While Brandýs was first founded sometime around 1300, Stará Boleslav arose about four hundred years earlier.

"The history of Stará Boleslav is much older. We should look at the town in the context of Central European history. We know that the first historical member of the Přemyslid dynasty, Prince Bořivoj, who was the grandfather of Wenceslas, regarded this settlement and a few nearby fortresses as the centres of the emerging Přemyslid principedom in Bohemia - besides Prague, of course. The name Boleslav comes from Wenceslas' brother who built modern stone ramparts around the town."

It is Prince Boleslav, St Wenceslas' younger brother, whom legend and history accuses of murdering his elder sibling. But what happened on September 28, 935 remains unclear. Nina Nováková.

"It was in Boleslav where the fratricide took place which has been so defining for the history of the Czech nation. One version says that

Wenceslas had been invited here by his brother to attend a baptism ceremony; another says he came to celebrate St Cosmas and Damian Day which fell on September 27th. September 29th used to be Archangel Michael Day, and interestingly, Wenceslas mentioned him before his death. The day in between had no religious significance. So it is quite interesting that the day in between actually became St Wenceslas Day."

St Wenceslas is perhaps the best loved Czech saint; he was a martyr, one of the patron saints of this country and a character who played a key role in the formation of the Czech state throughout the last millennium. It appears his spiritual legacy is more powerful than the prince himself was during his short life of 28 years.

St Wenceslas (Painting by Josef Mánes)

"The real Prince Wenceslas from the first half of the 10th century did not historically have the same significance as his legend and his spiritual character which never ceased ruling the country. Emperor Charles IV himself confirmed that. He said that the St Wenceslas crown, one of the

Czech kings coronation paraphernalia, is merely lent to rulers but it still belongs to Wenceslas. As a patron saint he has influenced our history more than he did as a prince who endorsed some kind of foreign policy."

The years since the fall of communism have seen a rebirth of the St Wenceslas cult, and as local historian Nina Nováková says, Stará Boleslav has once again become a pilgrimage site for believers.

"We are very happy that the national St Wenceslas pilgrimage has been re-established. For the third time in a row, the archbishop of Prague, Cardinal Miloslav Vlk, has allowed the most precious Czech religious relic, the skull of Prince Wenceslas, to be transported to the scene of the murder. It is quite unusual, because since Wenceslas' remains were moved to Prague Castle on the orders of his brother Boleslav, the skull only found its way back as late as the 14th century in the times of Charles IV and then again in 1929 for the millennium celebrations.

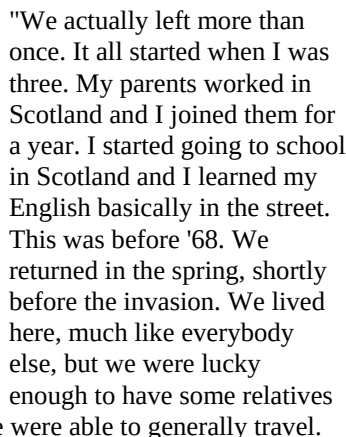
"Now it has been brought back three times in the last three years. The skull is placed in the crypt on the eve of St Wenceslas Day and priests celebrate a vigil and pray along with the cardinal. In the morning, the cardinal carries the skull in his own hands from the authentic place of the murder to the town square where a holy mass is celebrated. So the returns of St Wenceslas seem to be eternal."

Radio cz

| Ian Willoughby

As managing partner for the central and southeast Europe region for the global accounting giant Ernst & Young, Magdalena Souček has frequently topped lists of the most influential women in Czech business. With her doctor parents coming and going from Czechoslovakia, she spent part of her childhood and youth in Western Europe before studying in the U.S. and beginning her career there with Arthur Andersen. But when Communism fell in her native country, she soon returned to set up a Czech branch of the firm – at a time when even basic amenities were hard to get.

When we spoke at Ernst & Young's gleaming offices on Prague's Karlovo náměstí, I first asked Magdalena Souček about her peripatetic childhood.

and friends abroad, and we were able to generally travel.

"It was always difficult on those travels coming back home – when you were driving by car and you saw 'Československá Státní hranice', the border. It's 100 kilometres, then it's 80, then it's 50 – what do we do, do we go or do we not go? I start crying just talking about that. But anyway, finally we decided to stay in England. My parents started working and I started going to school. That was the beginning, I guess."

As a child, could you sense the difference between here and the West? How clear was that to you as a kid?

"I was very exposed to it. And really I wasn't a child any more, I was 12 and I had a very good sense of what was happening and the implications of it. Living in different countries, living here and living there...as a child, nothing bad happened to me here. I had a lovely childhood and fond memories, which is why it was so difficult to decide to go."

You went to university in America, you went to the University of Massachusetts to study economics and business management. What was it that drew you to that area, that whole field?

"That's very simple. I come from a medical family and I started medical studies here. Actually, I left after my first year of medical school. I decided not to go back to medicine. The only non-doctor in my family was my grandfather and he kind of did this – he was a tax advisor in the [interwar] First Republic. So maybe there some genes in me that related to it.

"But really I liked the pragmatism of it. We studied at school what you read in the paper, unlike medicine where there were tonnes and tonnes of books that didn't really relate to my future practise."

You spent the whole of the 1980s in America. During that time were you closely following events in Czechoslovakia? Or were you more focussed on building your career and life in a new country?

"I was very much tied to Czechoslovakia. My grandmother lived here and I was always very, very close to her. So yes. But also, having said that, I thought it was important to not live in a Czech community, so I was very much integrated into American society, having American friends there. But very much in touch with home."